

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. 77

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 9 de maig de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre la violència en el món esportiu.. 4351

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 5914/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a implicació del Govern en la seguretat de les festes de Sant Joan.. 4351

2) RGE núm. 5916/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deixadesa al Port d'Andratx.. 4352

3) RGE núm. 5918/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a abandonament escolar a les Illes Balears.. 4354

4) RGE núm. 5920/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la processonària del pi.. 4356

5) RGE núm. 5924/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a impost de begudes ensucrades.. 4357

- 6) RGE núm. 5929/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a regulació dels AD i ATD.. 4358
- 7) RGE núm. 5919/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rigor amb la informació que es trasllada als ciutadans... 4360
- 8) RGE núm. 5926/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plans de les empreses de cotxes de lloguer homologats.. 4361
- 9) RGE núm. 5923/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a treballadors del 061.. 4362
- 10) RGE núm. 5917/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retallades al grup social Amics.. 4363
- 11) RGE núm. 5921/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incidència del Pla Juncker a les Illes Balears.. 4365
- 12) RGE núm. 5931/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a tancaments dels treballadors del Psiquiàtric... 4366
- 13) RGE núm. 5928/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a inspectors de turisme.. 4367
- 14) RGE núm. 5925/17**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a venda ambulant il·legal.. 4369
- 15) RGE núm. 5922/17**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a elecció de l'educació dels fills... 4370
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4945/17**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política del Govern en matèria d'habitatge... 4372
- III. MOCIÓ RGE núm. 5866/17**, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a declaració de l'Organització Mundial del Turisme, 2017 Any Internacional del Turisme Sostenible per al Desenvolupament, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4645/17.. 4378
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 15753/16**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, relativa a manteniment de l'actual sistema de descompte de resident.. 4390
- 2) RGE núm. 6607/16**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb la malaltia celíaca i altres intoleràncies alimentàries.. 4397
-

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió d'avui. Bon dia, senyores diputades, senyors diputats.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre la violència en el món esportiu.

A continuació durem a terme la Declaració institucional sobre la violència en el món esportiu. Durà a terme lectura de la declaració la secretària primera, la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Declaració institucional sobre la violència al món esportiu.

Davant dels esdeveniments ocorreguts a Alaró, Lluçmajor i Eivissa i per lluitar contra la violència a l'esport entenem que, juntament amb les mesures de caràcter reactiu, s'ha d'abordar el tema a llarg termini de forma coordinada, estructurada i integrada, enfocant-ho cara una reducció dels nivells de tolerància respecte de la violència i actuant amb la joventut invertint en accions pedagògiques, de manera que aquesta adquireixi una actitud de rebot cara les conductes violentes.

Entenem que és de vital importància exercir en l'ensenyament i en l'educació una política social preventiva enfocada a difondre en la joventut el rebuig a la violència, i dirigir a pares i mares, professionals, educadors i educadores d'esport campanyes informatives centrades en la necessitat del joc net en l'esport i en la societat en general, com la campanya del govern "Posam valors a l'esport". Aquest programa es fa en col·laboració amb la UIB i els Consells i durant el 2016 s'han format en valors 500 entrenadors de les Illes. L'objectiu durant el 2017 és la formació de pares i mares. Això va acompanyat d'una campanya de difusió i sensibilització dels valors a l'esport.

D'altra banda, des de la Comissió contra la Violència a l'Esport un dels objectius del 2017 és iniciar els tràmits per desenvolupar a nivell normatiu aquesta comissió, prevista a la Llei de l'Esport de les Illes Balears. Això suposarà la possibilitat d'aplicar mesures concretes per evitar la violència a l'esport.

L'esport en la societat es constituï com una de les eines socials, dinamitzadora i de gran poder transformador. La transmissió de valors com la concòrdia, la convivència, el respecte són base fonamental en una societat amb un futur de progrés on es pugui arribar a una societat igualitària i equitativa per a totes.

És fonamental teixir aliances amb tots els sectors de la societat, des de les institucions, el món dels esports fins a la societat civil en tota la seva diversitat, per portar a nines i nins a camps d'esports i de joc i per educar-los al costat de les seves famílies sobre els beneficis de l'activitat física. Des d'aquí cimentar una societat més justa i igualitària.

Utilitzem l'esport també com a vehicle de comunicació, com a eina de mobilització social que reuneix a comunitats per a

determinades campanyes i com un mitjà poderós de crear consciència sobre missatges clau a tornejos o esdeveniments esportius, i és per això que hem de tenir una cura especial amb els missatges que es transmeten des del món de l'esport.

Per això, la falta d'igualtat d'homes i dones als esports, la discriminació racial i per orientació sexual són problemes socials que envolten la violència a l'esport i que s'haurien d'eradicar amb l'educació en valors que s'ha de fer a través de l'esport.

El Parlament de les Illes Balears convida a tots els grups i associacions esportives a sumar-se a la campanya "Posam valors a l'esport", fent aquesta campanya seva per transmetre a nins, nines, jovent i adults que els esports a les Illes són espais de no-violència, antiracistes, de tolerància amb la diversitat sexual i contra la discriminació d'homes i dones.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Podem donar la declaració institucional aprovada per assentiment? Doncs, queda aprovada la Declaració institucional sobre la violència en el món esportiu.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5914/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a implicació del Govern en la seguretat de les festes de Sant Joan.

Primera pregunta, RGE núm. 5914/17, relativa a implicació del Govern en la seguretat de les festes de Sant Joan, que formula la Sra. Diputada Patricia Font i Marbán, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bon dia, Sra. Consellera, la pregunta és tal i com està escrita: com pensa el Govern implicar-se en la seguretat de les festes de Sant Joan atesa la dimensió que han adquirit?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera Patricia... Catalina Cladera, perdó.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President, bon dia a tots i a totes. Efectivament, el Govern balear col·laborarà amb el dispositiu de seguretat previst per a les festes de Sant Joan, a Ciutadella, com va fer l'any passat i com acostuma a fer, tot i que la competència en

seguretat és de l'ajuntament, però sí que des de la Direcció General d'Emergències i Interior es dona suport i es col·labora amb el pla de seguretat. El director general d'Emergències ja va anar a una Junta de Seguretat Local a Ciutadella el mes de març i està prevista fer-ne una altra a finals de maig, que jo hi assistiré, per acabar de polir aquest pla de seguretat i col·laborar amb l'Ajuntament de Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Consellera. La veritat és que cada any l'Ajuntament de Ciutadella té més problemes a l'hora d'organitzar les festes de Sant Joan per mor dels efectius necessaris i la massificació de dites festes.

Resulta imprescindible la implicació de les altres administracions que, tot i que ajuden, ho reconeixem, acostumen deixar molta responsabilitat sobre el municipi per la consideració de festa local, però creiem que ha sobrepassat aquesta condició i ho podem veure clarament des del moment que és necessari tenir un pla director de seguretat i plans d'autoprotecció.

Per tant, consideram que hi hauria d'haver qualche procediment per aconseguir que les altres administracions s'impliquin més, tenint en compte l'abast a nivell balear que han adquirit les festes de Sant Joan.

Sí que és cert que tant la Delegació de Govern com la Direcció General d'Emergències, com vostè ha dit, han comentat que si hi ha qualche emergència els efectius estaran disponibles, és la informació que ens ha arribat, estaran a disposició de l'Ajuntament de Ciutadella, però el que es necessita és que hi siguin a moments concrets, tal i com marca el Pla director de seguretat i els plans d'autoprotecció dels Jocs del Pla i del Cargol des Born. També és cert que es compta amb la col·laboració d'ib-salut, el qual reforça les emergències del Canal Salat; les ambulàncies del 061, i posa un punt d'assistència per a comes etílics al Col·legi Joan Benejam.

Tot i que reconeixem l'esforç del Govern, Ciutadella necessita més implicació perquè les festes de Sant Joan han sobrepassat el concepte de meres festes locals. Per tant, i em tornaré a repetir, el que volem és que Emergències hi sigui en els moments concrets, tal i com marca el pla director i els plans d'autoprotecció dels Jocs del Pla i el Cargol des Born. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo vull que li quedi clar que la Direcció General d'Emergències, el Govern, no només hi és a moments puntuals sinó que col·labora a l'hora de

dissenyar el dispositiu de seguretat participant a les juntes de seguretat local, però a més a més li diré tot el que fa, a part de dissenyar el pla col·labora i gestiona la col·laboració de 12 policies tutors de Mallorca, més tots els que presti Menorca, que assistiran a la festa i assistiran els joves a través de xerrades informatives i preparar... a través de xerrades i de formació dels joves o prevenció ja des de Mallorca, des dels instituts aquí, no?

Després també el que fa, gestiona i coordina, incentiva la protecció civil tant de Menorca com de Mallorca que es desplaça a Menorca, de fet 35 voluntaris de Mallorca es desplaçaran a aquestes festes, així com 7 vehicles també de Protecció Civil.

A més la Unitat Operativa d'Emergències hi tindrà apart dels dispositius o la gent que ja hi té, el personal que té a Menorca, i desplaçarà tres tècnics més, dos de Mallorca i un d'Eivissa, per tant reforça el servei d'emergències per estar en tot moment pendent de les festes i del que passi allà.

A més a més, com vostè ha anomenat, també s'ha fet enguany un pla d'autoprotecció del Caragol des Born perquè és on s'ajunta més gent i on és més delicat. A més a més també es compta amb els equips de comunicació que aportam aquí... de comunicació portàtil i vehiculars de la xarxa de telecomunicació pròpia del servei d'emergències, el TETRA, que a través de Multimèdia l'any passat es va acabar d'enllestir aquesta programació, a fi d'assegurar la cobertura en tot moment de les emergències i de tot el que faci falta i a més a més, com vostè ha assenyalat hi ha el servei 061 que també està allà present amb el dispositiu necessari d'acord amb el risc que hi ha.

Per tant, jo diria que el Govern balear a través dels seus mitjans i les seves competències aporta recursos, aporta també... o sigui policies tutors, Protecció Civil, dispositiu de la unitat operativa i col·labora també amb tot el disseny del dispositiu de seguretat participant en les juntes de seguretat local.

Per tant, crec que està col·labora el Govern en tot aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, consellera.

I.2) Pregunta RGE núm. 5916/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deixadesa al Port d'Andratx.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 5916/17, relativa a deixadesa al Port d'Andratx, que formula el diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. President, per la paraula, perquè per l'aplicació del Reglament, que diu que els grups polítics han d'asseure

junts, m'ho haurà d'explicar més tard si s'han fet del Partit Popular els que asseuen a la meva esquerra o els que asseuen a la meva dreta.

Sr. Conseller...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Conseller, el Port d'Andratx -com vostè sap- té una part de gestió pública seva i una part que correspon al club de vela de la qual cobra 1.400.000 euros de cànon i tots aquests terrenys confronten amb terrenys que pertanyen a l'Ajuntament d'Andratx.

La gent que coneix aquesta realitat no s'estranya quan veu la diferència que hi ha entre els terrenys que administra i gestiona l'Ajuntament d'Andratx i la part que correspon a l'administració, diríem, d'aquest pacte de progrés. La diferència és abismal i la gent que no coneix el Port d'Andratx se'n fa creus quan veu que hi ha una part que està ben cuidada i ben neta i una part que no està ben gestionada.

Però el batlle d'Andratx, en determinades ocasions, i no només el batlle, sinó tot el ple de l'Ajuntament d'Andratx, on hi ha també els membres del Partit Socialista, li han demanat una cogestió d'aquest port. Fins i tot, el novembre de 2015, el batlle li va presentar un estudi econòmic per tot el manteniment del port en el que es referia a la jardineria, enllumenat i manteniment en general, per un cost de 7.000 euros cada mes, el consideren petit front a 1.400.000 euros que cobra de cànon.

El port presenta un estat en aquests moments que és deplorable, fins i tot el pont de Saulet, que és emblemàtic al Port d'Andratx, ha estat durant un mes i mig tancat, curiós és que el va obrir divendres, anant a canviar dues fustes, no sé si era arran de la possible pregunta que es veia venir.

Jo li deman, Sr. Conseller, què fa comptes fer, donar la gestió a l'ajuntament per tenir un port d'Andratx bé? Arribar a una cogestió amb l'ajuntament? Firmar un conveni o que continuï com fins ara a l'estil pacte de progrés?

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vidal, no només al Port d'Andratx, la deixadesa va ser una constant al llarg de tots els ports de les Illes Balears la passada legislatura i contra aquesta deixadesa fem feina a tots els ports, des de Fornells fins a Sant Antoni, des de Cala Ratjada fins a Andratx. A la passada legislatura durant quatre anys només es varen invertir 75.000 euros al Port d'Andratx; nosaltres en dos anys n'haurem invertit quatre vegades més que a la passada legislatura.

Hi fem feina, ja hem executat la neteja i recollida de voluminosos al moll de la gasolinera, la retirada del vaixell enfonsat a l'escollera, les noves oficines del port, ja hem iniciat les obres del manteniment de la jardineria i la reparació definitiva de la passarel·la de vianants, estarà finalitzada abans de l'estiu la reparació dels paviments, la reposició de la barana de l'escala i els treballs de ferreria, a més a més de la retirada i col·locació de nous bancs. I per a després de l'estiu hem deixat la substitució de l'abalissament del canal de navegació de l'exterior del port i la substitució dels (...) d'eliminació.

Totes aquestes feines, si quan tocava s'haguessin fet a hora, ara no serien necessàries i ningú no les reclamaria. Els estam impulsant nosaltres precisament perquè vostès només varen invertir 75.000 euros en tota una legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, president. Li diré conseller, si no m'hagués contestat que fa quatre anys es feia tot malament i ara es fa tot bé no hagués estat el diàleg i el consens d'aquest parlament. Li he fet una pregunta molt senzilla: què fa comptes fer per tenir un port d'Andratx així com volen els andritxols, donar la gestió a l'ajuntament, arribar a una cogestió amb ells, firmar un conveni perquè estigui net o continuar a aquest estil de manteniment de pacte de progrés que li dic?

No és just, Sr. Conseller, que es refereixi a fa quatre anys quan fa dos anys que han tengut temps de fer net, no tots els de Balears, tots els d'Espanya en dos anys tenen temps de fer net quan els doblers que vostès tenen, i no accepten més que les paraules diàleg i consens i per a vosaltres diàleg i consens és: jo dialog amb mi mateix i consensuo amb mi mateix i faig el que vull...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal,...

EL SR. VIDAL I VIDAL:

...primer necessiten passar...

EL SR. PRESIDENT:

...se li ha acabat el temps...

EL SR. VIDAL I VIDAL:

...per l'otorrino.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

No és just, ens diu el Sr. Vidal, i jo li he de demanar: i les indemnitzacions milionàries que haurem de pagar com a conseqüència d'una concessió mal donada és precisament just?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Jo li vull demanar, els faré referència a la sentència del Tribunal Suprem...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

..., la sentència del Tribunal Suprem parla...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor... Silenci! Continuí.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

La sentència del Tribunal Suprem parla de desviament de poder, parla d'exercici arbitrari de les potestats legislatives per discriminatori i per contrari de la seguretat jurídica, parla d'exemple patent d'una utilització desviada de les potestats administratives. "Quina barra", ens diuen aquells que varen fer possible, precisament, donar i atorgar una concessió...

(Remor de veus)

...usurpant directament les...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cabrer, per favor..., guardin silenci..., guardin silenci, per favor!

(Continua la remor de veus)

Guardin silenci... Senyores i senyors diputats, guardin silenci, per favor.

Continuí, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

No són paraules meves quan parl de desviament de poder ni d'exercici arbitrari, són paraules de la mateixa sentència del Tribunal Suprem, i açò és el que a nosaltres realment ens preocupa, tant de bo el problema del Port d'Andratx fos precisament la falta de manteniment, tant de bo fos aquest!

El problema és molt més gros, amb quantitats milionàries que qualcú a qualque moment haurà d'explicar.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 5918/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a abandonament escolar a les Illes Balears.

Passam a la tercera pregunta, RGE núm. 5918/17, relativa a abandonament escolar a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació, fa uns dies que hem conegut les darreres xifres d'abandonament escolar de les diferents comunitats autònomes corresponents al primer trimestre de 2017 i resulta que la comunitat autònoma de Balears continua, des de fa dos anys, a més, sobretot, encapçalant les pitjors xifres d'abandonament amb un 27%, el més elevat de tot Espanya.

Són dades que mostren que hi ha una mitjana nacional que va millorant, que ha baixat mig punt, en un 18,5% perquè l'any anterior estava al 19, però no obstant Balears continua amb les mateixes xifres i són xifres que continuen fa anys, és veritat, però que aquesta que era la legislatura que se suposava que vostès anaven a recuperar la qualitat educativa i anaven a recuperar tots els drets educatius, continua amb unes xifres que són les pitjors, les més elevades de tot Espanya.

Per tant, nosaltres volem des del Grup Parlamentari Popular saber quina és la seva valoració en relació amb aquestes xifres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades, Sra. Riera, moltes gràcies, per la seva pregunta. Jo som una persona que intent veure les coses en positiu i des de l'any 2010 a ara han

baixat en 10 punts el tema de l'abandonament educatiu, per tant, posem en valor les coses que tots hem pogut fer des del punt de vista de la millora en l'educació.

El tema de l'abandonament educatiu té distintes variables, no és un tema de fracàs escolar, és un tema que va molt més enllà, és un tema d'aquelles persones que no fan estudis postobligatoris, i a les Illes Balears, per distintes raons, tenim una realitat socioeconòmica que no convida de qualque manera a entrar més dins el mercat de treball que dins el món educatiu. Per tant nosaltres tenim clar que hem de fer una sèrie d'accions, en les quals estam treballant.

Primer de tot hem fet tot un treball del Pla d'èxit educatiu, un pla d'èxit educatiu que intenta posar pau a una realitat que vostès varen deixar molt conflictiva, i sense pau a les escoles és molt difícil fer una acció educativa concreta; primer, un pla d'èxit educatiu.

En segon lloc, una altra cosa que estam fent és intentar millorar progressivament en l'oferta de formació professional; hem intentat fer una oferta de formació professional tant de grau mitjà com de grau superior des que hem començat aquesta legislatura. Hem duit a terme un pla, una acció, una col·laboració amb la Conselleria de Treball en base a distintes aspectes: la formació ocupacional i estudis d'ESPA, de segona oportunitat. Però no només és això: hem començat també a treballar en la millora d'uns ensenyaments esportius especials, de règim especial, que són estudis postobligatoris perquè en definitiva el que ens interessa realment és que la societat de les Illes Balears, els empresaris, tinguin clar que sense la gent qualificada difícilment podrem acceptar els reptes de futur.

Per aquí va, no hi ha miracles en educació, Sra. Riera, i jo el que li demanaria és que realment tengués clar que hi ha hagut un procés progressiu, del 32% a ara hem passat un 20 i busques per cent, i a la seva legislatura també hi havia dades negatives, i per tant hem de celebrar que hagi baixat, però hem de tenir clar que allò que ens falta per fer és molt, i per això necessitam la col·laboració de les famílies, de les persones, del món empresarial i també de la classe política, i jo li deman en aquest sentit que vagi en aquesta direcció.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la veritat és que la seva resposta no és suficient, pareix més una excusa que una altra cosa. Que vostè em parli de dades de l'any 2010..., idò miri, també podem parlar de dades de l'any 2008, perquè és des de l'any 2008 que teníem un 32%, i això vostè no ho diu. Vostè diu les dades de la legislatura passada; reconegui que és de l'any 2008 i no faci una informació esbiaixada.

Per altra banda vostè em diu que han fet un pla d'èxit educatiu. Idò jo el que li encomanaria és que fes menys plans d'èxit educatiu i adoptàs més mesures concretes, perquè si realment vostè fa plans d'èxit educatiu i els presenta com a tals fa un any i enguany continuam amb les mateixes xifres

d'abandonament, un 27% el 2015, un 27% el 2016, i el 2017 continuam igual, quan totes les altres comunitats potser no tenen tants de plans d'èxit educatiu però milloren les seves xifres, és que qualque cosa falla, Sr. Conseller. Així que, per favor, faci el favor de posar-se les piles, faci el favor de posar els recursos a educació, recursos econòmics, preocupi's dels nins, no presenti tants de plans, tantes fotos i tantes rodes de premsa, i el que ha de fer és adoptar mesures concretes perquè aquestes dades millorin.

Per tant doni'ns una resposta més concreta i comprometi's. A quines dades pensa vostè arribar a final de legislatura? Pensa millorar aquestes xifres? Digui'ns qualque xifra concreta i qualque actuació concreta per millorar aquestes xifres, perquè si no està fallant no a aquest parlament sinó als nins que tenen aquest abandonament escolar, que per altra part va també lligat amb un fracàs escolar. No em digui que els nins se'n van a fer feina, perquè l'abandonament escolar va lligat també a un fracàs escolar que hi ha a l'ensenyança obligatòria. Per tant digui'ns quines actuacions pensa fer concretes, i quines xifres com a conseller es compromet a millorar aquesta legislatura.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Riera, angelical, angelical.

(Algunes rialles)

La veritat és que de vegades... cada dia em sorprèn més. Jo no sé si vostè és una diputada meritòria, que fa mèrits per ser consellera de bell nou, si tenim la desgràcia que guanyin les eleccions, però els seus plantejaments són d'un simplisme, d'un desconeixement real de l'educació. Escolti, Sra. Riera, nosaltres no només fem plans, fem accions concretes, accions concretes, Sra. Riera. Escolti'm, jo l'he escoltada...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor. No continuarem la sessió fins que hi hagi silenci. Guardin silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. President, moltes gràcies. Sra. Riera, jo li he demanat col·laboració. La qüestió de l'educació no és una qüestió de receptes, no és una qüestió d'un any per l'altre, és una qüestió de temps, i a les Illes Balears per distintes raons tenim una situació educativa que tenim molts de problemes...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

...per tant li deman la seva col·laboració i hi ha moltes mesures que fem.

EL SR. PRESIDENT:

Se li ha acabat el temps, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Si vostè no les veu, és el seu problema.

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

I.4) Pregunta RGE núm. 5920/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a lluita contra la processonària del pi.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 5920/17, relativa a lluita contra la processonària del pi, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, president. Bon dia. Sr. Conseller i tots els angelicals que tenim aquí, vagi per endavant que aquesta pregunta s'havia de formular ja fa unes setmanes, quan segurament podria haver semblat més oportuna. Les circumstàncies han volgut que es retardés el moment de poder-la fer davant la cambra, però en qualsevol dels casos pensem que per desgràcia continua essent plenament vigent.

Ens interessa conèixer quines són o han estat les actuacions del Govern balear pel que fa a la lluita contra la processonària del pi. Ens interessa i li diré per què: perquè vostè sap que aquest és un tema molt sensible entre la ciutadania. La popularment coneguda com a processonària no tan sols ataca i debilita els arbres, les masses forestals de pins, sinó que s'acompanya de forts perjudicis per a les persones, per als animals, i per tant és molt important no davallar la guàrdia ni una sola de les campanyes, i tot perquè amb una es pot perdre tota la feina dels darrers mesos.

Sr. Conseller, em pot contestar? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sugrañes. Té la paraula el Sr. Conseller Vicenç Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Molt bon dia, moltes gràcies, president. Sra. Sugrañes, evidentment estam fent feina des de la conselleria, com no podia ser d'altra manera. A les illes de Mallorca i Menorca tenim fet ja el mapa d'afeccions, on se'ns indica quin grau tenim de la plaga; estam fent tota la col·laboració amb els ajuntaments per a formació i per a informació, perquè en els cascs urbans és on es dona aquesta conflictivitat més persones erugues, per tant estam al seu costat.

Evidentment centram els esforços a les Pitiüses, on els indicadors ens diuen que la situació és més preocupant, on hem de fer més feina; tenim també aquests mapes d'afecció a les Pitiüses. També estam fent trampes, l'any passat se'n varen posar unes 2.500 i enguany es repetirà l'actuació, tant per capturar les papallones com per fer un seguiment de com evoluciona la plaga. A més a més estam fent jornades d'informació i coordinació amb les entitats municipals. Enguany com a novetat també seguim fent feina amb les caixes niu, però com a novetat especial farem feina en tema de paràsits per a les erugues, crec que és un tema que hem d'estudiar, que és una nova possibilitat de línia de treball que no s'ha desenvolupat els darrers anys i que crec que és important. I evidentment centrarem els esforços a Formentera, on tenim possibilitats d'eradicar-ho; per primera vegada s'ha aconseguit el consens amb el Consell de Formentera, a petició seva es farà un tractament aeri amb *bacillus*, un producte biològic admès en agricultura ecològica, per tractar 1.600 hectàrees, que costarà una 450.000 euros.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Sr. Conseller, evidentment qualche cosa ha fallat, perquè els problemes, això que és una cosa de cada any que es repeteix, i no obstant això no s'ha actuat correctament.

Jo li ho diré, perquè hi ha per exemple un tema que suposo que deu conèixer, que va veure a les festes tradicionals com és la pujada al puig de Sant Miquel, que acostumen a fer els habitants de Montuïri, una trobada popular que ve de l'Edat Mitjana i que consisteix a anar a visitar la Mare de Déu de la Pau dalt del cim; una trobada popular vol dir que hi ha gent de totes les edats: majors, petits, etc. Bé, idè a aquest any el mes d'abril la processó es va trobar amb la processonària. Ni la Mare de Déu de la Pau ni les precaucions que poguessin prendre ni, pel que sembla, les actuacions del Govern no els van alliberar de l'afectació massiva de les erugues. Aleshores...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sra. Sugrañes. Per favor, guardin silenci. Continui, Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

...del puig es varen haver d'anar tots cap al centre de salut, o sigui, que el que s'havien estalviat quant al medi ambient ho van haver d'utilitzar..., els recursos van fer un sobrecostr sobre els serveis sanitaris, i jo li dic que, bé, que si la seva conselleria ha estat capaç d'encarregar un estudi sobre la sexualitat de les figueres, s'ocupi també de la sanitat amb eficiència, sense escatimar, pel tema de les erugues. Llavors jo li demano que si no ho fa haurem de pensar que entre el sexe de les figues i els efectes de la processionària la seva és la més picant de les conselleries perquè no es posa en la pell dels ciutadans.

Em sap molt de greu que s'actuï d'aquesta manera des de Medi Ambient. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Crec que vostès estan fent broma sobre el sexe de les figueres, sobre un llibre que va escriure un autor que ha estat el cap de servei d'Agricultura durant moltíssims d'anys en aquesta comunitat autònoma; per tant ho consider una falta de respecte a una persona que ha estat una institució, que el Sr. Companya ha lloat públicament. Per tant riure's de la persona que ha estat cap de servei d'Agricultura, d'aquesta conselleria, en tota la democràcia, crec que demostra el nivell que tenen vostès. Per tant l'estudi i la ciència, no els vulgaritzin.

(Alguns aplaudiments)

Si em permet, vostè ha citat processons, la seva preocupació per una processó. Jo ho entenc, la processionària aixeca i és un tema que irrita, és un tema que genera preocupació; per això estam constantment estudiant el nivell d'afectació, mirant com podem col·laborar, actuant amb productes ecològics compatibles a Formentera, que per primera vegada s'ha generat el consens. Evidentment actuam, a diferents zones hi ha més afecció, a Tramuntana ha baixat, en el Pla he de reconèixer que ha pujat. Però el que no farem, per la salut de les persones, serà el que va fer el meu antecessor, fumigar amb Dimilin, un producte que la Unió Europea està a punt de prohibir, totes les Illes Balears.

Per tant, el que no farem és jugar amb la salut dels nostres ciutadans fumigant amb un producte químic que ja no hauria d'existir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 5924/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a impost de begudes ensucrades.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 5924/17, relativa a impost de begudes ensucrades, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, president, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra i persones que avui ens visiten.

Sra. Cladera, avui vull parlar de salut i d'impostos. Fa una setmana des de Podem varem registrar una proposició no de llei allà on demanàvem que els menjadors escolars siguin saludables i ecològics. I la meua pregunta va en aquest sentit.

El passat 1 de maig va entrar en vigor l'impost català de begudes ensucrades, el seu objectiu és desincentivar el consum excessiu d'aquests productes. Com molt bé sabrà, l'impost té dos tipus de gravàmens, de 8 cèntims per litre, o 12 cèntims, segons la quantitat de sucre que contingui la beguda. A més, és obligatori que el preu es faci repercutir en el consumidor final. Hauran de pagar aquests impostos les begudes ensucrades que contenen edulcorants calòrics afegits com sucre, mel, fructosa, sacarosa, etc., és a dir, estaran subjectes tant als refrescs com a les sodes, també els begudes de nèctar de fruita, suc de fruites, begudes esportives, energètiques, etc.

La llei pretén incentivar un canvi en els hàbits de consum, tal com recomana l'Organització Mundial de la Salut. El mes d'octubre aquesta demana als governs que estableixin nous impostos sobre les begudes ensucrades que són les responsables de l'augment de la diabetis, càries i l'obesitat. Aquesta organització alertava de l'excés de pes que està agafant una dimensió epidèmica en alguns països. La petició va coincidir amb una publicació, coincidint amb el Dia Mundial contra l'Obesitat, en la qual s'afirmava que aplicar polítiques fiscals que generin un augment de fins el 20% en el preu final de begudes, suposaria una reducció efectiva en consum d'aquests productes. A més, la Generalitat estudia la possibilitat de gravar altres productes, com, per exemple, la brioixeria industrial, o *bolleria* industrial, en castellà. Així mateix es volen estudiar futures recomanacions que pugui fer l'OMS i l'evolució de la fiscalitat sanitària internacional.

Per tot això li faig la següent pregunta: pensa el Govern de les Illes Balears instaurar un impost de begudes ensucrades com ja s'ha fet a Catalunya?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, l'Organització Mundial de la Salut fa una sèrie de recomanacions per combatre i disminuir l'obesitat infantil, però la via impositiva no és l'única via que estableix, és una d'elles. De fet, el Govern balear a través de la Conselleria de Salut i la d'Educació, ja està fent campanyes i polítiques de formació, sensibilització i educació per combatre aquesta epidèmia, o aquest augment de l'obesitat infantil, incidint en l'alimentació i a través de l'educació.

Per exemple, li posaré alguns exemples. Bé, també vull recordar que la passada legislatura el Partit Popular va retallar un 50% el pressupost de salut pública, però, en aquest cas, nosaltres sí que hem incentivat les polítiques. Per exemple s'està fent millora de l'oferta alimentària en els centres educatius, la millora de la qualitat dels menús escolars, campanyes de sensibilització d'hàbits saludables. I també des de la Conselleria de Salut s'està preparant un decret que establirà el contingut màxim de greixos, sucres i sals que han d'oferir els aliments, que s'ofereixen a centres de salut, centres educatius, sociosanitaris, o esportius.

Per tant, ja s'està fent des d'altres vies, que també recomana evidentment l'Organització Mundial de la Salut, altres campanyes o altres polítiques per combatre aquest tema. És veritat que Catalunya l'ha creat, perquè Catalunya ha fet ara una reforma fiscal dins els pressuposts d'enguany i per tant, l'ha creat. Però vull recordar que també el paga el consumidor final. Per tant, a l'hora d'establir impostos s'ha de calcular molt bé el seu efecte, el seu impacte econòmic i qui l'acaba pagant. S'han de plantejar amb molta prudència. Jo record que aquest Govern, respectant i d'acord amb els acords pel canvi, ja va fer una reforma fiscal significativa l'any 2016, on va reformar una sèrie d'imposts, va augmentar la progressivitat, va crear l'impost sobre estades turístiques. I per tant, en aquest moment no contempla la creació de més impostos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, consellera. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, consellera. Bé, ja m'ha contestat, però entenem perfectament i ens alegrem per part de Podem que es facin aquest tipus de campanyes, però sincerament entenem que s'ha d'invertir molt més per intentar evitar tota aquesta plaga que avui per avui tenim a la nostra societat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo li he de dir en relació a això que en el desembre del 2016 el Sr. Montoro, quan plantejava els pressuposts, sí que contemplava aquesta mesura a nivell estatal, però que l'acord amb Ciutadans..., tenia un acord per als pressuposts, va fer que caigués, tot i que la mesura estava inclosa dins el Pla d'estabilitat que es va presentar a Europa. Mentrestant va decidir no posar més impostos, però sí que va decidir retallar les inversions a les comunitats autònomes, amb més de 5.000 milions.

Evidentment, aquí a Balears també vàrem patir en tornar quedar a la cua en les inversions i per tant, jo ara sí que m'agradaria posar damunt la taula, què faran Ciutadans i Partit Popular amb les esmenes als pressuposts? Quines han plantejat per defensar els interessos de Balears? I quines aprovaran dels grups de les Illes Balears? Quines faran arribar o quines aprovaran en el Congrés per defensar els interessos de Balears?

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 5929/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a regulació dels AD i ATD.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 5929/17, relativa a regulació dels AD i ATD, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Conseller, en 2015 Ciudadanos le preguntó acerca de unos puestos de trabajo de su conselleria, que tienen funciones administrativas, o de docencia directa con alumnos, u otras funciones varias muy alejadas de las de asesoramiento pedagógico a la administración que usted dirige. Estos puestos no habían sido ofertados en las convocatorias públicas en los cuerpos correspondientes, sino que se habían asignado a dedo por las diferentes direcciones generales de su conselleria, amparándose en una figura no regulada, denominada asesor docente.

Usted se comprometió a solventar esta irregularidad y en enero de 2017, en vista de que todo seguía igual, Ciudadanos introdujo una iniciativa pidiendo regular esta figura, con el objetivo de definir funciones, requisitos y forma de provisión de estas plazas, iniciativa que fue aprobada por unanimidad.

Por ello conseller le preguntamos, ¿cómo va el proceso de regulación de las más de centenar y medio de estas plazas a dedo que hay en su conselleria? Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Ballester, gràcies per la pregunta. És evident que la Conselleria d'Educació des de fa molts d'anys, crec que des que hi ha les competències educatives, té un problema d'una estructura estable i d'una estructura transparent. En això hi estariem d'acord i és evident que treballam en aquesta direcció per tal d'intentar millorar aquesta qüestió.

Miri, nosaltres treballam en aquests moments a diferents nivells, hi ha dins l'estructura de la conselleria els càrrecs polítics, els càrrecs de confiança, el personal CAIB i personal docent. En aquests moments hi ha hagut un concurs de trasllat, que de qualque manera ha plantejat que distints funcionaris d'altres conselleries puguin anar a la Conselleria d'Educació o a altres conselleries, i en aquests moments el procés ha acabat.

Per tant, en aquest moment quina és la nostra situació? En aquest moment nosaltres hem passat..., hi havia l'any 2008-2009, per exemple, 272 AD i ATD, i en aquests moments n'hi ha 152. Nosaltres hem baixat des que som a la Conselleria d'Educació el nombre d'AD i ATD. No només això, sinó que, a més, ja hem tret a concurs no només el tema del personal lligat al CEP, sinó també el camp d'aprenentatge. I de forma progressiva, una vegada que també han arribat a un acord amb la Conselleria de Funció Pública, en relació amb les places CAIB que han d'anar substituïnt de forma progressiva el personal docent, treballam per com i quan podrem dur a terme aquesta limitació del número de docents i tenir personal CAIB.

Per tant, aquesta és la qüestió i al mateix temps estam treballant d'una forma clara, per a finals de legislatura no només limitar el número de docents, sinó també fer-ho d'una forma transparent, pública i a través d'un concurs. Aquesta és una mica la nostra realitat.

Per tant, hem baixat, hem començat a treure concursos de mèrits i aquesta serà la política que farem fins a finals de legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Mire conseller, efectivamente, el 4 de abril, hace un mes exactamente, usted según su nota de prensa, anunció "el primer paso por fin" -son sus palabras-, el primer paso para dar cumplimiento al compromiso y sacando a concurso 6 plazas de las más de centenar y medio que tiene usted que regular para que no se vuelvan a dar a dedo, 6 plazas de las 150 plazas que tiene usted.

Pero lo que realmente llama la atención son las bases de esta convocatoria para estas 6 plazas de docencia directa con alumnos en los campos de aprendizaje de Baleares. Resulta que, según la convocatoria que ustedes han redactado en el punto 9, dice: "Si estas plazas tras el concurso de méritos

quedasen sin cubrir por un funcionario de carrera se podrán cubrir por funcionarios interinos, nombrados a propuesta del director general de Innovación", repito, nombrados a propuesta del director general de Innovación, conseller.

¿Por qué ha de ser otra vez el dedo del Sr. Jaume Ribas el que escoja a capricho a los docentes interinos para cubrir estas plazas? ¿Otra vez enchufados de entre los más de 1.500 docentes que hay en la bolsa de interinos? ¿A usted le parece lógico? ¿Por qué no se ofertan estas plazas si quedan vacantes a todos los interinos y se elige por mérito, como dice el EBEP?

Ustedes los que están regulando es la figura del enchufado. ¡Es increíble! Para ustedes, ustedes, por favor díganme si este apartado lo van a poner en todas las convocatorias que saquen para regular los puestos de AD o de ATD, porque si es así esta regulación es una burda tomadura de pelo. Hay que ver, conseller, como le gustan las asignaciones...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester, se li ha acabat el temps.

Moltes gràcies.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

... a dedo a este govern del *pacte*.

Gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Martí Xavier March i Cerdà):

Curiós, l'aplaudeixen els que simplement han digitat a tothom, però bé. Sra. Ballester, lament les seves paraules, estam en un procés realment de professionalitzar la Conselleria d'Educació, el trasllat de seu possibilitarà una modernització interna en la conselleria.

Vull fer una defensa del Sr. Jaume Ribas, un senyor, Jaume Ribas, que treballa d'una forma clara a favor de l'educació a les Illes Balears i treballa en unes condicions de falta de personal important, per tant. A més, vull fer una altra cosa, vull fer una defensa del personal de docents que hi ha a la conselleria fent una feina de més hores de les que realment farien a les escoles. Per tant, tenen un compromís i la paraula "enxufat", Sra. Olga Ballester, em sembla lamentable, tenint en compte que són persones que hi són de confiança i si se n'han d'anar, se'n aniran. Però nosaltres el que volem fer és una regulació, que a vostè mai no li agrada cap regulació, mala sort, a vostè mai no li agrada cap regulació.

Per tant, jo li dic...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps.

Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Martí Xavier March i Cerdà):

... que la Conselleria d'Educació...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Algunes aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 5919/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rigor amb la informació que es trasllada als ciutadans.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta, RGE núm. 5919/17, relativa a rigor amb la informació que es trasllada als ciutadans, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Vicepresidente del Govern, en una entrevista que le hace *Diario de Mallorca*, el día 16 de abril, usted dice: "Di la instrucción de no contratar con Garau y los directores generales no me hicieron caso". Nueve días después, el día 25 de abril en concreto, en el programa *Dues Voltes*, de IB3, le formulan la siguiente pregunta: comillas -usted le dice a dos altos cargos- "no contratéis al director de campaña", le desobedecen y contratan al director de campaña. Contesta usted: comillas, "yo hice una exposición, un alegato, a todos los cargos que se ha de actuar de manera escrupulosa y con sentido común, de acuerdo con la legalidad. Con Jaume Garau sí que he hablado, pero no con los directores para decirles, a éste no le podéis contratar".

Nos preguntamos, ¿cómo es posible que sus directores puedan desobedecerle y contratar al Sr. Garau, versión *Diario de Mallorca*, si no les ordenó que no contrataran al Sr. Garau, versión IB3? La contradicción, Sr. Vicepresidente, considero que es evidente. Por tanto, la pregunta es: ¿considera usted que ha sido riguroso con la información que ha trasladado a los ciudadanos?

Gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula el Sr. Vicepresident, Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, Sr. Gómez, he estat rigorós i em remet, a més, a la compareixença, que vostès també em varen fer aquestes preguntes, i em remet a les paraules textuals que vaig dir en aquella compareixença i que hi figuren a l'acta de sessions del Parlament de les Illes Balears de la comissió corresponent.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias. Pues, en concreto, a una pregunta que le formularon de Podemos concretamente usted la dejó sin contestar, puede consultar el libro de sesiones. En cualquier caso, Sr. Vicepresidente, tanto el *Diario de Mallorca* como *Dues Voltes* pueden consultarse por internet, por lo tanto, los ciudadanos interesados pueden consultar y que se hagan ellos sus propias... que saquen sus propias conclusiones. Incluso los periodistas que le hicieron la entrevista, todos de IB3, pueden decir qué es lo que entendieron.

En cualquier caso, Sr. Vicepresidente, es evidente que hay una contradicción, y usted se contradice porque está pillado. La apariencia es que ustedes han adjudicado contratos con trajes a medida. Ustedes han simulado concurrencia competitiva de empresas con la única finalidad de que todos los procedimientos pasaran más desapercibidos, cuando además no era necesario por la cuantía de los contratos. Ustedes pensaron que así pues no les pillarían.

Lo cierto, Sr. Vicepresidente del Govern, es que en este caso en concreto, el caso del Sr. Matas con el palacete, considero que está más limpio de sospecha él que usted en este caso con el caso contratos.

Gracias.

(Algunes rialles i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor. Senyors i senyores diputats, silenci, per favor.

(Remor de veus)

Guardin silenci, per favor. Silenci.

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Gómez, els contractes que estan fets s'han fet d'acord amb els procediments legalment establerts, han estat auditats per Intervenció i no se'ls ha trobat

res, hi ha hagut la fiscalització prèvia, vostès els tenen damunt la taula, vostès tenen tota la informació, la vaig donar a la compareixença i aquí em remet al que vaig dir a la compareixença, vostè la pot consultar i veurà com jo vaig dir que els meus directors generals no havien seguit una regla no escrita, que era la de no contractar la persona que havia dut la campanya. Això em remet, això està escrit i això és el que vaig fer.

Evidentment, els procediments legalment establerts. El que em sembla increïble, Sr. Gómez, és que vostè avui, a una persona que ha estat condemnada, que ha... ha confessat haver fet delictes, ha confessat haver fet delictes, i que vostè digui avui aquí, avui vostè s'atreveixi a dir que això que ha fet el Sr. Matas té més aparença de legalitat que el que ha fet aquest govern.

Sr. Matas, aquest senyor, el Sr. Matas ha estat a la presó, Sr. Gómez. El Sr. Matas ha estat a la presó, Sr. Gómez...

(Alguns aplaudiments)

... i està bé, està bé, està bé descobrir que el Partit Popular segueix instal·lat a l'època de Matas i segueix defensant el Sr. Matas. Està bé descobrir això...

(Alguns aplaudiments)

... mentrestant, el president, el Sr. Company, segueix calladet aquí assegut. Està bé descobrir això. Sr. Company, vostè segueix igual mentre els seus defensen en Matas.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident.

(Remor de veus)

Guardin silenci, per favor.

I.8) Pregunta RGE núm. 5926/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Popular, relativa a plans de les empreses de cotxes de lloguer homologats.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 5926/17, relativa a plans de les empreses de cotxes de lloguer homologats, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Com bé sap el vicepresident i conseller de Turisme una de les preocupacions d'aquest grup parlamentari és la situació dels cotxes de lloguer, perquè és una de les activitats que més poden generar aquesta sensació de saturació, a la qual vostès es refereixen contínuament. I vostès que volen prohibir la lliure circulació dels ciutadans de les Illes Balears per llocs

emblemàtics i vostès que són tan bons per atacar els petits propietaris que han arribat a final d'any i han pogut donar uns estudis, gràcies a llogar pisos i cases, vostès incompleixen el mandat parlamentari sobre els cotxes de lloguer, perquè es veu que no els dóna la gana lluitar contundentment amb els poderosos, amb les grans multinacionals amb les quals, en teoria, els seus socis que saben capejar, però que no saben fer res en concret, no han estat capaços de posar les mesures adients.

Per tant, nosaltres els demanam, quin nombre de plans d'empreses de lloguer de vehicles ha homologat la seva conselleria d'acord amb el reglament en matèria de la Llei turística? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el Sr. Vicepresident, Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí. Gràcies, Sr. President. Sr. Melià, a part de les consideracions evidentment que vostè pugui fer polítiques, que li puc assegurar que no compartesc en absolut, a dia d'avui en el registre de la Direcció General de Turisme hi ha inscrites 136 empreses que han presentat la declaració responsable d'inici d'activitat turística, d'aquestes 136, 78 han presentat els plans de modernització. A la resta de les empreses, 58 concretament, ens hi hem dirigit, s'ha demanat que ho esmenin, tal i com marca, el reglament ja que la (...) declara.... declaren que tenen aquests plans de modernització.

Aquests plans de modernització, de les 78 empreses que l'han presentat, ho han fet a través dels models corresponents prevists a la normativa, el Decret 20/2015, o per sistemes de qualificació oficial i, per tant, no s'ha considerat necessari homologar cap d'aquests plans de modernització perquè queden automàticament homologats en complir aquesta normativa.

Les empreses que no tenen el pla de modernització poden caure en resolució de cancel·lació, de moment els hem fet els requeriments corresponents, via *e-mail*, via telèfon, però no hem instat la cancel·lació de cap inscripció per no presentar el pla de modernització, perquè hem considerat que aquesta hauria de ser la darrera mesura i per tant, aquesta és la situació que hem fet.

A més de tot això, hi ha totes les campanyes d'inspecció, les campanyes que fem conjuntament amb Consum i Mobilitat, etc. Per tant, de cap de les maneres no pot dir que el sector del *rent a car* no està regulat per part del Govern o no està... se li fa un seguiment.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Idò, no sé com li ho he de dir, Sr. Conseller, si vostès ens diuen que tenen més de 180 empreses i resulta que una gran part ni ha complert el seu deure jurídic de fer la declaració responsable, home, vostè em diu que n'hi ha 136, i ens va dir que n'hi havia més de 180, és un percentatge prou elevat que tenen detectat vostès, perquè això són paraules de vostè.

Vostès tenen detectat que hi ha més de 50 empreses que no han fet la declaració responsable, no han complert el seu deure jurídic, no passa res! Però vostè diu que fa un seguiment molt (...), però no content amb això, resulta que després ens contesta que ni una tercera part han homologat el seu pla de modernització i seguretat, però vostès fan un gran seguiment de les empreses de lloguer turístic.

Es veu que nosaltres no tenim la mateixa concepció d'un diligent seguiment de les empreses de lloguer turístic, perquè resulta que vostès moltes no es donen d'alta incomplint el deure jurídic i resulta que vostès no homologuen els plans que han de presentar i troben que ho fan beníssim, evidentment nosaltres no compartim aquesta opinió. I el que li demanam és que, d'una vegada per totes, acompleixi el mandat parlamentari en relació amb els lloguers... als cotxes de lloguer.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, jo ja li ho vaig dir una vegada, Sr. Melià, vostès han posat en boca meva paraules de saturació, que li puc assegurar que aquest conseller no utilitza, i el que és curiós és que a vostès només els preocupa la saturació que puguin provocar els cotxes de lloguer, res més, no hi ha res més que provoqui problemes! Sí, senyors, sí, senyors, així és, així és.

Idò miri, la veritat, la major part de les empreses que han presentat els plans d'homologació precisament són les grans empreses, per desgràcia, moltes de les empreses que no han presentat els plans de modernització són les petites. Si li fem cas a vostè, els hauríem d'estar tancant, i això no és el que volem. Per tant, per això se'ls ha fet els requeriments i se'ls dóna l'oportunitat que compleixin la normativa tal com l'han de complir i estic convençut que totes l'acabaran complint i es faran els tràmits.

Per tant, abans de dir les coses, informi's de qui és que compleix i qui és que no compleix i aniran tal vegada més alerta. Mentrestant aquest govern fa l'estudi que se li va encarregar per part de...

(Remor de veus)

... fa l'estudi que se li va encarregar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident, se li ha acabat el temps.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

...per part del Parlament i estem fent...

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

I.9) Pregunta RGE núm. 5923/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a treballadors del 061.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta RGE núm. 5923/17, relativa a treballadors del 061, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President, bon dia, diputats, diputades, treballadors i treballadores de la cambra. Bé, tal i com va anunciar-se a la Llei de pressuposts del 2017 sobre la creació d'una entitat pública de gestió sanitària assistencial de diferents serveis, entre aquests el del transport sanitari, i davant la desinformació en què es troben els treballadors del 061, en quina situació quedaran a la nova empresa pública d'ambulàncies que es constituirà el pròxim mes de juny?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president, bon dia a tothom, Sra. Diputada, crec que el primer que hem de fer és aclarir la pregunta. En primer lloc, els treballadors del 061 no estan desinformatos, els sindicats majoritaris, els seus representants sindicals, FESTES, Comissions... perdó, UGT i CGT es reuneixen permanentment amb els directius del Servei de Salut.

La segona afirmació no és certa tampoc, no estam constituint una empresa pública d'ambulàncies.

I en tercer lloc, també voldria aclarir que no tot el personal del 061 està afectat, perquè els metges i infermers, el personal sanitari forma part de la plantilla del Servei de Salut, són els tècnics i els conductors que sí que fan el transport urgent, que estan contractats per l'empresa o aportats per l'empresa.

Com vostè va dir, la llei va permetre -va permetre- crear l'empresa pública Gestió Sanitària i Assistencial de les Illes Balears, es tracta d'una mesura preventiva per si els serveis no assoleixen la qualitat que nosaltres consideram que han d'assolir i en aquest moment el procés de creació de la nova empresa és llarg, no és un projecte fàcil ni que es faci d'una manera ràpida, és llarg. En aquest moment s'estan constituint els seus estatuts.

Per tant, de moment... i a més tenim un concurs de *renting* d'ambulàncies en marxa que està recorregut, al mes de juny de moment no hi haurà cap canvi i els treballadors continuaran amb les mateixes condicions durant un temps més i en la mateixa empresa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Consellera. Evidentment aquesta pregunta no la faig des de la meva curiositat, la faig des de... la necessitat que tenen els treballadors i són els representants dels treballadors tant d'Eivissa com de Mallorca els que s'han posat en contacte amb nosaltres per poder fer, per saber un poc més i poder fer aquesta pregunta en aquest parlament.

Entre els dubtes dels treballadors hi ha les condicions en què quedaran, entre d'altres, si perden l'antiguitat o no perden l'antiguitat. Per una altra banda, tampoc no podem oblidar el deute que té l'empresa CGT amb els treballadors de les ambulàncies i parlem de fins a 4.000 euros per hom aquí a Mallorca, mentre a Eivissa aquest deute ja està sent solucionat.

Com ho faran perquè aquesta empresa liquidi el deute que té amb els treballadors? Esperem que amb l'assumpció d'aquest servei per part de l'administració pública, en aquest cas la conformació d'una entitat per poder assumir aquest servei, la coordinació i la comunicació per a cobrir les necessitats siguin més àgils que fins ara.

Els treballadors pensem que... que agrairan la informació que s'està donant ara i que se'ls hauria de donar, que consideren que hauria de donar-se directament als afectats, a ells i ja li dic que aquesta pregunta la faig des de... no la meua curiositat, sinó des de la necessitat dels treballadors que ara mateix estan en aquest servei.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLER DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Jo entenc la preocupació dels treballadors, l'entenc, el que també és cert és que no podem

avançar esdeveniments en aquests moments i, com li dic, el transport urgent s'haurà de prorrogar durant uns mesos segur, i aquest fet està també discutit amb els representants sindicals.

Nosaltres des de... tant les empreses com l'administració negociem amb els representants sindicals, seria impossible negociar amb cadascun dels 15.000 treballadors que per exemple tenim al Servei de Salut, no?

Pensem que és una bona oportunitat poder tenir aquesta empresa de gestió sanitària i pensem que així, si no assoleix la qualitat requerida o hi ha problemes en l'empresa de manca d'assistència correcta o el tema que sigui, idò es pugui gestionar des dels serveis públics com una empresa pública igual que les altres, no?

També pot tenir altres serveis externalitzats, però el que sí li vull dir com vaig dir la setmana passada és que negociem amb els sindicats, els escoltem, escoltem els treballadors i pensem que entre tots trobarem solucions.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLER DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies.

(Se sent el timbre del tall del micròfon)

I.10) Pregunta RGE núm. 5917/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retallades al grup social Amics.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta RGE núm. 5917/17, relativa a retallades al grup social Amics, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El club social Amics, amb una representació avui dels seus treballadors, que ens acompanyen aquí -gràcies-, és un espai d'oci per a persones amb malaltia mental que fins ara ha servit com a recurs de salut mental, un espai que s'ha anat deteriorant progressivament, sí, però que també ha quedat fora de tots els plans de rehabilitació d'infraestructures que vostè ha anat anunciant, gràcies a la millora econòmica heretada pel seu govern, i així i tot ha mantingut la seva important funció gràcies a aquests treballadors. Però de sobte han començat les retallades, no sabem si per estalviar a base de no comprar galetes, perquè se n'ha fet un ús excessiu, segons vostès, o perquè el volen tancar i en comptes de parlar clar als treballadors i donar alternatives han optat per ofegar l'escàs manteniment del club, perquè ahir a la tarda encara no garantien el subministrament.

Qualsevol de les dues opcions és inacceptable, Sra. Consellera; per això volem preguntar per quina raó s'estan produint retallades al club social Amics.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies. La paraula retallada li va calar a fons, crec, la passada legislatura. Miri, el club social és la unitat de l'Hospital Psiquiàtric que té per objectiu la promoció i la gestió de l'oci i del temps lliure, i per a nosaltres és fonamental, i mantindrem i mantenim aquest programa i aquest projecte, com no pot ser d'una altra manera: per la importància que té per als pacients que estan ingressats. Aquest espai juga, per tant, un paper important dins el nostre model d'atenció i hi estam totalment a favor.

Però el que volem és que els pacients segueixin recomanacions saludables, també en la seva alimentació, i, entre elles, no ingerir grans quantitats de sucre, i hem fet canvis en aquest sentit: eliminant sucres processats, com els que conté la brioixeria industrial. És cert que hi havia una despesa important d'aquest productes que ha cridat l'atenció, però de brioixeria industrial, no de galetes, només, i això és el que intentam canviar des del primer moment. Hi va haver un dia de manca de subministrament, perquè en lloc de donar aquest tipus d'alimentació es volia donar un altre tipus d'alimentació.

La gestió de l'Hospital Psiquiàtric forma part de Son Espases; no hi ha absolutament cap retallada econòmica, i sí que li podria donar la raó quant a les retallades d'alimentació poc saludable.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Idò si això és així, Sra. Consellera, no sé com ho ha deixat arribar tan lluny, perquè vostè ha reconegut aquí que ha fet retallades. Per tant vostè ha fet retallades, i qui ha retallat ha estat la seva conselleria, i qui ha dit que atendrien les demandes dels treballadors, i no ho han fet, ha estat també la seva conselleria. Per tant aclareixi's, perquè aquest món tan polític que ens ven aquí no es reconeix amb la realitat de fora. Prengui una decisió i actuï, perquè tot això no hauria d'haver arribat fins aquí mentre està elaborant un gran pla, pel que tarda, de salut mental, o mentre es gasta 20.000 euros amb una enquesta de satisfacció.

Vostè reclama la derogació de la reforma laboral d'una punyetera vegada, com va dir a l'anterior ple, i queda molt bé, com ara ha quedat molt bé, però al mateix temps està deixant que temes com aquest o d'altres que també hem vist aquí i als

quals hauria de ser més pròxima arribin al darrer extrem, amb el perjudici dels seus treballadors i en aquest cas també d'un col·lectiu vulnerable.

Sra. Consellera, no segueixi pressionant els treballadors, i no segueixi donant l'esquena a aquest espai ara que té prou sous com per rehabilitar Son Dureta. Parli clar amb els treballadors i doni alternatives. Això que m'ha dit aquí avui digui'ls-ho a ells en persona i veurà com les coses no arriben fins a aquest punt. Però sobretot agraeixi'ls una feina que no es paga mai prou i garanteixi'ls la continuïtat d'un servei que és bàsic per a la socialització de les persones amb malaltia mental.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. No perd l'ocasió, Sr. Serra, d'agrair als professionals la feina que fan en qualsevol de les meves intervencions.

Miri, a l'Hospital Psiquiàtric existeixen màquines expenedores que ja s'han canviat per suc i cafè i s'han retirat begudes ensucrades. Seguim les recomanacions de la nutricionista de l'Hospital Psiquiàtric i tractam de substituir els aliments greixosos i hipercalòrics per fruita i aliments sense sucre addicional. Qualsevol canvi genera resistències, però el que volem és fomentar mesures d'hàbits saludables. Des de fa dos anys complim les lleis antitabac, s'ha reduït moltíssim el consum del tabac, ja no es fuma al club social, per exemple, dos anys.

Jo ara li deman: quant va invertir el seu partit, el Partit Popular, la passada legislatura a l'Hospital Psiquiàtric?, quant, Sr. Serra?, quant?, perquè nosaltres hem anunciat un projecte, i ho saben els treballadors, i amb consens dels treballadors, i els escoltarem per fer qualsevol de les millores i de les reformes perquè així també ho hem anunciat, 4 milions d'euros, més de 4 milions d'euros, per fer unes reformes més que necessàries, que no ens hem amagat i que des del primer moment hem afirmat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

...que això era necessari...

EL SR. PRESIDENT:

...se li ha acabat el temps.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

...per als ciutadans i per a la població. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

(*Alguns aplaudiments*)

I.11) Pregunta RGE núm. 5921/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incidència del Pla Juncker a les Illes Balears.

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 5921/17, relativa a incidència del Pla Juncker a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en aquests dos anys que duim de mandat hem pogut comprovar que tot un seguit de qüestions que a l'anterior legislatura eren temes de vital importància, que s'havien de resoldre de forma urgent, avui dormen *el sueño de los justos*. Ho hem vist en temes com la liquidació de les bestretes, o amb el tema del REB; per cert, a la fi ja s'ha fet públic l'informe de la UIB, el Govern ha tingut quatre mesos segrestat aquest informe dins els calaixos de la conselleria, en fi, el Govern de la transparència. Però a pesar d'açò encara no sabem quina proposta té el Govern per al nou REB, encara no ens ha enviat cap esborrany, no sabem quines conclusions treu el Govern d'aquest informe, etc. En fi, duim set setmanes i la consellera Cladera encara no ha complit allò que havia promès en aquest parlament.

I un altre tema en què efectivament l'anterior legislatura s'insistia molt i que ara també ha desaparegut del debat polític és el Pla Juncker, una pla d'inversions de la Unió Europea que del 2015 fins al 2020 hauria de mobilitzar a tot Europa més de 500.000 milions d'euros en inversió. L'any 2016 a través d'aquest pla Juncker es van invertir a Espanya uns 2.700 milions d'euros. La pregunta és molt senzilla: quants d'aquests 2.700 milions d'euros han anat a Balears?, quines gestions ha fet el Govern per derivar inversions del Pla Juncker a la nostra comunitat?, quins projectes ha presentat el Govern al Pla Juncker i per quin import?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el Sr. Vicepresident Gabriel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies. Gràcies, Sr. Camps, per la pregunta. Efectivament, aquest pla Juncker havia de mobilitzar 500.000 milions d'euros fins al 2022 a Europa -foment del creixement, crear ocupació- de la mà del Banc Europeu d'Inversions, i de fet des del Govern no vàrem estar aturats. Hem fet dues jornades sobre les possibilitats del Pla Juncker, conjuntament la Conselleria d'Innovació, Recerca i Turisme a través de la Direcció General de Fons Europeus i la Conselleria d'Hisenda, dues jornades, una adreçada a tot el Govern i una altra adreçada a altres actors: PIME, cambres de comerç, cooperatives, sindicats, UIB, ASAJA, etc., i a més el mes de maig de 2016 també l'oficina del Centre Balears Europa a Brussel·les va acollir una reunió per estudiar les possibilitats que el pla podia tenir en productes turístics.

La realitat és que la concreció només ha estat amb el projecte de renovació de la flota de l'EMT a Palma, que suposarà una important reducció de l'emissió de CO₂, que té un cost total de 60 milions d'euros, dels quals la meitat, 30 milions d'euros, els aportarà el BEI a través del Pla Juncker, i que encara està en fase de tramitació però s'espera que dins el 2018 pugui tenir efectes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. O sigui que el Govern no ha fet res, no ha fet res; o sigui, dues jornades i arribaran 60 milions del tema de l'EMT per reduir emissions, que és un dels projectes que va presentar el Partit Popular el 2015, uns projectes de 519 milions d'euros. Vostès no han presentat cap projecte al Pla Juncker. I el Sr. Marc Pons insistia que a Balears tocaven 1.000 milions d'euros, 1.000 milions d'euros, i, Sr. Barceló, vostè no ha presentat ni un projecte al Pla Juncker. Es queixaven que nosaltres havíem presentat 519 milions d'euros al Pla Juncker i vostès no han presentat res. És una autèntica vergonya, Sr. Barceló, no han fet res en aquests dos anys, dos anys de possibles inversions que podrien venir aquí a Balears i vostès... el seu balanç és completament nul.

Per tant certament vostès es queixen molt, vostès surten molt, reivindiquen molt, però a l'hora de la realitat, a l'hora dels fets, vostès no fan res. Vostès es queixen molt de Madrid i de Montoro, però a l'hora de realitat vostès avui demostren que no han fet res. Certament deplorable l'actitud d'aquest govern, deplorable la falta d'iniciativa d'aquest govern i, per tant, certament haurem de lamentar moltíssim la seva actitud.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Gràcies, Sr. President. El Pla Juncker no implica fons, ni subvencions directes, no és política regional europea, no contempla les especificitats territorials de cap casta, no permet crèdits a la inversió cent per cent pública i va destinat bàsicament a grans inversions, amb un mínim de 25 milions d'euros. No està pensat per a les illes...

(Remor de veus)

De fet, dia 18 de maig el Govern participarà en una jornada de l'Intergrup d'illes i regions costaneres, on es tractarà precisament a Estrasburg, el fracàs del Pla Juncker a totes les regions insulars i a les regions costaneres d'Europa, Sr. Camps. Això ha estat així, per desgràcia, ha estat una realitat, fixi's si ha funcionat malament que Balearia, que tenia una inversió a través del BEI de 75 milions d'euros per reformar la seva flota per valor de 350 milions d'euros i fer vaixells a gas, al final hi ha acabat renunciant. Fixi'ns si ha funcionat malament aquest Pla Juncker i evidentment no és per culpa d'aquest Govern que ha fet tot el possible perquè funcionàs.

El que sí que m'agradaria és que la mateixa preocupació que vostè té perquè arribin inversions dificultoses del Pla Juncker a les Illes Balears, l'hagués tenguda amb les inversions del pressupost general de l'Estat de 2017, Sr. Camps, que som a la cua de les inversions de totes les comunitats autònomes, Sr. Camps! L'any passat hi vàrem ser i enguany hi tornam ser, m'agradaria que el seu partit tengués la mateixa preocupació.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

I.12) Pregunta RGE núm. 5931/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a tancaments dels treballadors del Psiquiàtric.

Passam a la dotzena pregunta RGE núm. 5931/17, relativa a tancament dels treballadors del Psiquiàtric, que formula la diputada María Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom*, y especialmente un saludo para los trabajadores del club social del complejo hospitalario del Psiquiátrico, que nos acompañan hoy.

Sra. Armengol, como he hecho siempre, por si tenía alguna duda, desde que fui elegida, hablo en nombre de los que no

llegan aquí con su voz, hoy hablo en nombre de los trabajadores del club social y del interés general, ya que ustedes lo único que hacen es presumir de que hablan por el interés general, pero la realidad no es esa.

Quiero hacer visible ante los ciudadanos que no siguen y ante este plenario, las reivindicaciones de estos trabajadores, que no son peticiones de mejoras sanitarias, perdón, salariales, o condiciones laborales para ellos, sino las de las necesidades de los pacientes del Hospital Psiquiátrico.

De ahí la pregunta: ¿qué opinión le merece a usted que los trabajadores del club social se hayan visto forzados a encerrarse para defender los derechos de los pacientes, ante la indiferencia de un gobierno que se dice de izquierdas y progresista?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Seijas per la seva pregunta. Gràcies als treballadors que avui ens acompanyen a la sala del Parlament de les Illes Balears. Evidentment, la meua argumentació va molt lligada a la que ha fet la consellera Patricia Gómez al Sr. Vicenç Serra, que ha hagut de passar a l'oposició el Partit Popular per preocupar-se de la salut mental a les Illes Balears i per preocupar-se de les instal·lacions del Psiquiàtric en aquesta comunitat autònoma, perquè veniem d'una època de retallades malenteses, d'acomiadament de personal sanitari. Veniem d'una època on no es va fer ni una inversió a l'Hospital Psiquiàtric, ni tan sols la rehabilitació dels edificis, ni tan sols el visitaren per veure com estava Sra. Seijas.

Vostè sap perfectament que jo mateixa vaig anar al Psiquiàtric fa un parell de mesos a fer una visita, per veure com estaven les instal·lacions. Des del minut 1 d'aquesta legislatura es treballa en pro de la salut mental, i el club social, que és el que a vostè li preocupa, segueix tenint el mateix pressupost i la mateixa finalitat que s'ha de millorar, i efectivament, s'han fet algunes millores en terme d'alimentació més saludable que era allò que pertocava, entenem nosaltres, des de la Gerència de l'Hospital Psiquiàtric. I hi ha prevista com bé ha explicat la consellera de Salut i com explicarem allà, una inversió de 4 milions d'euros durant aquesta legislatura.

Per tant, Sra. Seijas, és un govern rigorós, un govern sensible amb els problemes de salut mental de la ciutadania i amb els treballadors de la sanitat pública. Això sí que ho ha de tenir molt clar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Presidenta. Té la paraula Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sra. Presidenta, una vez más tengo que escuchar aquí en esta sala imprecisiones, por no decir otra palabra que me sabe mal decirla. Aquí se dice que es por temas de la salud de los pacientes, para tener... Allí no hay..., lo que dejaron es cortar el suministro, no explicar el por qué, no dar ninguna razón a los trabajadores y mandar agua, ¿por qué no mandaron fruta si querían cambiar? Yo estoy de acuerdo con esa argumentación que ustedes están haciendo. No, cortan, y después cuando los trabajadores reclaman...

Y otra cosa, las máquinas de Vending tienen Coca Cola, porque yo he ido varias veces al Psiquiátrico, cuando usted fue, también estuve. He ido unas 4 o 5 veces al Psiquiátrico y esta semana pasada había todavía sandwich, Coca Cola y azúcar dentro de las máquinas de Vending. Y si van al bar de allí también pueden comprarlo los que tienen dinero, los que no se tienen que fastidiar, como siempre.

Entonces a mi estas cuestiones no me convencen, porque simplemente es decir paripé como están haciendo habitualmente, sin solucionar los problemas de la gente, y a ver esos 4 millones cuando van a empezar las inversiones y demás. O si es, como siempre, foto, primera piedra, y después el PP no hace nada. Ustedes están gobernando desde hace dos años, el PP está donde está por hacer lo que hizo, y vamos a hacer cosas por la gente, que es a lo que venimos aquí.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci per favor! Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula la Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Seijas. Veig que ha aconseguit l'aplaudiment del Partit Popular, jo em començaria a preocupar perquè és el que menys ha fet en aquesta terra per la salut mental a les Illes Balears. I això és una realitat, que ja la pot vestir com vulgui...

(Alguns aplaudiments)

Ja la pot vestir com vulgui Sra. Seijas!

Miri, nosaltres fem feina en pro de la salut mental des de principi de legislatura. El Pla estratègic de salut mental està en marxa, 160 professionals estan treballant, amb la consellera de Serveis Socials vàrem anar a inaugurar un centre ocupacional públic, que feia 20 anys que no se n'inaugurava cap en aquesta terra, ja és una realitat gràcies a un govern d'esquerres en aquesta comunitat autònoma. Hem augmentat la plantilla de

l'Institut Balear de Salut Mental d'Infància i d'Adolescència, això també ja és una realitat. Hem creat l'equip de suport (...) comunitari a l'illa de Menorca. Hem creat una plaça de psiquiatria a Son Llätzer, hi ha una plaça més d'infermeria de salut mental, per reforçar l'ESAC a Son Espases.

I sobretot, hi ha un pla d'inversió Sra. Seijas de 4 milions d'euros a l'Hospital Psiquiàtric. Sap quina és la darrera inversió a l'Hospital Psiquiàtric? Sap quan es va fer? Amb el Govern de progrés presidit pel Sr. Antich. En temps del Partit Popular absolutament res! Aquesta és la realitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Presidenta.

I.13) Pregunta RGE núm. 5928/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a inspectors de turisme.

Passam a la tretzena pregunta RGE núm. 5928/17, relativa a inspectors de turisme que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom i especialment als treballadors del club social que evidentment tenen tot el nostre suport.

Sra. Presidenta, parlarem molt en aquesta legislatura i crec que en les vinents també d'un dels desafiaments més importants que tindrà aquest Govern i que realment existeixen a la nostra societat i és com garantir el dret d'accés a l'habitatge. Sabem que la demanda per al lloguer turístic segueix creixent. L'oferta, avui ho llegia, enguany s'han registrat 1.200 nous habitatges de lloguer turístic, xifra que... a Mallorca, gairebé els mateixos que en tot l'any anterior, això sense comptar també els plurifamiliars.

Però hem d'incidir en l'especial gravetat que té aquest problema a l'illa d'Eivissa. Nosaltres parlam parlam d'emergència d'habitatge, intentarem incloure aquesta definició en les diferents lleis que ara hem de tramitar. Aquesta emergència, que no és nova, però que el lloguer de vacances ha incrementat el problema i ha estat, consideram, l'últim factor que l'ha agreujat, i que opera de manera il·legal en molts de casos i que per tant, hauria de ser sancionat.

Davant tot això, el consell que, com bé sap i que ho hem repetit en diferents ocasions, és el que té les competències en turisme, però sí que reclama que s'aprovi de manera ràpida la nova llei de lloguer de vacances el més aviat possible. I ens trobam allà amb un problema o amb diversos problemes: un, pensam, és el desmantellament de les institucions per part del Partit Popular, que va acomiadar moltíssima gent a les diferents

institucions. Després la Direcció de Turisme no està informatitzada i a més només existeix un inspector que tramita els expedients. A tot això, tampoc no poden contractar personal per mor de la llei Montoro. I per una altra banda, ens trobam que hi ha professionals especialitzats en sortejar la legislació. Entenem que és un combat desigual, parlem d'immobiliàries.

Per tant, de quina manera el Govern podria col·laborar amb el Consell d'Eivissa, per tal que pogués existir un conveni que incrementés el nombre d'inspectors a l'illa d'Eivissa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per una preocupació que des del seu grup parlamentari han expressat en moltíssimes ocasions i que seguirem expressant i que compartim des del Govern de les Illes Balears, tant el problema d'habitatge al qual vostè feia referència, com de com podem ser més àgils a l'hora d'inspeccionar el lloguer de vacances o d'altres qüestions que afectin els ciutadans i ciutadanes d'aquesta comunitat autònoma.

Quant a habitatge, demà mateix seré a l'illa d'Eivissa amb el conseller de Territori per plantejar algunes propostes allà, a l'illa d'Eivissa, que, efectivament, té un problema diferent de la resta d'illes.

I quant a la concreció de la seva pregunta, que em demana què pot fer el Govern en temes de com podem augmentar els inspectors de lloguer de vacances a l'illa d'Eivissa, he de recordar-li, com vostè feia a la seva intervenció, les competències en ordenació turística són del Consell Insular d'Eivissa, no tenim cap proposta formal per part del Consell Insular d'Eivissa de firmar cap tipus de conveni; vostès governen allà, a l'illa d'Eivissa, i coneixen perfectament situació i com es gestiona aquesta situació, i han passat a 6 inspectors en temes d'ordenació turística. I pel que hem comentat amb el Consell d'Eivissa, tenen més problemes, tal vegada, de tramitació administrativa, que és el que els preocupa.

Aquí tenim un altre problema, que, a nivell de les Corts Generals, hauríem de resoldre i, tal vegada, si el Partit Popular es posàs en disposició d'ajudar, efectivament, la llei Montoro impedeix augmentar la plantilla, que qui l'ha d'augmentar és el Consell Insular d'Eivissa, impedeix augmentar aquesta plantilla.

Que el Govern passàs inspectors a l'illa d'Eivissa, que és el que entenc de la seva pregunta, deixariem sense inspectors l'illa de Mallorca, cosa que tampoc no seria en absolut recomanable.

Per tant, què fem des del Govern? Allò que podem, la tramitació de la llei de lloguer de vacances, on hi ha una

inversió de la prova, per tant serà molt més àgil, ja no seran els inspectors els que hauran de perseguir, sinó que el propietari haurà de demostrar el lloguer de vacances; hi haurà un augment important de les sancions i, a partir d'aquí, també hi ha una nova aplicació que es fa des de la Conselleria de Turisme, el catàleg, que farà que sigui molt més àgil l'eina informàtica per tal de gestionar des dels consells insulars.

Aquesta és la solució que nosaltres proposam, però, evidentment, estam disposats a escoltar-ne qualsevol que provengui del Consell Insular d'Eivissa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Evidentment, (...) Eivissa no és simplement la tramitació d'expedients, sinó tots els problemes que hem comentat i entenem que el Govern hauria de col·laborar en aquesta situació no només amb l'aprovació, finalment, si és que així passa, de la llei de lloguer de vacances, sinó, evidentment, col·laborar amb més contractacions d'inspectors, com així ho hem demanat en l'aprovació del pressupost anterior, per tal que des d'aquí, des del Govern, també es pogués facilitar que hi hagués més personal per tirar endavant aquestes sancions...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, se li ha acabat el temps.

EL SR. JARABO I VICENTE:

... que són molt necessàries a l'illa d'Eivissa.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Jarabo, hem de respectar l'entramat institucional d'aquestes illes, qui és competent en ordenació turística és el Consell Insular d'Eivissa. L'altre dia, a la Conferència de Presidents, fèrem un preacord entorn de la promoció turística i de com podem millorar les condicions de la promoció turística a les illes i transferir a les illes que no la tenen.

Què podem fer quan es transfereixi ordenació turística, que és el que vàrem plantejar en el Consell Insular de Mallorca, és l'hora de renegociar les competències en ordenació turística a la resta de consells insulars. El que no pot fer el Govern és contractar personal i passar-lo a un consell insular, això, legalment, Sr. Jarabo, no és possible, ni es poden fer convenis

ni es pot fer. I per tant, qui pot créixer en plantilles? El consell insular, si eliminam les traves que ens posa, una vegada més, el Govern d'Espanya, aquesta és la possibilitat que tenim.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 5925/17, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a venda ambulant il·legal.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la catorzena pregunta, RGE núm. 5925/17, relativa a venda ambulant il·legal, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, ara l'escoltava amb el Sr. Jarabo, no perdi temps, no l'entén això de l'Estatut el Sr. Jarabo, no ho entén, no ho entén, no hi perdi temps, ell va a allò seu, *no lo entiende*.

(Algunes rialles i remor de veus)

Dit això, el que li puc és que les patronals del comerç estan preocupades per mor que han augmentat els punts de venda il·legal de venda ambulant. En aquesta casa, ara fa un any, un any, es va aprovar una moció, jo no li parlaré, ni li rallaré, ni li xerraré del que fa referència al Govern central que, per això, demanarem hora avui a la vegada a la delegada del Govern, li parlaré del que l'afecta a vostè, perquè en aquesta moció es varen acordar una sèrie de punts on el Govern balear s'havia de posar al front d'instar el Govern central, s'havia de posar al front de crear una mesa, amb la presència del Govern, de la Delegació del Govern, consells insulars, ajuntaments, a través de la FELIB, i a veure si realment de tot això han fet qualche cosa.

D'aquella moció, va caure una qüestió molt important que deia El Pi, que és que multàssim les persones que compraven en aquests punts. Vostè sabrà, Sra. Presidenta, l'important que és aquest sector, amb la qual cosa volem saber, des d'El Pi, per aquesta lluita contra la venda ambulant què pensa fer vostè, després que té un mandat de fa un any d'actuar?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President, gràcies, Sr. Font. Primer de tot, vull compartir amb vostè i amb les patronals i amb els empresaris

del petit comerç de les Illes Balears la preocupació que tenim davant el creixement d'aquest tipus de comerç il·legal en els nostres carrers de les diferents ciutats i municipis de les Illes Balears. És veritat, vostès varen plantejar una proposta en el Parlament de les Illes Balears, que fou debatuda, que fou aprovada, on ens comprometíem a fer aquesta mesa que encara no hem pogut aconseguir crear. Aquesta és una realitat. Per tant, compartim aquesta situació.

És veritat també, i això ho hem de dir públicament, i tothom ho ha de saber, que la competència en aquestes qüestions, tant de seguretat com d'evitar l'ús de la zona pública, és municipal, per un costat, quant a les ordenances municipals de l'ocupació de la via pública, i de les forces de seguretat de l'Estat quant a la venda il·legal de productes, aquestes són les dues administracions competents. Que nosaltres puguem ajudar en el possible, ho fem, i aquí que hi ha representants d'AFEDECO saben de la relació constant, de les reunions constants que hi ha des de la Direcció General de Comerç, des de la Conselleria de Treball, amb totes les patronals, per anar acordant, junts, totes aquelles polítiques que es fan. I aquesta és la línia de treball que hem seguit.

I, Sr. Font, crec que convindrà amb mi i, a més, que ho comparteix, que aquest govern és dels governs que més han fet en pro del petit comerç i del comerç de proximitat, i sempre des del diàleg, des del consens i des de l'acord, que és la nostra forma de fer política.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies. Jo, Sra. Presidenta, puc entendre la seva bona voluntat, però els fets es demostren caminant, així de clar. Tots els que som aquí hauríem de saber que parlem de prop de 17.000 empreses, de prop de 50.000 treballadores i treballadors, parlem que dins aquests 50.000 n'hi ha més de 17 o 18.000 d'autònoms, de gent que no té una paga fixa, de gent que ho ha de lluitar cada mes, i que resulta que, després de pagar tots els impostos, té davant ca seva un que no paga impostos.

Jo li diré com hi pot entrar el seu govern, hi pot entrar a través de la Conselleria de Treball, hi pot entrar a través de la Direcció General de Consum, hi pot entrar de veure aquesta explotació que fan d'aquestes persones, perquè això són màfies que hi ha darrera i exploten a 16 i 17 persones que van amb el sac cap amunt i cap avall, mirant que la policia no els agafi.

Hi ha magatzems, aquí, a les Illes Balears, on entra el gènere i hi va, això són competències; la de com estan contractats aquests venedors de venda ambulant, com arriba el gènere aquí i quin és el producte que s'entrega. És a dir, qui el compra és segur que compra una cosa legal? Li pot fer mal sanitàriament? Té moltes coses a fer.

Jo ja li he dit, a la delegada del Govern anirem a veure-la, si ens dóna hora pel que li toca a ella, però aquestes tres qüestions són seves, aquestes altres tres.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Ja m'agradaria que la Inspecció de Treball fos nostra, però és un cos estatal, i ja m'agradaria que les competències en venda il·legal fossin nostres, però no, són de l'Estat. Aquesta és la realitat que tenim, Sr. Font.

Nosaltres, a la Llei de comerç hem establert les fórmules perquè els ajuntaments puguin fer ordenances municipals dures en l'ús de la via pública, alguns ajuntaments ho han desenvolupat i d'altres no, però no es preocupi que parlarem amb la FELIB, parlarem amb la Delegació del Govern i continuarem parlant amb totes les institucions per fer possible aquestes ordenances -si...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... li interessa la meua explicació, li estic intentant donar-, parlarem per intentar que es desenvolupi la Llei de comerç que dóna la possibilitat als ajuntaments per ser més estrictes quant a aquesta qüestió.

Jo què crec que és important, Sr. Font? Evidentment, compartesc amb vostè la preocupació i des del Govern intentarem ser més durs i poder establir aquestes meses de treball que, conjuntament, puguem fer des de les institucions i les patronals que, com vostè sap, fa molts pocs dies les patronals feren una roda de premsa, explicant aquestes problemàtiques, que jo compartesc absolutament, que és absolutament injusta per als petits comerços de les Illes Balears. Nosaltres què hem fet?

Tot d'una que vàrem entrar, un decret llei per evitar les grans instal·lacions de grans superfícies a la nostra comunitat autònoma; hem fet plans de subvencions i ajudes al petit comerç de les Illes Balears i, sobretot, hem fet una Llei de comerç, pactada i consensuada, que protegeix el petit comerç de la nostra comunitat autònoma.

Que continuem tenint problemes? En tenim molts i hem de treballar junts per aconseguir eradicar-los.

Moltíssimes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 5922/17, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a elecció de l'educació dels fills.

Passam a la quinzena pregunta, RGE núm. 5922/17, relativa a elecció de l'educació dels fills, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, a punt d'iniciar un període en què moltes famílies de la nostra comunitat hauran de triar escola per als seus infants, li vull plantejar una sèrie de qüestions.

Creu que a les Balears s'acompleix la Constitució Espanyola quant a la llibertat d'ensenyança o la Declaració Universal de Drets Humans sobre el dret dels pares a poder triar centre educatiu i poder escollir el model educatiu que més s'adeqüi a les seves conviccions pedagògiques, morals o religioses?

Creu que la xarxa d'escoles sostingudes amb fons públics, sigui pública o concertada, gaudeix d'igualtat de tracte i de condicions per part del seu Govern?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Prohens, per la seva preocupació per la llibertat dels pares i mares entorn de l'educació de les Illes Balears, és sorprenent que m'ho demani el partit del TIL, de la llei de símbols i de les imposicions a l'educació de la nostra comunitat autònoma, però benvinguda a aquest debat.

(*Alguns aplaudiments*)

Sí, acomplim estrictament amb tots aquests principis i, a més, aquest govern fa feina i ha fet feina des del minut u i aconsegueix millorar tota l'educació sostinguda amb fons públics en aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Presidenta, hi ha un món més enllà del Consolat i més enllà de la gestió que va fer el Partit Popular. El seu sectarisme del seu govern és ja tan greu que no només perjudica moltes famílies, sinó que ens costa doblers a tots. Recorren al Suprem quan hi ha set sentències en contra del seu govern, que fins i tot els condemnen en costes, que reconeix el dret de les escoles ubicades al Parc Bit a les concertades; set sentències i tres del Tribunal Suprem a altres comunitats autònomes, què pretén, Sra. Armengol?

Això no es tracta d'un debat sobre escola diferenciada, sí o no, es tracta d'acomplir la llei sí o no. Les sentències li tomben tots els seus arguments i li diuen que complir una promesa electoral no pot passar per sobre d'acomplir el que marca la llei. Però aquest no és un debat tampoc sobre escoles al Parc Bit sí o no, sinó sobre concertada sí o no, Sra. Armengol. Per què, si no, Sra. Armengol, varen denegar el concert a La Salle de Menorca?

(Remor de veus)

Per què han retallat a la concertada PT, AL i AD?

(Remor de veus)

Per què USO ha denunciat el darrer decret de concerts per limitar les dotacions a infants amb necessitats especials? Per què no han recuperat tot el dret del professorat a la concertada que vostès els van prometre? Per què els van prometre unes beques i ajudes de menjador que no han arribat?

Sra. Armengol, el seu govern, i així ho ha dit clarament quan ha tengut oportunitat, no creu en aquesta opció de l'escola concertada que trien lliurament el 40% de les famílies d'aquesta comunitat, perquè el seu govern, Sra. Armengol, només defensa la llibertat segons quan, com per exemple quan un condemnat per enaltiment del terrorisme pot donar classes magistrals a escoles públiques.

(Remor de veus)

Si no li agrada la concertada, Sra. Armengol, no la triï, si no li agrada l'educació diferenciada, Sra. Armengol, no la triï, però no pretengui que tothom pensi com vostè, perquè, si no, es convertirà com el Govern de València, aquest govern socialista i radical que tant admira, que lleva concerts històrics només per pur sectarisme ideològic.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, ...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Armengol, contesti'm, perilla o no perilla l'educació concertada a la nostra comunitat autònoma?

EL SR. PRESIDENT:

... Sra. Prohens, se li ha acabat el temps.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Ja trobava jo rar que vostè entràs en el debat de la millora de l'educació de les nostres illes, és clar, em pensava que demanava per totes les famílies de la comunitat autònoma, no, demana per les lligades amb l'escola de l'Opus Dei del Parc Bit de Palma,...

(Alguns aplaudiments)

D'acord, ara sabem on demana, sabem quina és la preocupació del Partit Popular, continua menyspreant l'educació de tots els infants d'aquesta comunitat autònoma, perquè és contra els que feren guerra vostès a la passada legislatura.

(Remor de veus)

Què hem fet nosaltres? Millorar tota l'educació sostinguda amb fons públics en la qual creiem fermament, tota l'educació sostinguda amb fons públics. I què hem fet? Més professors a l'educació pública; millores laborals a l'educació concertada que ha fet aquest govern, que jo tenc l'honor de presidir; millora de les infraestructures que tenim en els centres educatius, que es trobaven en pèssimes condicions, si li preocupa la qualitat dels nostres alumnes i dels serveis que han de donar els nostres professors i professores; hem augmentat les beques menjador, i ara, Sra. Prohens, hi ha més nins que poden anar amb llibertat a les escoles, perquè poden menjar gràcies a aquest govern, també a la concertada, on vostès no pagaven beques de menjador als infants que anaven a la concertada;...

(Alguns aplaudiments)

... hem posat un fons d'emergència social per als infants que quedaven exclosos de l'educació, hi ha 3 milions d'euros per invertir en els infants de zero a tres anys als quals vostès havien abandonat i també tenen dret a una educació en aquesta comunitat autònoma, i hem millorat tots els índexs de qualitat en el sistema educatiu. Aquesta és la realitat.

Els concerts, Sra. Prohens, no són un dret, el dret és l'escolarització, i els concerts es donen sota criteris tècnics si hi ha població i la demanda adequada. I en aquest cas de la concertació de l'ESO de les escoles del Parc Bit no hi ha la demanda suficient, aquest és el plantejament que fa el Govern,...

(Remor de veus)

... independentment que a mi no m'agrada la separació de sexes a les escoles, però el concert es fa sota criteris tècnics.

Però ja que li agrada que puguem invertir més en educació, Sr. Company, s'atreveixi a debatre, perquè encara no sabem quina és l'opinió del president del Partit Popular de les Illes

Balears: vostès aprovaran o no les esmenes que el Partit Socialista ha presentat als pressuposts generals de l'Estat, que suposen 442 milions d'euros a les Illes Balears, que ens pren el Govern d'Espanya i, entre d'altres coses, no podem tenir l'educació...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta del Govern se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

... que es mereixen els nostres infants? Aquesta és la pregunta que ha de respondre el Partit Popu...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

(Remor de veus i petita cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor! Senyores i senyors diputats, deman silenci! Silenci, per favor! Silenci.

(Continua la remor de veus)

Senyores i senyors diputats, un poquet d'ordre, per favor! Silenci, per favor!

II. Interpel·lació RGE núm. 4945/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política del Govern en matèria d'habitatge.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 4945/17, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a política del Govern en matèria d'habitatge.

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, bon dia a tothom. Esperarem que això s'acabi de buidar, perquè si no això de començar amb aquestes circumstàncies...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, esperi un momentet, Sr. Xavier. Silenci, per favor.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, president. Abans d'entrar en matèria, em permetran que faci referència a un concepte clau que és el d'habitatge buit. Jo no sé de quines dades disposa el Govern en aquest terreny, quants habitatges buits li consta que hi ha en aquests moments a Balears, els mitjans de comunicació solen

parlar d'uns 70.000 o un poc més, però no sabem com els compten. Si és a través del cens, ja li dic que mal assumpte, perquè el cens del 2011, el darrer del qual disposam, només té en compte els habitatges, com és lògic, de ciutadans residents, i no tots, ja que sovint les segones residències no computen com a tals, sinó com a habitatges buits, i aquí ja tenim un primer problema. I també hi figuren com a buits els que pertanyen a estrangers no residents, i a Balears, com és natural, n'hi ha molts d'aquests també.

Total, que, probablement, aquesta xifra, 70.000, que circula està inflada, no deuen ser tants. Insisteix, jo no sé de quines dades disposa vostè, Sr. Conseller, si de cas, ja m'ho dirà després, però per saber de què parlam, envers de recórrer a un cens, que es va fer de manera estimativa, pel que tenc entès, per falta de pressupost, és mostral, no és censitari, encara que amb una mostra molt àmplia, això sí, hauríem de comptar amb la informació que poguéssim proporcionar-nos els ajuntaments, el mateix govern, l'Agència Tributària en concret, i tot això s'hauria de creuar amb les dades que poguessin facilitar les empreses subministradores d'energia; només així sabrem de bon de veres i amb un mínim marge d'error quants d'habitatges buits hi ha a Balears. Ho tenim això, Sr. Conseller?, ho té aquest govern?

Perdoni'm aquesta introducció, però crec que l'obligació d'un govern és facilitar dades contrastades, dades verídiques, i la de les distintes forces polítiques, clar, donin o no suport a aquest govern, ha de ser la d'avisar de les imperfeccions que les dades fetes públiques poden contenir.

Tot això no lleva, clar, que hi hagi a les Balears un greu, un gravíssim problema d'habitatge a causa en part, però només en part, al lloguer turístic; i això no lleva que el Govern tenguí l'obligació d'afrontar-lo i de posar-hi remei. D'aquí que Ciutadans hagi presentat aquesta interpel·lació, amb l'objectiu de saber què ha fet fins ara el Govern en el terreny de l'habitatge i sobretot què pensa fer en el futur, en el futur que són en aquest cas dos anys.

Jo no sé vostès, però nosaltres creim en la propietat privada. Com va escriure Valentí Puig arran de la caiguda del mur de Berlín, existeix una connexió intrínseca entre propietat i llibertat; per això el comunisme ha fracassat arreu del món i seguirà fracassant cada vegada que pugui implantar-se. Nosaltres creim tant -i no li dic allò del comunisme pel seu partit, eh?, ho dic simplement com un comentari general; qualque comunista hi deu haver, aquí-, li deia que en el camp de l'habitatge nosaltres som partidaris, evidentment arran de tot el que li acab de dir, de totes les mesures que incentivin els lloguers, ja siguin per la via de les ajudes, ja per la via de les bonificacions fiscals, i no creim, en canvi, en les mesures intervencionistes, confiscadores o com li vulguin dir.

Pel que sabem aquest govern ha duit a terme fins ara una política més aviat magra en el camp de l'habitatge; encara que la presidenta Armengol la qualifiqui ara i demà d'ambiciosa, que és com sol qualificar qualsevol cosa que faci aquest govern, les inversions dutes a terme i els resultats que donen quan som a l'equador de la legislatura no corroboren gaire aquesta apreciació. Balears té una de les ràtios més baixes d'Espanya en habitatges de protecció oficial, de protecció

social, perdó, per nombre d'habitants. Ja sé que em dirà que la culpa és de l'anterior govern autonòmic i de la política que va fer en aquest àmbit, i el Partit Popular evidentment, si li demanàssim l'opinió, ens diria que la culpa la té la crisi. Tot això és ver, però, la crisi, l'han patida també altres comunitats, totes les comunitats autònomes, i, en fi, vostès haurien de començar a respondre dels seus actes i deixar fer les herències rebudes, ni que sigui perquè duen dos anys governant.

La seva conselleria ha publicat que tenim en aquest moment a Balears, i són dades extrems de la seva web, 1.805 pisos en règim de lloguer social, supòs que la dada és correcta. Em vol dir quantes n'hi ha, o quants n'hi ha, d'aquests pisos, que estiguin buits en aquest moment, si és que n'hi ha? Em vol dir quants n'hi ha de previstos d'aquí a final de legislatura i a quines illes s'emplaçaran? D'aquests 1.805, la informació de què disposam diu que n'hi ha 1.095 situats a Palma. Quant a Eivissa, on tenim la situació més dramàtica -basta viure-hi o haver llegit qualsevol dels reportatges que darrerament es publiquen sobre aquest tema en aquesta illa-, les dades del consell ens diuen que hi ha només 71 habitatges socials, 71 per a una població resident de prop de 140.000 persones, sense comptar, clar, la població formada per treballadors de temporada o per funcionaris públics que hi estan destinats un temps i després canvien de residència; pensem només amb les dificultats que tenen a Can Misses per cobrir places d'especialista, fins al punt d'haver hagut de rehabilitar, com s'ha dit i publicat, la planta de pediatria com a zona residencial per a metges; o les que tenen els mestres de determinades escoles, que han hagut de ser allotjats al gimnàs del centre per falta de lloguers disponibles quan han estat destinats allà. En fi, dramàtic.

També m'agradaria saber, tornant a l'habitatge social, quins resultats han donat els diferents plans i programes d'ajuda a l'habitatge, per exemple el de les ajudes al lloguer, o el de rehabilitació i reforma d'habitatges a canvi de dedicar-los a lloguer social. Aquest darrer va tenir un cert èxit ara fa cosa de quinze anys a la comunitat de Madrid; després, és ver, amb l'arribada de la crisi allà va quedar estroncat. Sabem què ha passat aquí? Però evidentment no basta a potenciar de totes les maneres possibles l'habitatge social; entre parèntesi, quan parlem d'habitatge social a Ciutadans sempre ho feim convençuts que ha de ser en règim de lloguer, en això coincidim, crec, amb aquest govern; no volem casos com el de Ramon Espinar, el senador de Podemos, que va comprar un habitatge de protecció pública i el va vendre nou mesos més tard per un preu que era 30.000 euros més alt del que li havia costat. Clar que si optam per la modalitat de lloguer tampoc no volem el que està passant al barri de Sa Gerreria de Palma, on s'estan dedicant pisos de protecció oficial a lloguer turístic. Els controls i les inspeccions, per tant, han de ser tan rigorosos com eficaços, tractant-se com es tracta de doblers públics invertits, i en aquest cas, a més, d'un frau evident.

Deia que no basta potenciar l'habitatge social, també hem d'afavorir que el de lloguer serveixi a altres fins que no siguin el del lloguer turístic. Encara que no sigui ara el moment de parlar d'aquest tema sí que m'agradaria dir que, llevat del cas d'Eivissa i, en menor grau, del de Palma, atribuir a la proliferació del lloguer turístic l'augment dels preus de l'habitatge és com a mínim una simplificació. En aquest sentit,

conseller, li recoman que llegeixi, si ja no ho ha fet ja, l'informe de dos economistes de la UIB, Groizard i Nilsson, anomenat *Mito y realidad del alquiler vacacional*; ja sé que no agrada a la consellera de Presidència, que ara no és aquí, però en tot cas li recoman que el llegeixi, entre altres coses perquè és la manera de poder jutjar el valor que tenen les coses. A vegades les coses no són tan simples; pensin que els mercats solen reaccionar davant de molts de factors, i una política tan restrictiva com la que vostès apliquen en el camp urbanístic no afavoreix precisament que els preus davallin i, insistesc, no estic dient que el lloguer turístic no influeixi en la situació, estic dient que a més d'aquest factor n'hi ha d'altres que també, lògicament, hi influeixen.

En aquest sentit, tenen qualche pla en relació amb els joves?, amb l'habitatge per a joves, evidentment, que d'això estam parlant? Si no començam per aquí, mal assumpte. És evident que la precarietat de la feina i els salaris baixos afecten de ple aquest col·lectiu. Fins a quin punt -m'agradaria saber- el nou pla de l'habitatge que ha presentat el Govern central està o estarà coordinat amb el Govern d'aquí, amb les polítiques d'aquí?, sobretot en relació amb les ajudes al lloguer per a joves menors de 35 anys que figuren en aquest pla, però també amb les ajudes al lloguer en termes generals. I, d'ajudes per a promotors d'habitatges que s'hagin de destinar al lloguer, en tenim?, deman; també formen part d'aquest pla.

Fins ara el que ens ha arribat d'aquest govern i dels seus companys de viatge són iniciatives o intencions, com a mínim, més aviat confiscadores, com la que preveu que un pis que estigui més de sis mesos buit sigui declarat temporalment desocupat. Ja li he explicat al començament amb quina reserva s'ha de prendre aquesta classe d'etiqueta: pis temporalment desocupat, o pis temporalment buit. Com sabran si un pis ho està?, però, més enllà d'això, amb quin dret confiscaran aquest pis?, quan dic confiscar evidentment dic obligaran, obligaran el seu propietari a usar-lo d'una determinada manera. Qui li diu que un habitatge que està sis mesos desocupat es dedica la resta del temps a lloguer de vacances?

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, hauria d'anar acabant.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Per no parlar... -tot d'una acab, Sr. President-, per no parlar del problema bàsic, fonamental: qui pot obligar un ciutadà a llogar un pis d'una determinada manera en contra de la seva voluntat? La solució, a part de la regulació del lloguer de vacances, de la qual, com vostè sap, estam a favor, està en el foment de l'habitatge social i en els incentius i les ajudes al lloguer, especialment en aquelles parts del territori on més escassetat hi ha d'aquesta modalitat d'habitatge i en aquells col·lectius que més el necessiten, com per exemple els joves o, evidentment, les persones que han estat desnonades. La solució també està en les bonificacions, via reducció del tram autonòmic de l'IRPF per a aquells propietaris que es comprometin a mantenir un contracte de lloguer durant un cert

temps, un temps llarg evidentment, que s'hauria de determinar. O altres propostes que puguin sorgir en aquesta línia, en la línia d'estimular, de potenciar, d'afavorir el lloguer de llarga durada, no en la línia d'imposar-lo, passant per damunt de la llei i d'un dret fonamental.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula el Sr. Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Pericay, per aquesta oportunitat que també em brinda de poder explicar la feina que en matèria d'habitatge impulsam des de la nostra conselleria, feia vostè algunes consideracions, algunes preguntes que posen de manifest que algunes coses que fem, si no, evidentment, no serien fruit d'aquesta petició d'informació per part seva. Aniré fent una explicació. Em permetrà que abans faci unes consideracions i que emmarqui almanco també quina és la visió i d'on parteix tota la feina que nosaltres fem.

La primera és el fet d'entendre que som davant d'un problema estructural, especialment a Balears, a tota Espanya, però especialment a Balears, que és fruit de tres qüestions que crec que són com a prou òbvies, però que hi voldria fer referència. La primera, que ens trobam dins un territori finit, el qual es troba sotmès a una elevada densitat de càrrega, de la qual n'hem de ser conscients, açò no va de créixer tot el que vulguem, entre altres coses perquè hi hem de cabre els que podem, per tant, tenim una limitació.

La segona és l'aparició de noves fórmules de comercialització de l'habitatge, que fins ara no havien succeït, que en aquests darrers anys han anat aparegut i que fan que la demanda sigui molt superior a l'oferta, per molta oferta que tinguem, la demanda ens supera malauradament.

I la tercera és la manca de continuïtat en polítiques d'habitatge en el llarg termini en aquesta comunitat autònoma, no la legislatura passada, al llarg d'aquests 30 anys de democràcia si vol vostè, Sr. Pericay, allà on no hi ha hagut una continuïtat en matèria de política d'habitatge, que hagi fet precisament que tinguem almanco borses suficients i que de fet que estiguem tan avall, és com a conseqüència d'açò, no és culpa només de la passada legislatura, sinó d'una falta d'una planificació i d'una execució al llarg termini.

Davant d'açò hem de ser conscients idò que si volem abordar aquesta qüestió i davant d'un problema estructural, no tenim una vareta màgia, no hi és, no la sabem i si vostè la té, estarem encantats de tenir-la i que ens la cedeixi. Però no és aquest el cas, i com ho hem de fer i com que almanco ho intentam fer, és abordar això tenint consciència que necessitam més recursos, amb molta convicció, amb constància i amb una visió de llarg termini, perquè açò va de donar continuïtat a mesura que vagi passant el temps. I evidentment des d'una visió transversal que ens permeti atacar aquesta problemàtica

des de fronts molt diferents, no només des d'un únic punt, sinó des de fronts molt diferents. Actuacions que estem impulsant al llarg d'aquests gairebé dos anys, que els explicaré i que tenen voluntat de canviar les coses, perquè els problemes en certa manera han canviat i allò que els ciutadans ens demanen a nosaltres, als governs anteriors no és el mateix que demanen ara en matèria i en política d'habitatge.

L'exemple, alguna vegada l'he explicat. Fins abans de la crisi econòmica, d'aquesta llarga crisi econòmica, els ciutadans demanaven bàsicament a l'administració pública i a l'IBAVI, habitatges a preu accessible per poder comprar. Açò era sobretot el que demanaven i açò és bàsicament allò que feia l'administració pública, construir a preu taxat, per vendre bé de preu. Quan ha passat aquesta crisi econòmica, els ciutadans ens demanen coses diferents, ja no ens demanen açò bàsicament, ens demanen habitatges per llogar, a preus que es puguin adequar a la seva renda d'ingressos, açò ja és l'aspiració malauradament i desgraciadament per a un segment de la població d'aquesta ciutadania des d'aquesta comunitat autònoma. I segona, acompanyament, suport, informació, jo diria fins i tot protecció davant de qualsevol situació que la problemàtica de l'habitatge, on malauradament per haver signat un contracte, una hipoteca i sense tenir coneixement suficient moltes vegades, ha fet que ens trobem en situacions que de ben segur que vostè coneix.

Si fóssim capaços per tant, d'assolir aquests dos objectius, habitatges de lloguer a preus adequats als ingressos de cada família i aquesta protecció, o aquest acompanyament, de ben segur que tendríem encarrilada bona part del problema, no tot, però bona part del problema. I la feina la fem per tant, en aquest sentit. I quan vam arribar, és cert, no vam trobar cap projecte, cap iniciativa en marxa, cap actuació a la qual nosaltres poder donar continuïtat. Vam trobar un IBAVI que tenia més del 50% de morositat, on els inquilins no tenien cap tipus..., no vull dir cap, hi ha de tot, però evidentment aquest 50% i la dinàmica que ens movia, era que hi hagués poca consideració.

I a partir d'aquí, dins aquesta realitat nosaltres ens hem posat a fer feina, hem anat treballant, hem anat dissenyant plans, els hem anat executant i els ho explico ara. Bàsicament en tres fronts. El primer, una aposta molt forta per a l'habitatge de lloguer, per tal d'adaptar-los a les possibilitats dels ciutadans, una d'elles. La segona fent esforços per incrementar al màxim el parc d'habitatge públic, perquè en tenim pocs, 1.805, ocupats tots, o en circulació, per exemple hi ha una borsa de 40-50 que es van ocupant i es van deixant. I la tercera, dissenyant mesures per acompanyar la ciutadania davant qualsevol problemàtica vinculada a l'habitatge. Li explico actuacions concretes de cada un d'aquests tres fronts.

Quan diem apostar fort per l'habitatge de lloguer, per adaptar-lo a les possibilitats de cada família, estam dient que hem fet molts d'esforços per incrementar la convocatòria d'ajudes al lloguer, el que ha fet que en el 2016 hi hagi hagut un 90% més d'ajudes que a l'any 2015, 2,8 milions d'euros i 1.478 famílies beneficiàries a fons perdut d'ajudes que hem donat nosaltres. I enguany, que estam a punt de treure aquesta nova convocatòria, no ho hem fet encara perquè el Govern d'Espanya no ha aprovat encara la seva pròrroga del Pla estatal

i els estam pressionant, perquè estam dins el mes de maig i ja ho haurien d'haver aprovat. I a més a més hem dit, i farem una línia específica per a Eivissa i Formentera, perquè els lloguers allà són superiors a 600 euros i necessiten una ajuda específica. Per tant, esperam incrementar aquestes 1.478 famílies, que ja són directes que tenen lloguers particulars, que estan llogant una cosa, una.

Segona. Convertim tot l'habitatge públic que hi havia de l'IBAVI, aquests 1.805, quan nosaltres vam arribar alguns es trobaven per vendre. Teníem a Capdepera 10 habitatges, 13 més a Capdepera; 8 a Ferreries; 5 a Palma a Capità Vila, tots ells habitatges per vendre, perquè encara ens movíem amb les dinàmiques anteriors. No hi ha res per vendre, tot està per llogar. I per tant, fem manera de fer circular amb les necessitats.

En vam fer més, vam adequar la renda, el que nosaltres demanam de pagar el lloguer, a la capacitat econòmica de cada una de les famílies i açò tampoc no es feia. Segurament som pioners a Espanya, segurament, quant al que suposa no llogar en funció dels metres quadrats i de la superfície de l'habitatge, sinó que el preu el posam en funció del que guanya cada família, i l'anirem modificant evidentment, en funció de com evoluciona. Aquí ja s'han produït 84 peticions d'adequació de rendes, de les quals 44 han estat aprovades i se'ls ha aplicat una reducció; 14 han resultat desfavorables perquè tenien ingressos suficients per mantenir el que llogaven, i 31 en aquests moments estan en estudi. De les 44 peticions resoltes favorablement, 19 d'aquestes tenien morositat, és a dir, no pagaven perquè no tenien diners suficients com per poder pagar. Per tant, estam encarrilant els problemes en certa manera bé.

En fem més, hem fixat criteris d'adjudicació de l'habitatge que siguin transparents, no adjudicam en funció de la voluntat del conseller, o de qui li pugui caure més simpàtic a un funcionari determinat, sinó amb criteris transparents que fins ara, també ho he de dir, aquests d'aquí de vora s'han construït almanco dins aquesta legislatura, amb acord amb les diferents entitats lligades al món de la problemàtica de l'habitatge.

Hem fixat a més a més, beneficis fiscals al lloguer, els contribuents menors de 36 anys, persones amb grau de discapacitat física o sensorial igual o superior al 65% i psíquica del 33% o superior, o famílies nombroses, es poden descomptar el 15% del lloguer amb un màxim de 300 euros anuals, per tant, també hi ha hagut mesures fiscals amb el que nosaltres podem fer, quant a la capacitat fiscal que tenim com a comunitat autònoma. Açò quant al que suposava aquesta aposta forta per l'habitatge de lloguer, mesures aïllades en afavorir el lloguer.

N'hem fet més li deia, per a nosaltres és molt important incrementar el parc d'habitatge públic, i no ho podem fer a costa de la reclassificació i *de ancha es Castilla*, com ens va dir el Sr. Aznar en el seu moment, perquè això baixarà el preu perquè l'únic que va provocar és la bombolla més grossa que hem vist mai. Per tant, no és aquesta la via perquè l'oferta sempre acaba superant la demanda i acabes creant bombolles que no són... que no pertoquen.

D'on podem treure? Com ho poden fer per aconseguir més habitatge? Mesures diferents que els explic ara, una d'elles, Llei d'habitatge, grans tenidors, més de dos anys tancat, grans tenidors: entitats financeres, promotors que tenen més de deu habitatges que els tenen tancats i que porten anys tancats, durant tres anys els cedeixen temporalment, l'administració els gestiona, el lloguer que en treu el dona a aquest gran tenidor, però fa que posar a disposició a preu assequible lloguers d'habitatges que ara estan tancats.

Crec que açò són mesures que el País Basc, que Catalunya, que Andalusia van cap aquí. Ells parlen d'expropiació, parlen d'altres fórmules, nosaltres hem parlat de la cessió temporal d'ús, però que ens sembla aquest adequat i que no té res a veure amb açò dels sis mesos on no hi ha cap fórmula ni d'obligació ni de res, únicament es veure si poden haver mesures que incentivin que estigui llogat tot l'any a través de beneficis de l'ordenança municipal, per aquesta via en tot cas, i que en cap cas la llei fixa com a tal. Crec que val la pena que açò ho tinguin clar.

Més coses. Hem construït noves promocions. Hem començat, no vàrem trobar cap projecte, no vàrem trobar res a què donar continuïtat, una promoció a Formentera que feia dotze anys que anava...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, hauria d'anar acabant, Sr. Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Acab, tot i que encara tenc moltes coses per acabar d'explicar. En qualsevol cas, hem començat ja amb algunes d'aquestes promocions, una aquí a Palma, una altra a Sant Lluís. Demà esperam que la presidenta pugui anunciar a Eivissa algunes noves promocions, la posada en marxa d'una bona part d'aquesta feina conscients d'aquesta problemàtica. A Capdepera esperam també que pugui haver-n'hi 13 més, però és molt costós, econòmicament cada nou habitatge és molt costós, demana molts de recursos públics i els pocs que tenim intentam ajustar-los en la mesura del possible.

Hem fet una llei urbanística de les Illes Balears, que està en tramitació en aquests moments, que també planteja mesures. Per què? Perquè tot el que sigui reclassificació de nou sòl, el nou sòl que encara està per desenvolupar, un 30% estigui lligat a habitatge de preu taxat, que no vol dir que sigui públic, pot ser privat, però haurà d'estar lligat precisament a aquest preu taxat. Crec que és una bona mesura.

Hem recuperat també habitatges propis de l'IBAVI. Si hi ha gent que pot pagar i que no vol pagar llavors el que hem de fer és recol·locar en la mesura del possible. Vull dir-li amb açò que s'ha iniciat el procés de revisió de la cessió d'habitatge de quatre promocions a Palma: Es Pitlarí, San Fulgenci, Manuel Azaña i Tomàs Rullan. Per ara hi ha hagut acord de pagament amb disset arrendataris d'aquests que no pagaven i nou estan en tràmit. Per tant, feim la feina, és laboriosa i ens costa, però feim la feina.

Hem destinat recursos per a la reforma d'habitatges que estaven en molt mal estat. També fem feina en açò. Acab, Sr. President.

Hem plantejat a l'Estat que un 20% de propietat de la SAREB, un 20%, ho cedeixi directament a les comunitats autònomes, que es descapitalitzi la SAREB, que al final són recursos de l'Estat, però que açò donaria ajudes per construir, que directament hi pugui haver habitatges i que a Balears representaria 200 habitatges més. Ens sembla molt sensat. Les comunitats autònomes ho varen veure molt bé, però el ministre es va tancar en banda. Per tant, animam als governs, als partits que tenen representació estatal a empènyer en aquest sentit.

Amb la SAREB vàrem signar un conveni de 75 habitatge més, dels quals ens varen donar només 35 que realment complissin les condicions, els altres els vàrem tornar. D'aquests 35 hi ha nou que ja estan llogats, dos que hem cedit a la Creu Roja, dos més que estan llestos per adjudicar, 12 d'aquests 39 que estan pendents de subministrament, és a dir, comptadors de llum, aigua... que ens els puguin donar, i 11 que encara fan obres de reforma perquè estaven en condicions que era necessària, 65.000 euros per fer aquest condicionament.

I finalment, programes de captació d'habitatge. Açò és reforç perquè nosaltres reformem i ho lloquem durant un període de nou anys; 19 habitatges oferts per part de la ciutadania, no són molts, són 19. D'aquests 19 hi ha 10 que ja estan seleccionats a Palma, Felanitx, Santa Maria i a Eivissa, els d'Eivissa són els que van més avançats i esperam poder-los tenir i gestionar més. I tenc tota la part d'acompanyament que en la rèplica li faré un breu resum, encara que sigui...

En tot cas, actuacions totes elles que demanen continuïtat, però que entenem que en tot cas el camí ha d'anar per aquesta via. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam al torn de rèplica per l'autor de la interpel·lació. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, per les seves explicacions. Permeti'm que comenci per una cosa que ha dit vostè, que em sembla fonamental, i amb la qual hi convinc, vaja, hi convindré en qualsevol moment, i és la necessària continuïtat de qualsevol política en general, però una política d'habitatge, com és natural, essent medul·lar, en fi, en qualsevol societat amb més motiu, no?

Crec que aquesta és una oportunitat i des d'aquest punt de vista, és clar, ara ens trobam, per exemple, amb dues lleis, amb dues lleis, la de lloguer turístic, la d'habitatge i encara amb la d'urbanisme que ve darrera, vendrà darrera, tancar això, d'alguna manera, haurem aquí de treballar-ho, presentar esmenes, etc., però és clar, si al que aspiram és que en aquest terreny hi hagi una continuïtat la cosa no es pot fer en base a la proposta de llei d'un govern que després, més o manco, s'hi pot

encaixar qualque esmena sinó que s'ha de fer d'una altra manera, s'ha de fer en base a un acord previ entre els diferents grups. Com la mínim així ho veiem nosaltres. Que ens fixi un marc al qual ens puguem comprometre, i li pos, per exemple, l'exemple del pacte educatiu, és que no hi ha altra manera de fer-ho, és a dir, cercar un marc previ i després elaborar entre tots una llei i comprometre'ns a durant deu, quinze anys, vint, a mantenir aquesta llei amb els mínims retocs o amb una... en fi, amb una clàusula que sigui que la majoria de grups que l'han, d'alguna manera, fet estiguin d'acord a retocar qualque cosa. De l'altra manera és molt difícil perquè les lleis sempre duen el segell d'aquell grup, aquell govern, aquella... la manera que té, que pot tenir de veure les coses que hi ha darrera Per tant, podem arribar a algun acord parcial, però serà difícil que aquesta continuïtat hi sigui.

Respecte de tot el que m'ha dit, bé, li agraeix evidentment tota la informació que em dona. M'ha donat informacions que no tenc sumades, per tant, la pregunta un poc fonamental que era la de dir, bé, amb quants d'habitatges socials comptarem a final de legislatura? No sé exactament quina és la resposta perquè m'ha donat casos particulars i aquest no me l'ha precisat. I sobretot, quina és la projecció? Perquè, evidentment, demanam més enllà de legislatura, però com és natural determinades inversions i determinades actuacions aniran més enllà d'aquesta legislatura. Per tant, no crec que vengui qui vengui darrera en el Govern allò que ja està d'alguna manera en marxa, invertit o començat a construir no sigui utilitzat. Per tant, m'agradaria molt saber, en termes diguem generals, quina és aquesta quantitat d'aquí a final de legislatura, i si va més enllà encara evidentment molt millor.

Respecte del 50% de morositat que tenien, he entès a través de les diferents... amb l'IBAVI, he entès a través de les diferents explicacions, que es redueix, no sé en quin percentatge, però que deu quedar-ne poca. Si m'ho pot precisar també li ho agrairé. Encara en queda? Bé. En tot cas, ho dic perquè de la manera que m'ho ha explicat, estam negociant aquí, estam negociant allà, clar, no m'ha quedat tampoc clar quin era aquest global. M'agradaria també que me'l digués, entre altres coses, perquè vostè ens va reunir, jo em record, per parlar d'aquest tema al començament. Per tant, és evident que aquest era un problema que teníem sobretot donada la falta d'habitatge que hi ha en aquesta comunitat i en aquestes illes ja una per una més en concret.

Jo li he fet una sèrie de preguntes, m'agradaria que me les contestàs. Li he demanat, per exemple, com calculen vostès el nombre d'habitatges buits que hi ha en aquest moment a Balears, si el tenen calculat, si hi ha un compte públic, en tant que compte, evident, beneït pel govern d'aquesta comunitat. També li he demanat, perquè crec que és interessant saber-ho, les polítiques de rehabilitació, d'ajudes a la rehabilitació d'habitatges per ser després usats en termes de lloguer social, com estan totes aquestes ajudes, és a dir, si realment en aquest terreny això funciona o no funciona; jo record unes paraules del batle de Palma, sense anar més enfora, que deia que, a pesar del que ells en aquest moment feien, només feien una tercera part del que haurien de menester, en aquest terreny. Per tant crec que és important saber on som i saber què és el que realment necessitam també per resoldre-ho, perquè evidentment en la mesura en què siguem -i torn un poc a allò que li deia a la meua

intervenció- en la mesura en què siguem capaços de crear aquest sistema de col·laboració entre propietari, que pot tenir un habitatge buit perquè l'habitatge li cau o simplement per altres factors, i l'administració com a medidora entre aquest propietari i una sèrie de ciutadans que necessiten habitatge i necessiten habitatges de lloguer, només d'aquesta manera realment podrem avançar. La col·laboració dels que tenen cases, dels que tenen pisos és absolutament fonamental.

I una altra cosa que no m'ha contestat i que crec que és important saber és en relació amb el Govern de l'Estat. Ha dit qualque..., ens ha parlat de la SAREB, dels pisos de la SAREB, però m'agradaria també saber aquest pla d'habitatge, que segons el ministre de Foment és un pla em pareix que 2018-2021 o 2020, ara no sé..., no, deu ser 2020, m'imagin, per allò del final de la legislatura prevista, segons ell és un pla que ha estat acordat, negociat, pactat, treballat, no ho sé, conjuntament amb les comunitats autònomes. Per tant... ja veig que vostè mou les celles cap amunt, però no sé si efectivament... Si no és així també m'agradaria saber en què difereix la informació que tenim de la que vostè pot aportar-nos aquí.

I en general li demanaria una major precisió i, sobretot, li insistiria en el que li he dit abans, que no m'ha paregut que fos..., com a mínim no m'ha quedat clar amb la seva resposta: quan es tracti realment de mesures que facin que determinats habitatges que estan en aquests moments buits hagin de ser posats en aquest mercat, encara que sigui per un temps determinat, es farà això amb l'acord del propietari o es farà per imposició de llei?; aquesta és la meua pregunta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pericay. Passam a la contrarèplica del Govern. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Pericay. En algunes qüestions que tal vegada ha plantejat crec que aquí hi ha una qüestió de fons que voldria compartir amb vostè. Vostè parlava de la Llei d'habitatge, de la importància del consens i de l'acord, i jo en açò he d'estar d'acord amb vostè, i per tant alguna reflexió sí que vull fer.

Som l'única comunitat autònoma en tot Espanya que no tenim llei d'habitatge, i és una llei estatutària. L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears diu que hi ha d'haver llei d'habitatge; som els únics que no en tenim. Per tant açò és un exemple més d'allò del que anam enrere. Hem fet camí i hem mirat què han fet altres comunitats autònomes, tampoc no hem inventat res que no suposi. En tot cas vull pensar que hi ha uns principis d'acompanyament, d'informació i de transparència dels quals aquesta llei en bona mesura beu, que vull pensar que són més o manco compartits per tothom. Després n'hi pot haver una altra que pot tenir un cert... fons ideològic i que per tant evidentment demana reflexió, i jo aquí devora faig aquest plantejament, d'acord?

Conscients de la dificultat d'incrementar parc d'habitatge per la via de la construcció, per la via de la construcció, perquè

no tenim sòl, perquè és molt limitat, perquè la política urbanística municipal tampoc no fa que hi hagi grans reserves, malauradament açò és així, perquè cada nou habitatge representa molt de cost, açò també és així, però conscients que necessitam incrementar aquest parc d'habitatge nosaltres vam decidir que hi podia haver una opció, que era intentar detectar habitatges que estiguessin buits durant temps. Tot són iguals aquests habitatges? No, clar que no, els habitatges de particulars que tenen una segona residència, una tercera residència, que reps en herència...; no, clar que no. Però n'hi ha alguns d'ells d'actors del sector immobiliari, del sector de l'habitatge, econòmics, que tenen bosses d'habitatge que els tenen tancats i que potser valdria la pena demanar-los que els posin a disposició?, per aquí podem incrementar la bossa d'habitatges sí o no? Nosaltres creim que sí, nosaltres creim que sí. Ho fan a voluntat? Home, nosaltres ens hem assegut amb totes les entitats financeres, amb totes, i la resposta de totes elles ha estat dir-nos que no tenen habitatge, no en tenen. Clar, aquestes empreses financeres després tenen empreses satèl·lit, immobiliàries que volten al..., que sempre és com a molt complicat, molt complicat.

Què hem fet? Hem regulat per llei que en aquest tipus d'actors, a aquests, no a cap altres, a aquests actors, que tenen aquests habitatges tancats durant més de dos anys, de manera temporal els cedeixin, voluntàriament o obligatòriament. El Govern, en funció de les seves possibilitats, anirà gestionant aquests habitatges; no els agafarà tots i se'ls farà tots seus, entre altres coses perquè els recursos humans que tenim tampoc no donen per a tant, i hem de ser capaços de preveure açò, d'acord?

I en aquest plantejament, que és innovador en aquesta comunitat autònoma..., insistesc, no ho és tant en el País Basc, no ho és tant a Catalunya, no ho és tant a Andalusia, no ho és tant a altres comunitats autònomes, a Galícia, que han anat fent, que han cercat aquest tipus de solució per incrementar parc d'habitatge, i aquesta seria la segona pota de la llei que nosaltres entenem que per aquí o per a alguna altra banda hem d'anar si de ver volem aconseguir habitatge públic, i aquesta és en certa manera una part de la filosofia que hi ha. Per tant hi ha una imposició de llei? A determinats actors hi ha una imposició de llei de cessió temporal, de disponibilitat temporal; hi ha una obligatorietat a les empreses subministradores, consums, per poder contrastar si açò es produeix o no es produeix, i aquests recursos que es generin d'aquests lloguers no se'ls queda l'administració, no se'ls queda l'administració, se'ls queda el gran tenidor, se'ls queda aquesta empresa financera, si vol vostè, se'ls queden ells. Per tant no hi ha afany tampoc ni recaptador ni una voluntat de..., l'únic afany que hi ha és el de posar en el mercat, en el mercat, habitatges que existeixen i que en aquests moments no estan ocupats, i açò ens sembla que seria un molt bon camí, ens sembla que és una bona opció i estam disposats a seguir-ho debatent amb tots vostès amb les particularitats que facin falta i, si no, oberts a qualsevol proposta que suposi incrementar habitatge, oberts. Per què?, idò perquè el necessitam, perquè aquests 1.800 estan ocupats i seguim tenint una llista d'espera de moltes famílies que voldrien tenir no un habitatge per comprar sinó un habitatge de lloguer a preu taxat.

Tenim aquí devora una figura també molt important, a la qual vostè feia referència: el Pla d'habitatge, on el ministre -i ho compartesc també amb vostè- on el ministre ens va demanar..., ens va consultar, va convocar una sectorial específica i ens va demanar opinions. Dins aquestes reunions que vam fer -jo n'hi he avançat una- nosaltres què els vam dir?: “ministre, aquest pla d'habitatge, que contempli l'obligatorietat de la cessió de la SAREB del 20%”, per exemple; li vam dir: “ministre, el màxim d'ajudes que vostès posen al lloguer és per a un màxim de 600 euros; Eivissa o bona part de Palma no hi entren, per tant hauriem d'incrementar aquest sostre perquè per a nosaltres açò és fonamental”. “Ministre, hi hauria d'haver més recursos públics”, perquè aquest pla d'ara és el pla de la crisi, el passat, eh?, el que estam gestionant en aquests moments, el nou està, es fa en una altra conjuntura econòmica diferent i per tant, almanco hauriem de recuperar les quantitats que hi havia precrisi, que són el doble quasi, quasi.

El pla a nosaltres no ens l'ha presentat encara...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vagi acabant, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Acab ja, el pla a nosaltres encara no ens l'ha presentat, l'hem pogut veure per premsa perquè ha anunciat algunes coses, de les que hem vist n'hi ha una i és que el sostre passarà de 600 a 900 euros, açò és la percepció que nosaltres havíem fet i per tant, aquesta l'aplaudim.

No sabem res més de la resta. Està consensuat? No, ens han escoltat. Però bé, alguna l'han recollida i segurament altres no. Les quantitats econòmiques, que nosaltres sapiguem, encara no els han explicat, el Govern d'Espanya no els ha explicat. Per tant, aquest pla d'aquí, l'èxit o no en bona part depèn de la quantitat econòmica que acabi havent-hi, a aquest pla i per açò mateix estarem evidentment a l'espera i esperam que ens convoqui a tots per explicar-nos de manera detallada aquest pla que -insistim- encara a dia d'avui no coneixem.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 5866/17, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a declaració de l'Organització Mundial del Turisme, 2017 Any Internacional del Turisme Sostenible per al Desenvolupament, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4645/17.

Doncs passam al tercer punt de l'ordre del dia d'avui que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 5866/17, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a declaració de l'Organització Mundial de Turisme 2017, Any

Internacional de Turisme sostenible per al Desenvolupament, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4645/17.

Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, president, diputats, diputades, treballadors i treballadores del Parlament i persones que ens visiten.

Avui presentem aquesta moció sobre la declaració de l'Organització Mundial de Turisme sobre l'Any Internacional de Turisme Sostenible per al Desenvolupament. Aquesta moció ve derivada de la interpel·lació que vàrem presentar fa dues setmanes en aquesta iniciativa... i en aquesta iniciativa proposem sis punts que esperem i desitgem que tots els grups parlamentaris hi donin suport perquè hem d'aturar aquesta bombolla turística.

Hem intentat recollir qüestions tan variades, però que afecten directament el turisme, com són el sostre de places turístiques, una veritable ecotaxa, el lloguer turístic, el transport públic i la massificació, un nou model productiu i el codi ètic mundial sobre turisme. Després d'aquesta introducció aniré explicant cadascuna de les propostes que conformen aquesta moció.

En el primer punt demanem o diu el següent: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a fixar un sostre de places turístiques real que permeti controlar la massificació turística”. En aquests dos anys que porto com a diputat han passat moltes coses i mai no oblidaré quan ens va donar aquest govern el document on es plasmaven les primeres propostes sobre la modificació de la Llei turística en matèria de lloguer turístic. Hi havia dos punts: el segon punt era la regulació del lloguer plurifamiliar i el primer era fixar aquest sostre que avui demanem.

Hem vist com finalment el Govern passarà la patata calenta als consells i als ajuntaments per fixar aquest sostre, i hauré d'esperar anys en algunes illes per poder tenir aquest número, aquesta xifra. Necessitarem, o millor dit, necessitem fixar aquest sostre ja. No podem continuar creixent fins a l'infinit i, segons aquest capitalisme que vol extreure tot el rendiment possible, mai no parariem de col·lapsar les nostres estimades illes.

Si no ens prenen seriosament aquesta qüestió és que estem cecs davant una situació insostenible, arribarem tard i per ventura serà massa tard. Volem que... o vol aquest govern i aquest parlament contribuir a l'autodestrucció?, hem de prendre el paper històric que ens pertoca.

El segon punt diu el següent: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a establir una veritable ecotaxa i a pujar el preu de l'impost sobre les estades turístiques”. En aquest punt trobem dos elements que des de Podem són molt importants dins aquesta moció: d'una banda, el que fa referència a la creació d'una veritable ecotaxa, i la segona, referent a incrementar l'import que actualment es paga per l'impost sobre estades turístiques.

Des de Podem ja vàrem advertir que aquest impost era una ecocaixa, un instrument que serviria per tapar les necessitats pressupostàries que tenim a les nostres illes per la manca d'un finançament just. Ja fa dies que el mateix govern ha recorregut que l'ecotaxa és un impost recaptador i no ambiental, una bona part de la imprescindible protecció de la terra es va quedar pel camí, no és una veritable ecotaxa, i, com no tenim els suficients recursos econòmics per fer-ho... perdó, per refer tot l'impacte ambiental que estem patint haurem de crear una ecotaxa de veritat.

La segona qüestió que plantegem en aquest punt fa referència a l'increment de l'import que actualment es paga en concepte de l'impost sobre estades turístiques. Com saben vostès actualment varia entre 50 cèntims -sí, 50 cèntims- i 2 euros depenent que sigui temporada baixa o alta, i també del tipus d'establiment. Si comparem aquest import respecte del que s'ha de pagar a diferents ciutats europees veiem que són quantitats completament irrisòries.

Entenem des de Podem, i així ho creiem, que hi ha encara molt de marge per incrementar la recaptació sota aquest impost sobre estades turístiques.

És hora de mirar els grans hotelers a la cara i dir-los que les Illes Balears no són Panamá i que aquí es paguen impostos, aquí es contribueix.

El tercer punt...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -sí, Sr. Camps, sí, Sr. Camps-..., el tercer punt diu el següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a establir una moratòria a la concessió de llicències de lloguer turístic a llocs com Eivissa i Palma als quals l'accés a l'habitatge s'ha vist afectat pel lloguer de vacances".

Dia sí i dia no hem vist i hem llegit als mitjans de comunicació notícies referides a aquesta qüestió. A més, hem pogut escoltar per part dels diferents grups parlamentaris preguntes o propostes dirigides al Govern en aquesta matèria. Nosaltres tenim una pregunta molt directa: per què no s'ha establert una moratòria per a la concessió de llicències de lloguer turístic a Eivissa i a Palma? Aquesta és la qüestió. El Govern després d'un any treballant en aquesta qüestió hauria d'haver estat valent i haver dut a terme aquesta moratòria que demanem. Esperem que avui ho faci.

El quart punt diu el següent: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a desenvolupar mesures concretes en matèria de transport públic com a alternativa contra la massificació a espais naturals protegits i a àrees d'especial vulnerabilitat".

Una de les qüestions de la interpel·lació que fa dues setmanes vàrem parlar era sobre la sostenibilitat mediambiental, un estiu més veurem com milions de turistes visitaran les nostres illes i intentaran gaudir de tot el que hi tenim i podem oferir. S'ha d'aturar la massificació que es produeix en determinats llocs o espais naturals protegits i àrees

d'especial vulnerabilitat. Ja ho hem viscut a punts emblemàtics aquesta setmana santa a l'illa de Palma.

Milers de cotxes es mouran diàriament per Formentera, Menorca, Eivissa i Mallorca, aquest moviment de persones i vehicles provocarà en determinats punts i moments, segurament durant setmanes o mesos, depenent del llocs i de les illes, que es visquin situacions complexes i un impacte molt directe sobre aquests punts. Les nostres illes són molt fràgils davant d'aquesta pressió humana que patim. Hem de prendre mesures que facin viable aquest turisme, però que no facin malbé el nostre patrimoni.

Davant d'aquesta situació des de Podem instem el Govern a desenvolupar mesures concretes en matèria de transport públic per intentar evitar aquest ús indiscriminat de milers de vehicles. Des del primer moment la nostra formació política ha apostat i continua apostant per un transport públic. Per desgràcia per a molts de nosaltres, especialment a les Illes de Menorca, Formentera i Eivissa, aquest transport públic és molt millorable quant a les connexions i les freqüències.

El cinquè punt parla sobre dur a terme mesures concretes per posar en marxa un model productiu, diferent al monocultiu turístic que avui per avui tenim a les nostres illes. Estem convençuts que totes les forces d'aquest parlament votaran a favor d'aquest punt, hem parlat en multitud d'ocasions sobre aquesta qüestió.

La dependència absoluta per a moltes de les illes del turisme és un fet constatable i ens preocupa, com moltes vegades hem escoltat no podem tenir tots els sous ficats a la mateixa cistella.

La nostra aposta des del primer minut per la investigació i desenvolupament i innovació ha estat un element clau al nostre discurs i esperem i desitgem que aquest Govern realment hi treballi per aconseguir-ho.

D'altra banda, ja vaig comentar el dia de la interpel·lació, que en aquesta sostenibilitat social i econòmica hi ha un gran repte i és que el repartiment de la riquesa arribi a tothom de la mateixa forma. Veiem com cada any els rics són més rics i els pobres són més pobres. "Això no és una crisi, és una estafa", com deia el 11-M.

Milions de turistes que arriben a les nostres illes idíl·liques, deixaran milions d'euros de beneficis per a les grans empreses, algunes multinacionals i que no paguen tributs aquí a les nostres illes. I d'altra banda, veiem com milers i milers de treballadores i treballadors, amb una precarietat absoluta i una temporalitat i en alguns casos podem parlar d'explotació laboral. Això és repartiment de la riquesa? Com ja vaig manifestar l'altre dia no s'entén que davant d'aquesta situació, l'any passat els salaris de les treballadores i treballadors de les nostres illes es va minvar un 1%. Aquest Govern ha de canviar aquesta tendència i el repartiment ha de ser equitatiu per a tothom.

I per últim i sisè punt, i no menys important, instem el Govern a vetllar pel codi ètic del turisme, elaborat per l'ONU, que aquí el tinc; aquest codi té un preàmbul i 10 articles si des

de Podem entenem que aquest document ha d'estar molt present en el dia a dia d'aquest Govern i de la nostra societat, si volem parlar i tenir un turisme sostenible a les nostres illes.

A continuació comentaré dues qüestions, no faig referència al preàmbul perquè és molt llarg, però és molt interessant, dos articles concretament: Article 9, aquest parla dels drets dels treballadors i dels empresaris del sector turístic, el punt 1 diu: "sota la supervisió de les administracions dels seus estats d'origen i dels països de destinació, es garantiran especialment els drets fonamentals dels treballadors assalariats i dels autònoms del sector turístic i de les activitats connexes, tenint en compte les limitacions específiques vinculades a l'estacionalitat de la seva activitat, a la dimensió global del seu sector i a la flexibilitat que sol imposar la naturalesa del seu treball".

I l'article 10 diu, fa referència concretament en el primer punt: "Els agents públics i privats del desenvolupament turístic cooperaran en l'aplicació dels presents principis i controlaran la seva pràctica efectiva."

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, vagi acabant per favor.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Ja acabo, president. Per tant, des de Podem convidem a tots els partits polítics que ens donin suport a aquesta moció i després respondrem a les diferents esmenes que han presentat els diferents partits polítics.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguilera. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per defensar l'esmena RGE núm. 6129/17, té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bé, la veritat, Sr. Aguilera, és que jo he trobat una gran confusió a la seva moció, l'he trobada molt confosa perquè hi he trobat una gran confusió de competències entre administracions, conceptes indeterminats que no sé ben bé què volen dir i que la seva intervenció no m'ha aclarit, imprecisions quant a l'àmbit d'actuació de les mesures que proposa, també confusió entre les competències que corresponen al legislatiu i a l'executiu.

Per dir-ho de forma col·loquial, a casa meva quan una cosa està en aquestes condicions, diem que està fet i deixat estar. Jo trobo que, essent com vostè diu, apel·la al nostre paper històric, crec que hauria estat bé i hauria estat molt positiu una mica més de precisió, perquè és una llàstima, perquè podent estar d'acord amb el fons de la qüestió, des del punt de vista del nostre grup poder donar suport als punts que vostè ens proposa hauria suposat haver de fer una esmena a tots i cadascun dels punts i,

evidentment, creiem que no és la nostra feina i, per tant, serà difícil que puguem votar a favor de molts dels seus punts.

Començaré amb un comentari general perquè entengui què li vull dir. Vostè a la seva moció posa 6 punts, on en aquests 6 punts insta el Govern a fer coses la majoria de les quals no li correspon fer-ho al Govern. Per tant, aquí ja comencem una mica amb un plantejament que doncs bé, vostès tenen tot un seguit d'idees i pensen que el Govern els ha de solucionar totes, quan la realitat malauradament és molt més complexa. I li posaré uns quants exemples, per exemple en el punt 1, quan parla de fixar el sostre de places; o el punt 3, quan parla d'establir una moratòria. Tot això, Sr. Aguilera, és objecte de legislació, és objecte de legislació, és clar que vostè em podria dir: doncs, que el Govern faci un projecte de llei. És que ja l'ha fet el projecte de llei i el projecte de llei està en tràmit, està en aquest Parlament, està en tràmit una llei que modifica la Llei de turisme que toca tots aquests aspectes. Per tant, això ja no està en mans del Govern, sinó que està en mans del Parlament. Vostè quan parlava de la patata calenta, escolti vostè té l'ocasió presentant esmenes a aquesta llei, que, a més a més, el termini encara està obert, de tocar aquests temes. A mi em sembla que és una mica absurd, tenint un projecte de llei que regula tots aquests aspectes de forma normativa, haver de discutir..., trobo totalment eixorc discutir-ho com a moció.

Un altre exemple, en el punt 2 ens parla de l'impost turístic. També és un tema objecte de legislació, perquè la quota tributària està fixada a la llei de l'impost, per tant, si vostès consideren que s'ha de pujar aquesta quota tributària, que jo hi podria estar d'acord, el moment de fer-ho doncs seria, per exemple, a l'hora d'aprovar la Llei de pressuposts, a la llei d'acompanyament modificar aquesta llei.

Quan vostè ens parla de la veritable ecotaxa, que realment és un debat molt més complex que el que podem dilucidar discutint aquesta moció, li he de dir que la destinació dels ingressos també està regulat a la llei, també és objecte de legislació. Per tant, si de cas facin una iniciativa per modificar la llei i no li passi la patata calenta al Govern d'una cosa que pertoca fer al Parlament. A més a més també li he de dir que vam discutir molt quan aprovàvem aquesta llei si tenia impacte o no tenia impacte en la demanda i vam arribar a la conclusió que no tenia impacte en la demanda. En canvi, ara vostè ho planteja com a un mecanisme per regular el flux de turistes. Aleshores, això és un plantejament totalment diferent de l'impost tal com va ser configurat i, per tant, és un debat que necessita una reflexió molt més profunda que la que podem afrontar en aquesta moció.

Més exemples, en el punt 4 quan parla del transport públic, que és l'única esmena que li han presentat conjuntament amb Gent per Formentera. Vostè parla de "mesures concretes", escolti, però si el Govern, excepte a l'illa de Mallorca, no té competències en transport públic, a més a més, demana mesures concretes, és a dir, apel·la a l'execució més directa quan aquesta potestat reglamentària i aquesta regulació del transport públic pertany als consells insulars. A més a més, vostè ha dit "són molt millorables a Menorca, a Eivissa i a Formentera", sí, precisament les illes que tenen competència i que, per tant, no serveix de res que instem el Govern a prendre mesures concretes, a no ser que el que vostè proposi sigui que

el Govern rescati aquesta competència i que passi a exercir-la directament.

I el mateix podríem dir, en el punt, tornant al punt, respecte del sostre de places, on, evidentment, vostè sembla que estigui dient, quan parla de la patata calenta, que el Govern ha d'ignorar les competències territorials que tenen els consells insulars i determinar unilateralment tota una sèrie de mecanismes de regulació urbanística, territorial, que pertoca a altres administracions.

I encara un altre exemple, fixi's la de vegades que vostè insta el Govern a fer coses que jo li estic dient que el Govern no és qui té la capacitat per fer-ho. Quan parla de mesures concretes per posar en marxa un model productiu diferent, que, en aquest cas, és clar, vostè veig que ha parlat del 15-M, és que jo crec que vostè ja no està a la plaça del 15-M, Sr. Aguilera, si vostè troba que s'han de fer mesures concretes per posar en marxa un model productiu diferent, faci una moció amb aquestes mesures. Però escolti, és molt fàcil com a diputat dir que el Govern prengui mesures. Escolti, el Govern suposo que deu fer les seves mesures i si vostè vol realment amb aquesta vehemència i amb aquesta indignació que el Govern prengui mesures, doncs jo l'invito que comencem a discutir les mesures concretes, és molt fàcil instar el Govern que prengui mesures per canviar el model productiu, com es diu en castellà: *¡ahí es nada!*

Per tant, que cadascú assumeixi la seva responsabilitat i nosaltres, que som diputats, també tenim les nostres i si creiem que el Govern ha de prendre mesures, la nostra feina és dir al Govern quines mesures són i no simplement limitar-nos a dir que s'han de prendre mesures.

Passant punt per punt, això ha estat un comentari general a totes aquelles vegades que vostè insta el Govern a fer coses que jo crec que són altres els que ens hauríem de posar les piles, jo m'incloc també perquè sóc diputat com vostè.

Respecte del punt 1, que ja n'hem parlat, sobre el sostre de places. Pel motiu que li he dit, la nostra postura serà una abstenció, tot i que l'esmena presentada pel Grup Socialista i MÉS per Mallorca en sembla molt encertada, i si l'acceptés, hi podríem votar a favor.

Respecte del punt 2, continuo sense saber què és una veritable ecotaxa i a més a més crec que no hem entrat al debat de fons que li deia de si l'impost ha de servir per recaptar, eh?, que, escolti'm, sí, els impostos serveixen per recaptar, efectivament, vull dir, no... no és cap misteri, però aquí hi ha el debat de fons de recaptar o controlar el flux. Aquest és un debat molt més profund i, per tant, si... bé, si acceptés l'esmena presentada pels altres grups podríem votar-hi a favor i si no ens abstendríem també.

Respecte del punt 3, referent a la moratòria, com li he dit crec que és un tema que està pendent de dilucidar al debat de la llei i per tant, la nostra postura també serà d'abstenir-nos-hi.

Respecte del punt 4, evidentment si accepta la nostra esmena li votariem a favor i si no votariem en contra.

Respecte del punt 5, pel que fa referència a les mesures concretes per canviar el model productiu, ja també (...) la meua argumentació, crec que aquest punt és simplement un brindis al sol, hi podem estar d'acord, per tant, seria absurd votar-hi en contra, la nostra actitud serà una abstenció.

I respecte del codi ètic mundial és evident que hi ha alguns elements positius en aquest codi ètic mundial, vostè els ha citat, però jo també hi he trobat molts elements que no m'agraden, és a dir, jo considero que és un document impregnat d'un eurocentrisme i una condescendència esfereïdora, és clar, aquests documents estan consensuats amb tants de sectors que estic convençuts que també hi ha coses que a vostè (...), per exemple, quan parlo de condescendència, per què ho dic?, perquè és clar, es que *“el turismo es una fuerza viva al servicio de la paz y un factor de amistad y comprensión entre los pueblos”*, per a mi això és una visió condescendent respecte al turisme. I quan parlo d'eurocentrisme, per exemple, parlo del final del preàmbul quan diu que *“firmamos el derecho al turismo y a la libertad de desplazamiento turístico”*, aquí no diu *para quién se lo pueda pagar*, eh?, que també... parlo d'eurocentrisme evidentment... és evident qui fa turisme en aquest món globalitzat.

I encara... a l'article 7.2, en aquesta mateixa visió eurocèntrica que li dic, diu una cosa... 7.2, perdoni..., és clar, diu que *“el derecho al turismo para todos debe entenderse como consecuencia del derecho al descanso y al ocio y, en particular, a la limitación razonable de la duración del trabajo y de las vacaciones pagadas periódicas”*. A vostè li sembla que això és molt universalitzable o està dirigit només als països on aquests drets són possibles?

Però encara hi ha un parell d'aspectes -ja per acabar- que em sembla que realment ens haurien de fer pensar a si nosaltres donam suport ple a aquest document, per exemple, a l'article 8 diu que *“los impuestos y gravámenes específicos que penalicen el sector turístico y mermen su competitividad habrán de eliminarse o corregirse progresivamente”*, què li sembla això?, hi està d'acord vostè? Jo no.

O a l'article 9 quan parla de *las empresas multinacionales*, aquesta que vostè ha dit, ho ha dit vostè, que no paguen impostos, doncs escolti, perdoni, però aquí diu que *“las empresas multinacionales del sector turístico, factor insustituible de solidaridad en el desarrollo y de dinamismo en los intercambios internacionales”*.

Per tant, a mi em sembla una mica agosarat que vostè ens posi aquest document com a full de ruta a seguir, potser sí en alguns aspectes, no li ho nego, però crec que com a corpus global crec que almenys el meu grup tendria moltes objeccions a molts d'aquests punts i crec que el seu també. Per tant, també ens abstindrem en aquest punt.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt per defensar l'esmena RGE núm. 6129/17, té la paraula la Sra. Montse Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Perdón, Sr. Presidente...

EL SR. PRESIDENT:

D'acord.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

...puede ser por Gent por Formentera, que no está la Sra. Tur hoy aquí...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, podría ser, avui (...), doncs...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdoni, Sr. President,... perdó, Sr. President, si em permet...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Castells...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

No, és que la diputada de Gent per Formentera precisament tenia un problema personal, no podia venir i ja vàrem quedar que jo defensaria en nom dels dos aquesta esmena conjunta.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, moltes gràcies, Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. [6141/17](#), [6142/17](#) i [6143/17](#), pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula... la Sra. Bel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Avui sí que parlem d'un tema cabdal per als ciutadans d'aquestes illes, la interpel·lació de fa quinze dies i la moció d'avui fan referència a la nostra principal activitat econòmica que afecta tots els ciutadans molt directament, m'atravesca a dir que en aquestes illes el turisme ens afecta a tots, ningú no és aliè a aquesta activitat econòmica, tots hi participam d'una forma o altra.

La moció que presenta Podem Illes Balears té sis punts, dos fan referència a qüestions que tracta la llei de modificació de la Llei de turisme on farem el debat efectiu durant el tràmit parlamentari que ja s'ha iniciat. No obstant això, és evident que també en podem parlar en aquesta moció.

Parlaré, però, en primer lloc de dues qüestions prèvies que coincidesc amb el Sr. Castells que crec que són bàsiques i que avui posarem de manifest i que afecten molts de punts d'aquesta moció i que s'han de tenir ben presents: una és el respecte competencial de les institucions, les competències que té el Govern acaben on comencen les de l'Estat i les dels consells i les dels ajuntaments, és cert que hi ha competències compartides i concurrents, però tot i en aquests casos estan delimitades, i si no hi estan ha d'imperar sempre el sentit de cautela sobre l'atreviment.

Quantes vegades des d'aquesta tribuna vàrem denunciar la ingerència del Govern Bauzá dins l'autonomia de consells i d'ajuntaments? Aquest govern és respectuós amb les competències insulars i municipals, no estam d'acord a demanar al Govern que faci o deixi de fer o actuï dins àmbits propis dels consells insulars i dels ajuntaments, per respecte institucional cap a aquestes institucions. I també en un doble sentit perquè cada institució té l'obligació d'assumir les seves competències i actuar i no fer deixadesa de funcions cap a una altra administració i tampoc no hem de carregar al Govern el que és responsabilitat d'aquest parlament, Sr. Aguilera.

Dels sis punts tres s'han de materialitzar aquí, ho ha dit també el Sr. Castells, en aquest parlament ja que són matèria de llei. Hem de demanar al Govern el que és del Govern i al Parlament el que li correspon, a cadascú el que és seu i és cert que en aquesta moció està tot prou embullat.

L'altra qüestió prèvia que volia comentar és la qüestió de la transversalitat del turisme que en aquesta moció queda perfectament reflectida en relació amb tantes institucions que hi incideixen. Turisme afecta totes, totes les institucions, ajuntament, consell, Govern, Estat i també Unió Europea. Per això, per incidir sobre aquesta activitat s'ha d'actuar sobre totes les administracions, no sols sobre el Govern que pot resoldre una sèrie de coses, però no les pot resoldre totes i s'ha de reivindicar davant cada administració allò que sí és de la seva competència.

Com hem vist, hem presentat tres esmenes als tres primers punts. Pel que fa al punt 1, el sostre de places, és una qüestió que entenem que no és pròpiament competència del Govern i és una cosa a molt gràfica, pensí que si el Govern damunt una llei posàs un nombre al mateix minut cada consell li demanaria, necessitaria saber quantes són de cadascuna de les illes, el Govern no pot fer aquesta qüestió que vostè li demana. I no és una patata calenta que passa, és una qüestió de competències, no és una patata, són les competències, Sr. Aguilera.

Quantes vegades hem dit que cada illa, a més, té una realitat diferent i cada una té una realitat distinta i tenen aquestes institucions d'autogovern, que són els consells i en la mesura municipal els ajuntaments, que tenen la responsabilitat d'exercir aquestes competències que les lleis i l'Estatut d'Autonomia els atorguen i no serà aquest govern que els les trepitgi.

Per altra banda, Sr. Aguilera, crec sincerament que és necessari també incidir en altres aspectes que en el tràmit parlamentari podem anar veient, com és la supressió de les excepcions a l'intercanvi de places per a les noves altes i passar

de la fórmula actual que implica un creixement de places a la contenció. Jo crec que això és una mesura important que està dins la llei. A la modificació que està en tràmit hi ha també l'intercanvi de plaça una per una, un canvi també important, llevar excepcions una per una, dues qüestions que pensam que van en la línia bona, no?

Podríem parlar de més conceptes. Un altre concepte interessant en ordenació turística pot incidir en una millora o en unes actuacions d'esponjament per tal de millorar la qualitat de les zones turístiques, i també les condicions de vida dels treballadors i la millora de la qualitat de vida dels ciutats. Com tampoc no hi ha cap dubte que una campanya d'inspecció eficaç sobre aquesta complexa activitat turística per fer complir la legalitat és una acció que dóna seguretat jurídica i també reverteix de forma directa en la professionalitat i la millora del sector.

He de comentar que l'autèntica revolució que ha suposat la tecnologia digital en el món turístic també arriba, ha arribat i encara ha d'arribar més a l'administració, de forma que el control d'empreses també es pot fer *on line*; si hi ha un mercat *on line* important el control mitjançant aquesta mateixa eina evidentment ha de ser eficaç, i incidir sobre aqueixa qüestió és una tasca que també s'està fent, a més d'augmentar la plantilla cada una de les administracions que els correspon.

Són qüestions, pensam, totes elles que sumades incideixen sobre l'ordenació turística en la millora de les condicions d'aquesta activitat, la qual cosa és en benefici de tots els ciutadans d'aquestes illes, i per a la millora també d'aqueixa activitat econòmica.

Respecte del punt 2 de la moció li he de dir que es plantegen molts de dubtes sobre el que és una veritable ecotaxa, almanco jo els tenc i tampoc no me'ls ha aclarit. Jo m'imagín, però és una suposició meua, que vol dir que... o vol fer referència a una taxa ecològica o impost ecològic..., no ho sé, una idea d'aquest tipus sustentada en el principi de dret internacional públic introduït l'any 72 per l'OCDE, *quien contamina paga*. És procedent remarcar que és un principi que s'aplica sobre indústries pesades contaminants per fer front i frenar la contaminació que emeten. En el nostre cas, dues consideracions a tenir presents: la nostra és una indústria de serveis, sector terciari, no és una indústria pesada del sector secundari; per això l'aplicació directa d'aquest precepte en el nostre cas, que és el turisme, la veig totalment inviable; però encara hi ha un altre argument, i és que no estam d'acord en el fet que qui pagui pugui contaminar, els esforços s'han de dirigir a la no contaminació, però no posar un preu a la contaminació perquè si no passa que qui té la capacitat econòmica continua contaminant; és un principi que té una cara oculta que no ens agrada, ja que qui té recursos pot contaminar. És un debat molt interessant, no hi ha dubte, però també excedeix del que nosaltres ara estam parlant.

Vull recordar, però, en aquest parlament que aquest parlament va aprovar un impost, un impost directe, finalista, afectat i integrat en el fons per impulsar el turisme sostenible a la nostra comunitat autònoma, i que moltes de les qüestions genèriques que vostè plantejava estan dins aquest impost, que entenem que és molt, però molt, beneficiós per a les nostres

illes, i això no és una declaració d'intencions, és una llei, és una realitat aplicable que des de fa un any tots els ciutadans d'aquestes illes a poc a poc podran anar a veure els beneficis, i en aquest punt no puc deixar de recordar que amb la derogació del primer impost turístic -aquest ja és el segon- per part del govern del Sr. Matas el PP és el responsable que aquesta comunitat hagi perdut, i no diria que tirat, 1.000 milions d'euros que els ciutadans d'aquestes illes no han pogut veure invertits en aquesta comunitat.

En aquest sentit el nostre grup veu bé la possibilitat que el Govern estudiï incrementar la quota tributària de l'impost turístic. Veim que de tot el món on s'aplica un impost similar, a la comunitat la quota tributària és la més baixa de totes les que hem pogut veure. Però també s'ha de tenir present que no és un impost dissuasiu, no està fet per a això de cap manera; de fet ha tornat a quedar clar aquest temps que no incideix sobre la demanda, igual que el primer impost, perquè s'ha dissenyat així, no és una casualitat, s'ha dissenyat així. Per això vull deixar ben clar que no es pot emprar aquest instrument amb la finalitat d'incidir sobre la demanda, aquesta és per a nosaltres una qüestió essencial.

Respecte del tercer punt, és un debat que tendrem, el de les moratòries, en el tràmit del projecte de llei de modificació de turisme, en el marc de les competències generals de planificació econòmica del Govern, i també i molt important les que tenen els consells insulars de planificació i ordenació urbanística. No hi ha dubte que tenim un problema molt greu amb el tema d'habitatge, Sr. Aguilera, i en som molt conscients, i no sols requereix una contenció dels lloguers turístics, també precisa d'accions transversals de totes les administracions. Estic pensant en incentius als propietaris perquè puguin destinar habitatges a llogar, de llarga durada, amb seguretat jurídica; en la millora del salari dels treballadors, també, perquè puguin fer front a la situació que tenim a les Illes Balears; en la finalitat de fer possible l'accés a l'habitatge, seguretat per als que lloguen i no abocar les persones a ocupar cases buides, i, si això passa, trobar solució per a les dues parts, per a les dues parts, tres qüestions que per a nosaltres estan lligades i són molt importants.

Pel que fa referència al punt quart de la moció, nosaltres votarem a favor. Consells i ajuntaments ho estan fent, hem vist aquests dies que ja s'ha fet una sèrie de regulació d'accessos a distintes..., a Formentor, al port de Valldemossa, entre d'altres. El Govern també ha incidit i inverteix doblers de l'impost turístic en accions de mobilitat sostenible en els espais naturals i les platges, més de... quasi 2 milions, quasi 300.000 euros. Vull destacar també el Pla integral de mobilitat del Govern, que s'està redactant i que serà efectiu l'any que ve, que va en aquesta línia de tenir una mobilitat més bona, millor, per a tots els ciutadans i que incidirà, no hi ha dubte, en el fet que els residents i els visitants tinguin més bon moure's per les nostres illes.

I també en el cinquè punt li he de dir que..., el cinquè punt... també està fent feina el Govern des de punts de vista transversals. Jo entenc i estic convençuda que s'ha d'aprofitar la fortalesa del sector turístic per aprofitar altres activitats econòmiques relacionades directament, indirectament o no tan indirectament amb el sector turístic, però crec que sí és

important aprofitar aquesta fortalesa per trobar altres sectors econòmics; però també s'han de cercar sistemes fora del sector econòmic, i pensam que el Pla d'indústria que s'està ara mateix redactant i la Llei d'indústria poden ser dos instruments molt importants per anar en la línia que vostè assenyalava. També destacam la feina que s'està fent en innovació i recerca, i no puc deixar de posar damunt la taula també la Facultat de Medicina, un fet que ens donarà fruits, persones formades en un camp que té moltes possibilitats, podran alimentar i enfortir...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Oliver, per favor.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Sí, ara mateix, Sr. President. ...la indústria de biotecnologia, important també per a les nostres illes, a més de donar tota aquesta possibilitat d'igualtat als nostres joves perquè tinguin una formació en salut cabdal també per als nostres ciutadans.

Pel que fa al darrer punt li he de dir que sobre l'aplicació del compliment del codi ètic mundial de l'ONU, tot i que és un document que no està pensat per a una destinació turística com la nostra, en certa manera podem compartir les línies molt generals quant a responsabilitat i respectuós amb el medi ambient que puguem extreure d'aquest document.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Intervenció ara del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar les esmenes RGE núm. 6141, 6142 i 6143/17. Té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, president. Senyores i senyors, sense cap dubte anar cap a un model econòmic més sostenible és un dels principals reptes que té aquesta comunitat autònoma, un repte que evidentment no s'aconseguirà a curt termini, però allò important és caminar i fer passes, i hem de reconèixer que, passes, se n'estan fent. El Decret Llei 1/2016, de mesures territorials, n'és una; l'impost turístic per a nosaltres n'és una altra; i el projecte de llei de modificació de la Llei turística, que estam tramitant en aquests moments en aquest parlament, creim que en serà una altra; com també ho són mesures cap a la sostenibilitat, les mesures que s'estan prenent en transport públic, que es duen a terme des de la Conselleria de Territori a l'àmbit de Mallorca; ho serà també el decret de posidònia que prepara la Conselleria de Medi Ambient, o la Llei de residus que també s'ha anunciat.

Des del punt de vista de la diversificació econòmica també són passes, sens dubte, els dos pressuposts que duim aprovats aquesta legislatura, pressuposts que han incrementat substancialment les partides destinades a la diversificació econòmica, indústria i investigació; la Llei d'indústria, també, que estam tramitant en aquest parlament; i també hem de dir

que ahir mateix es tancava un acord amb patronals i sindicats per abordar també aquesta problemàtica de la diversificació econòmica, per millorar la qualitat de l'ocupació. Crec que feim passes i està bé que es digui.

Passant als punts de la moció que presenta Podem, començ pels tres darrers. Crec que en alguns casos insta a realitzar actuacions, algunes d'elles que ja he mencionat. En qualsevol evidentment ens sembla bé desenvolupar mesures concretes en matèria de transport públic com a alternativa a la massificació a espais naturals, es fan actuacions en aquest sentit.

Crec que és correcta la precisió que ha fet el Sr. Castells, des de l'esmena que ha presentat, evidentment les competències no són homogènies a totes les illes i per tant, creiem que és correcta aquesta precisió que han fet.

Ens sembla bé instar el Govern a prendre mesures concretes per posar en marxa un model productiu diferent al monocultiu turístic que pugui garantir un repartiment més equitatiu de la riquesa, jo n'he mencionat algunes que s'estan fent.

En principi no veim molt malament allò de vetllar per l'aplicació i el compliment del codi ètic mundial del turisme elaborat per l'ONU, sí que he de dir que després d'escoltar algunes de les coses que recull tenc dubtes i en tot cas... hem de pensar què fem amb aquest punt. Nosaltres, la veritat, plantejar... si el codi ètic planteja l'eliminació d'imposts quan aquí nosaltres defensam l'existència d'un impost ens sembla que seria incoherent.

Passant al tres punts que hem esmenat MÉS per Mallorca i el Grup Socialista i, en general, no perquè no estiguem d'acord en la finalitat que planteja el punt, sinó perquè entenem que hi ha coses que hem de matisar de la manera com les volem aconseguir perquè siguin efectives.

El primer punt insta el Govern a fixar un sostre real de places, en aquest punt no compartim que s'hagi d'instar el Govern perquè el Govern ja ens ha posat damunt la taula un projecte de llei que aconsegueix, va dirigit a aconseguir aquest objectiu; un projecte de llei que ja tenim aquí en aquest parlament i que es tramita en aquest parlament que va cap a l'efectivitat de l'intercanvi de places; un concepte que no és nou, que als anys noranta ja es va plantejar l'intercanvi de places, és a dir, per donar d'alta places noves se n'han de donar de baixa.

Això ho podem mirar de moltes maneres, però això és un sostre, un sostre que evidentment aquest concepte d'intercanvi no ha estat efectiu, perquè hi ha hagut multitud d'excepcions que s'han anat incloent, hotels de cinc estrelles, hotels de ciutat de quatre estrelles, allotjaments de turisme d'interior, les mateixes estades a habitatges, els hotels lligats a camps de golf, evidentment hi ha havia molt d'interès aquí a fer camps de golf perquè suposava poder situar un hotel en sòl rústic i poder tenir 450 places sense recórrer a l'intercanvi. A més de la fórmula multiplicadora que permetia aplicar uns coeficients a les places obsoletes donades de baixa que en alguns casos permetia fins i tot duplicar les 100 primeres, es duplicaven i es convertien en 200, les següents es multiplicaven per un factor d'1,75 o es multipliquen encara perquè aquesta disposició està en vigor,

però el projecte de llei fa efectiu aquest principi eliminant aquestes excepcions a l'intercanvi i aquesta fórmula multiplicadora. I evidentment qualsevol previsió legislativa que fem i que aprovem en aquest parlament pot ser canviada per una nova majoria parlamentària.

Per això, també creiem que és important destacar el paper que la llei atorga als PIAT i als PTI per definir també aquest sostre. Són aquests instruments d'ordenació turística i territorial, sotmesos evidentment com han d'estar a una avaluació ambiental, els que poden donar més garantia de solidesa i continuïtat d'aquest sostre.

D'altra banda, hem esmenat el segon punt en el sentit que creiem que des del Govern s'ha d'estudiar l'increment de la quota tributària de l'impost sobre estades turístiques i per a nosaltres té tot el sentit que això es plantegi dins el marc del projecte de llei de pressupost propers, que s'analitzi i es proposi quin hauria de ser aquest increment.

Sé que vostès feien referència a una veritable ecotaxa, al nostre grup defensava que el model turístic tenia diversos impactes que s'havien d'afrontar: un impacte ambiental important, l'efecte del monocultiu i la necessitat de la diversificació econòmica i també un impacte social i, per això, des del nostre grup proposàvem un impost destinat a afrontar aquests tres impactes i això és en major i menor acord sobre les finalitats concretes el que es va consensuar entre tots.

Jo vull aprofitar també per recordar les esmenes que es varen presentar des del seu grup, des de Podem, a les finalitats de l'impost perquè a les esmenes que es presentaren a l'article 19, a les finalitats de l'impost hi havia: impuls de projectes de recerca científica, desenvolupament i innovació tecnològica R+D+I que contribueixin a la diversificació econòmica, la lluita contra el canvi climàtic o relacionats amb l'àmbit turístic; foment de la desestacionalització, creació i activació de productes turístic practicables en temporada baixa; promoció del turisme sostenible i de temporada baixa i manteniment de les infraestructures que tinguin caràcter desestacionalitzador; millora de la formació i la qualitat de l'ocupació i foment de l'ocupació en temporada baixa. Això eren les seves propostes a les finalitats i en bona part formen part de l'acord al qual vàrem arribar.

Per tant, tampoc no puc entendre que ara es renegui de les finalitats d'un impost que recull en gran mesura el que es va proposar, tot i que no eren estrictament ambientals i aprofit per dir que no se'n va admetre una que proposàvem nosaltres que era destinar a infraestructures socials i que per exemple ara permetria que poguessin destinar recursos de l'impost turístic a habitatge social.

Per acabar, també esmenam el tercer punt, reconeixem efectivament la problemàtica d'accés a l'habitatge que provoca el lloguer turístic, sobretot el lloguer turístic plurifamiliar, a determinades zones i compartim que hem de tenir eines per combatre aquesta situació, però no hem d'errar la resposta, el que fem ha de ser sòlid jurídicament, tenim el precedent de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Canàries.

Nosaltres creiem que tenim un projecte de llei damunt la taula que dona les eines per afrontar aquesta problemàtica i ho ha de fer de manera... i ho fa de manera jurídicament sòlida.

Per una banda, cal tenir en compte que ara no està permès el lloguer a plurifamiliars, per tant... que és el que està creant sobretot la problemàtica, per tant, no té sentit una moratòria d'una cosa que no està permesa, en tot cas seria només a unifamiliars, però a la vegada són minses les eines jurídiques de què disposam. El projecte de llei dona aquestes eines i a la vegada que suposa una paralització de les llicències i la supeditació d'aquestes a les zonificacions fetes per les administracions amb competències d'ordenació del territori i urbanístiques que podran limitar aquesta comercialització en funció de si suposa o no una problemàtica des dels diversos punts de vista.

En definitiva, creiem que tenim una responsabilitat com a Parlament de debatre i consensuar un projecte de llei que ens permeti afrontar aquesta situació com creiem que fa el projecte de llei que tenim damunt la taula.

Esper que puguem arribar a un acord en les esmenes que presentam i donar suport a la seva moció perquè, com li he dit, compartim la problemàtica que exposa, però creiem que s'ha d'afinar com ho podem aconseguir.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Passam al torn de fixar posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sr. Presidente. Esta moción que presenta el Grupo Parlamentario Podemos sólo se puede entender desde la demagogia y desde el más profundo desconocimiento de la realidad, aparte del cinismo que conlleva, y no sólo por las formas, como le ha dicho el Sr. Castells, sino también por el fondo. Llevamos dos años hablando de saturación, ahora parece que la palabra en lugar de saturación tiene que ser masificación, que es la que utiliza en la propuesta, y todo ello a pesar de que la ATB, que es el organismo que algo debe de entender en materia de turismo, les está diciendo que no existe tal saturación, pero aquí eso da exactamente igual.

¿Saben quines son los que verdaderamente están contentos con su propuesta? Los hoteleros. Ésta es una propuesta que si la hubiera hecho el Partido Popular nos estarían tachando de ser los defensores a ultranza de los hoteleros, son los que están más contentos con esta propuesta, moratorias, limitaciones de plazas... están encantados. Así que, enhorabuena, ha conseguido lo que parecía complicadísimo.

Entrando en la propuesta, claro, hablan de fijar un techo de plazas. Ya se lo ha dicho el Sr. Reus, pero conviene matizar de qué estamos hablando cuando fijamos el techo de plazas. ¿De dónde ha venido el aumento de plazas en los últimos años en estas islas? ¿De los hoteles? No, hoteles de cuatro estrellas en

Ciudad, hoteles de cinco estrellas, hoteles de interior y agroturismos, ¿sabe qué porcentaje de plaza representan esos hoteles en referencia al aumento global del número de plazas? No llega al 5%. ¿Sabe dónde está el 95% restante? En el alquiler vacacional, ¿y qué han hecho ustedes para frenar el alquiler vacacional? Si de verdad están en contra de que haya tantas plazas, el próximo día, cuando tengamos que tramitar la ley para el alquiler vacacional, voten en contra. Estaremos de acuerdo no por el fondo, pero al menos ustedes habrán contribuido a parar algo que parece que para ustedes es absolutamente obvio.

En el segundo punto hablan *d'establir una veritable ecotaxa i a pujar el preu de l'impost*, que ya hay que tener cara para decir, para hablar de *veritable ecotaxa*. Si aquí hay una ecotasa es por ustedes, por ustedes, por ustedes. No, no, no, si la ecotasa no es *veritable*, como dicen ustedes, es por ustedes, por haber votado a favor de este impuesto.

(*Remor de veus*)

Si no lo quieren voten en contra, modifiquenlo, se lo ha dicho el Sr. Castells, se lo ha dicho el Sr. Reus, modifiquenlo, hagan todas las propuestas. No llevamos ni una temporada completa de ecotasa, ni una sola, y ya estamos hablando de ampliar el impuesto, ya estamos hablando de restringir. A ustedes les gustaría parar a la gente en la frontera, es lo que les gustaría. Ustedes estarían encantados de estar en el aeropuerto y decir, "tú, no, fuera. Tú, pasa. Tú, fuera", pero, ¿esto qué es? ¿Esto qué es? ¿De qué manera controlan ustedes y conocen el turismo?

No han dedicado ni un solo euro, ni un solo euro de la ecotasa a mejorar el producto turístico, ni uno, ni siquiera se han puesto de acuerdo en cómo repartir el impuesto, y ya estamos pensando en ampliarlo. Claro, está bien para ustedes, como siempre. Y los hoteleros también, mire que no están protestando, protestaban más con nosotros que con ustedes, fíjese cómo está el tema. Fíjese, exactamente.

Una moratoria en la concesión de licencias de alquiler turístico en Ibiza y en Palma. Por cierto, alguien tendrá que decir algo del informe que ha salido de la Universidad recientemente de dos profesores de Economía Aplicada, que va absolutamente al contrario de lo que ustedes están diciendo, lo que pasa es que, como no debe ser de sus amiguetes de la Universidad, igual a éste no le dan tanta importancia como le suelen dar a los informes de la Universidad, pero éste lo dice claramente, el informe dice *Mito y realidad del alquiler vacacional*, me parece que va dedicado a todos ustedes, y de hecho en el resumen dice, "las consecuencias negativas del alquiler vacacional han sido exageradas, tomar decisiones basadas en un diagnóstico incorrecto puede tener graves consecuencias para el bienestar de la sociedad balear. En este breve informe se documenta que el alquiler vacacional tiene un impacto muy limitado sobre la supuesta saturación y sostenibilidad turística, los precios de venta y alquiler de la vivienda y la oferta de vivienda en alquiler de larga temporada. Así mismo, se argumenta que el turismo vacacional estaría contribuyendo a aportar recursos a las familias que mayoritariamente no viven profesionalmente del turismo y obtienen así unos ingresos extra, repartiendo sus ganancias de

una manera más justa socialmente y más equilibrada territorialmente que el modelo tradicional basado en la explotación de hoteles y otros establecimientos de alojamiento. Prohibir o restringir esta modalidad de alquiler supone desaprovechar una gran oportunidad de luchar contra los grandes males de la economía balear: su baja productividad, la estacionalidad al alta..."

Este texto si lo hubieran hecho contra el Partido Popular ustedes lo estarían aplaudiendo, y les está diciendo la realidad, y no lo dice el Partido Popular, se lo está diciendo la Universidad.

(*Se sent una veu de fons intel·ligible*)

Sí, pagado por el Partido Popular, claro, este estudio también lo ha pagado el Partido Popular. Así funciona el país.

(*Remor de veus*)

En cuanto al transporte público. En cuanto al transporte público, una vez más, medidas concretas para el transporte público. Yo les propongo, ya lo dije en comisión, ¿quieren gastar el dinero de la ecotasa en algo que merezca la pena para de verdad apostar por la sostenibilidad? Pues miren, de los 65 millones de euros vamos a gastarnos una cantidad equis en poner 5.000 puntos de recarga para coches eléctricos, por ejemplo, o vamos a apoyar aquellos ayuntamientos que bonifiquen el impuesto de circulación, de matriculación o el aparcamiento en la ORA en aquellos vehículos que sean eléctricos, y entonces estaremos contribuyendo de alguna manera a que se potencie este medio de transporte. Pero, como siempre, que sea la administración la que tenga que resolver el problema aumentado el gasto público y poniendo, además, en una temporada que es muy corta, claro, si todo el aumento de la mejora en el transporte público, que por supuesto se tiene que hacer, es a costa de aumentar el gasto público pues evidentemente nosotros estamos absolutamente en contra.

Luego hablan del cacareado cambio de modelo turístico. Y aquí estoy de acuerdo con el Sr. Castells, oiga, y ahora lo digo ya por curiosidad intelectual, digan una sola propuesta, ¿de qué hablan cuando hablan de cambio de modelo turístico? Una sola propuesta, porque llevamos dos años y no hemos escuchado ni una sola propuesta, ni una sola, para decir en qué consiste el cambio de modelo turístico. Si quieren ver ejemplos de qué supone un cambio de modelo turístico, yo les recomiendo que miren el cambio de países como Finlandia o como el caso de Corea del Sur, y sabrán que ese cambio de modelo turístico ni se hizo rápido ni se hizo de una manera ordenada, pero bueno, es verdad que se ha producido un cambio, pero, ¿sabe cuál es la diferencia entre esos dos países y el nuestro? Que ellos tenían modelos productivos que no funcionaban y nosotros tenemos modelos productivos que funcionan, con desigualdades. Y evidentemente que hay que trabajar en esas desigualdades, pero traigan una sola propuesta para mejorar esas desigualdades.

Porque cambiar el modelo productivo está muy bien, pero a lo mejor lo que tendríamos que hacer es concentrarnos en lo que sí depende de nosotros, y, ¿qué depende de nosotros? ¿Podemos mejorar la temporada turística? Sí, ¿Podemos

cambiar el tipo de producto turístico que tenemos? Sí, ¿Podemos hacer que industrias anexas al turismo funcionen? Sí. Les ha costado sesenta años a estas islas ser referente mundial en turismo y ahora ¿queremos cambiar el modelo turístico porque decimos que no se reparte bien la riqueza? Pues vamos a trabajar en el reparto de la riqueza, pero no cambiemos el modelo turístico.

Luego, pues, el último punto, claro, evidentemente no estamos en contra de que no se cumplan los criterios de la ONU en materia del Código Ético Mundial del Turismo, por tanto, este punto lo votaremos a favor. Lo que pasa es que llama la atención que una propuesta que, en teoría, pensaba yo, inocentemente, que iba a consensuar con todos los partidos de izquierdas, pues da la sensación de que no. Y algo que viene derivado de una interpelación para hablar de turismo sostenible se ha convertido en un *totum revolutum* aquí en el que cambiamos absolutamente todo porque nada funciona, además con vaguedades y sin sentido porque, de verdad, no han aportado absolutamente nada en esta propuesta. Y prueba de ello no es que se la vote el Partido Popular, que en cualquier caso los vamos a votar en contra de todo lo que presenten por naturaleza, es que se lo votan en contra los partidos de la izquierda.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gijón. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES.

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer de tot, demanam la votació separada de la moció, es dona per suposat, però nosaltres volem que consti i aquesta és la nostra petició.

Ja ho han dit altres portaveus que aquí hi ha un problema competencial, no m'estendré, crec que el Sr. Castells ha fet una explicació prou acurada d'aquest tema. I nosaltres no estam d'acord amb el fons, perquè en el fons el plantejament del grup proponent és un plantejament que nosaltres no compartim en absolut perquè, és clar, no ho diuen amb aquestes paraules, però en definitiva després d'escoltar la seva intervenció un es queda amb la percepció que tenen, primer de tot, una visió molt negativa del turisme, aquesta és la seva visió, tenen una visió negativa del turisme, i als empresaris turístics els consideren uns explotadors laborals, uns defraudadors fiscals i uns destructors territorials, aquesta és la conclusió que s'extreu després de sentir-los, no ho volen dir d'aquesta manera, però en definitiva aquesta és la seva opinió. I nosaltres no la podem compartir de cap de les maneres, perquè nosaltres tenim una visió positiva del turisme. Que el turisme és perfecte? No. Que té impactes? Sí. Però, en general, el que ha fet el turisme és generar riquesa a les Illes Balears i, per tant, nosaltres no podem estar d'acord amb aquesta visió catastròfica i a la contra que tenen vostès.

Fet el marc general, nosaltres, ja dic, demanam la votació separada. En primer terme, al primer punt no li podem donar suport, li dic, tots els portaveus han parlat del sostre i a mi el que em preocupa no és el sostre d'aquest punt primer, sinó el que vostès deuen considerar controlar la massificació turística. Però és clar, quina és la massificació turística per a vostès? Això és la pregunta que jo em faig, perquè sembla que la resta, o almanco molts de grups parlamentaris, estan amb la filosofia que les places existents són el sostre, que és un poc el plantejament del projecte de llei, però jo no tenc gens clar que Podemos consideri que aquest sigui el món ideal, en absolut. Per tant, aquí no es tracta de posar un sostre, aquí es tracta de saber quin és el sostre, i crec que els sostres són diferents dels distints grups parlamentaris, i aquesta és la qüestió que realment ens hauriem de plantejar, perquè tenc la sensació que Podemos el que vol és decreixer, el que vol és eliminar places, i nosaltres, evidentment, no estam d'acord amb aquest plantejament. Però és que al final això és el que traspua la proposta i crec que aquest punt és molt important, perquè a nosaltres ja ens va bé l'intercanvi de places com a criteri general, ho hem dit reiterades vegades, hem presentat propostes en aquest Parlament en aquest sentit, ara bé, crec que no és la línia que està implícita en aquest punt número 1.

Segon punt, Sr. Gijón, he de discrepar amb vostè, jo no crec que els hotelers estiguin molt contents que els pugui l'ecotaxa, la veritat, no crec que estiguin molt contents, no crec que aquesta proposta, almanco en aquest punt, diguem, sé cert que els hotelers no estan contents i no estan en coherència i no estan en línia amb el plantejament que fa Podemos, ho hem de dir. I ells el que volen és pujar impostos, aquest i tots, perquè la seva filosofia és pujar impostos, a ells els és igual si les empreses se'n van a pic, si no tenen capacitat de pagar, viuen en el seu món i no els interessa això, no els interessa fer rendibles les empreses. No, és que arriba un moment que nosaltres hem de ser competitiu turísticament, és clar, si vostès es dediquen a posar 8 euros per cada estada, arribarà que no serem competitiu i arribarà que no recaptarem res d'ecotaxa, però a vostès tot això els és indiferent, la competitivitat de les Illes Balears els és absolutament indiferent. Vostès el que volen és criminalitzar el turisme i a això dediquen els seus esforços diàriament.

(Se sent una veu de fons que diu: "Molt bé, Pep!" I alguns aplaudiments)

Tercer punt, el lloguer turístic. Bé, primer, jo és que no puc estar més d'acord amb el Sr. Reus, que ha dit una cosa que és tan òbvia, volem fer una moratòria d'una cosa que està prohibida, amb la qual cosa, diguem, hem arribat al surrealisme màxim, perquè, en teoria, el lloguer turístic, que tant afecta el dret d'habitatge, que són els plurifamiliars, perquè supòs que no parlem de xalets de 400 metres, com a mesura per fer l'accés a l'habitatge dels ciutadans, parlem d'edificis plurifamiliars, i als edificis plurifamiliars, amb la normativa actual, està prohibit; és clar, fer una moratòria sobre allò que està prohibit, la veritat, això no s'ha vist mai. Els de Podemos són capaços d'això i molt més, però és clar, això no té cap lògica jurídica ni una.

Per tant, més enllà que, efectivament, nosaltres no compartim en absolut, i l'informe de la Universitat corrobora

la nostra opinió que la culpa de les dificultats de l'accés a l'habitatge estigui relacionada únicament amb el lloguer turístic, que és el que vostès diuen, i que és el que diu l'exposició de motius del projecte de llei del Govern, per tant, també discrepam absolutament amb aquest postura, és evident que no té cap sentit això de la moratòria a la qual no podem donar suport en cap mesura, perquè tècnicament no és correcta i perquè, a més, consideram que no és cert el seu apriorisme que això afecti l'accés a l'habitatge.

I els altres punts, ja ho han dit, el punt quart, el tema competencial, no li podem donar suport pel tema competencial dels consells, que ja ha explicat el Sr. Castells.

El punt número 5, coincideix amb el Sr. Gijón, en el sentit que vostès parlen d'un nou model productiu diferent, però mai no concreten en res. I les poques coses que es fan, amb totes les dificultats i totes les limitacions pressupostàries, per exemple, la Facultat de Medicina, troba la seva oposició frontal, les poques coses que es poden fer per, diguem, diversificar l'economia de les Illes Balears, què fan els de Podemos? Hi estan en contra, aquesta és la realitat de la cosa.

I finalment, al punt número 6 també nosaltres li donarem suport perquè no ens ofereix cap problema. Sr. Castells, a nosaltres ens sembla molt bé..., el Sr. Castells diu: qui fa turisme? Com si només en fessin els milionaris, no, no, la gran conquesta social és que fan turisme, Sr. Castells, les classes mitjanes europees, i això és una gran conquesta social, i no sé perquè vostè fa un discurs que sembla que el fa empegueir que s'hagi aconseguit això, i que no només els rics facin turisme, sinó que en faci tothom, perquè, si no, a les Illes Balears no podríem tenir les places que tenim ni generar la riquesa que cream. Ho dic perquè...

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Mixt, ara sí, té la paraula la diputada Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Aguilera, con todo el dolor del corazón tengo que volver a repetir los argumentos de anteriores portavoces en este atril del tema de las competencias y del tema que esta PNL no es más que un brindis al sol.

La Asamblea General de las Naciones Unidas aprobó la designación del año 2017 como el Año Internacional del Turismo Sostenible para el Desarrollo y, como señalaba Taleb Rifai, secretario general de la Organización Mundial del Turismo, es una oportunidad única para ampliar la contribución del sector del turismo a los tres pilares de la sostenibilidad: el económico, el social y del medio ambiente, así como para aumentar la concienciación sobre las verdaderas dimensiones de un sector que se suele infravalorar.

En esta asamblea salen una serie de objetivos en los que en la nueva agenda de 2030 destacan el Objetivo 8, promover el crecimiento económico sostenido, inclusivo y sostenible; el empleo pleno y productivo, y el trabajo decente para todos. En el Objetivo 12, consumo y producción sostenibles. En el 14, conservar y utilizar sosteniblemente los océanos, los mares y los recursos marinos para el desarrollo sostenible.

Lamentablemente, en esta moción, poco valiente y sin ambición, por su grupo no van a hacer cambiar de rumbo a este gobierno al que Podemos está brindando su apoyo; ustedes han redactado una moción que es un brindis al sol, como antes le he comentado, pero que no resuelve el gran problema que sufrimos en las islas, nuestro modelo no es sostenible ni en lo social, ni lo medioambiental y, si me apuran, ni en lo económico.

En el punto 2, que usted me comenta, en la negociación del impuesto del turismo sostenible, a la que acudí junto a usted, en esa negociación defendimos los principios de sostenibilidad, es decir, los aspectos medioambiental, económico y sociocultural del desarrollo turístico, por ello el destino de la recaudación debería haberse destinado a revertir el impacto medioambiental del turismo, en su más amplio sentido, incorporando también la lucha para paliar el cambio climático. Desde las instituciones tenemos esa responsabilidad de hacer frente a una crisis ecológica global, (...) a dotar con urgencia profundas transformaciones en los patrones de desarrollo vigentes, y a la lucha contra la desestacionalización del turismo y a la diversificación del modelo productivo, con inversiones en I+D+I, encaminadas a facilitar estos objetivos.

Y también a lo más importante, que ustedes están olvidando, a la parte social, que incluye a nuestro pueblo, un pueblo que quiere trabajar todo el año, aunque algunos portavoces de su grupo parlamentario digan que no, y que necesitan descansar seis meses por el esfuerzo que hacen los otros seis, pues, aquí las familias sobreviven todo el año, Sr. Aguilera,...

(Remor de veus)

... no solo en temporada alta, no podemos permitirnos un modelo donde los trabajadores tienen un empleo de seis meses, en el mejor de los casos, y malviven durante otros seis. Pues bien, deberían instar al Gobierno a destinar parte de la recaudación a inversión social laboral, en que la formación, la calidad del empleo, la conciliación fueran ejes fundamentales de esta actuación.

Existe, es verdad, la necesidad de equilibrar un modelo social en quiebra y, por tanto, no sostenible, fruto del modelo turístico existente, la elevada estacionalidad del modelo turístico actual es el mayor problema al que se enfrentan nuestras islas, que, junto con la crisis del sistema económico, ha dado lugar a unas elevadas tasas de desempleo, así como a una acusada precariedad laboral. Ello se traduce en una oferta de empleo inestable, con una repercusión económica negativa para los trabajadores, tanto en el corto plazo, en términos de salarios, como en el medio y largo plazo, por tener pensiones más bajas.

En el punto 3, vuelven ustedes a hacer una declaración de intenciones, no basta con apuntar el problema gravísimo al que se enfrentan Palma e Ibiza, entre otros, pero ¿de qué sirve conceder una moratoria si ahora mismo el alquiler vacacional en pisos no está permitido y están a reventar en julio y agosto? ¿Creen que la moratorio tendrá efecto? Sean valientes, no presenten una moción sin contenido. Ya somos conscientes de lo difícil que es poner puertas al campo, pero su moratoria saben perfectamente que no tendría ningún efecto.

Deberíamos plantear una política habitacional, una política de vivienda pública de alquiler en el largo plazo, pero ustedes solo ven que este año colgaremos el cartel de completo; pues, Sr. Aguilera, el año que viene también colgaremos el cartel de completo y al siguiente será igual y al otro, y al otro, así que, Sr. Aguilera, si pensamos en soluciones en el largo plazo puede que resolviéramos el problema en el medio plazo.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Intervenció del Grup Parlamentari proponent, té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, president. I la veritat, agrair el to tan amable que han tingut la resta de portaveus, en mode irònic, perquè és obvi que tots han anat directament a degollament, no? En fi, ...

(Algunes rialles i remor de veus)

... així de clar, senyor, sobretot per començar, Sr. Pep Castells, respecte d'això, perquè és obvi que tots, o la gran majoria, a excepció de la Sra. Bel Oliver, que ha estat un to realment constructiu, la resta ha anat fort. Però bé, és igual!, continuo la meva qüestió, ja estam acostumats que Podem sigui el centre del debat, en fi, molt bé.

S'han dit moltes coses i, sincerament, no tindrè temps amb cinc minuts intentar respondre, però bé, vull començar, de veritat, Sr. Castells, m'hagués agradat, i li tenc molt d'afecte, però sembla que tot està mal fet, la proposta..., enllaçant una mica amb la Sra. Seijas, brindis al sol, resulta que totes les proposicions no de llei són un brindis al sol, doncs molt bé, estan totes buides de contingut i és molt trist escoltar això a nivell parlamentari.

D'altra banda, sobre la qüestió del codi ètic, home, vostè també... jo he fet referència a dos articles, *si somos más papistas que el Papa*, doncs anem així, per tant jo deman reflexió i supervisió sobre aquest codi, sobre el qual aquest govern té potestat de supervisar.

Per altra banda, per exemple, no ho sé, és que hi ha tantes coses, Sr. Gijón, bé, sobre vostè és obvi que defensa els hotelers... aquí...

(Remor de veus)

... sí, sí, bé, coincidir en determinades qüestions, han fet una lectura simplista de les meves paraules d'avui i de l'altre dia. Sr. Gijón, aquí tinc l'informe, vaig a llegir només una frase: *abro admiración, ¡No es Airbnb, es la primavera árabe y el terrorismo islamista!* Això és el que ve a dir la UIB de tot el problema que tenim respecte d'això. Per tant, a la fi, tot el problema de massificació, tot el problema d'habitatge, tot el tema de la destrucció del nostre territori, etc., és aquesta qüestió. Hi està vostè d'acord, Sr. Gijón? Sí o no?

Doncs, ja està, és obvi, com moltes vegades hem dit, nosaltres no dimonitzem...

(Remor de veus)

... no dimonitzem el turisme, aquesta moció anava a obrir, ho he dit al principi, igual que a la interpel·lació, 2017, any declarat turisme sostenible, obrir aquest debat; per tant, avui les propostes que estaven aquí, damunt la taula, eren per intentar obrir aquest debat, la qüestió de què parlàvem, la transversalitat, sobre el tema de la competència, però és obvi, al final el que nosaltres volíem és que aquest model econòmic basat en el monocultiu a moltes illes, Formentera, Menorca i Eivissa de què viuen? Del turisme, no tenim allà indústria, no tenim agricultura, al final, el Parc Bit a Eivissa, esperarem que en el 2030 sigui realment una realitat i que continuem depenent absolutament del turisme o realment aquest govern i la resta de partits suportaran i invertiran milions d'euros, com s'han invertit en el cas de Mallorca, o ja és una realitat en el cas de Menorca? (...)

Sobre el tema de l'ecotaxa, és que és obvi, i és que ho hem dit, mediambiental on queda? Avui per avui, el repartiment d'aquest impost de turisme sostenible on ha anat? Gràcies al Partit Popular, a pagar infraestructures hídriques que no tenim, ara mateix la dessaladora de Ciutadella i de Santa Eulària es troben impugnades, senyores i senyores del Partit Popular, és una vergonya! Per tant, què fem amb això? Deixem la gent sense aigua i deixam els problemes o fem demagògia i cinisme?

Més qüestions, és que al final...

(Remor de veus)

... bé, al final, bé, Sr. Gijón, el Govern, senyors del Partit Socialista, MÉS Mallorca, el Govern ha de ser l'element dinamitzador per dur a terme part d'aquesta proposta, és obvi que aquesta transversalitat que comentava la Sra. Oliver, és veritat, però és que no hem vist, no veiem realment, sí, bé, veiem que al final veure que realment, quantes persones podem viure a les nostres illes? 3 milions de persones, 4 milions de persones? Quants turismes tindrem d'aquí al 2030? 30 milions de persones, sí o no? Volem aquest model econòmic que ara mateix és basat només en el turisme, sí o no? És la nostra responsabilitat.

I no mirin cap allà o cap ací o dient no, perquè el canvi climàtic és aquí, hi ha qüestions... -ja acab.

Al final, sobre... -és que amb cinc minuts és impossible-, tema, què acceptarem?

EL SR. PRESIDENT:	Passam a la votació del punt 1. Votam.
Sr. Aguilera, per favor, vagi a les esmenes.	8 vots a favor; 40 en contra i 8 abstencions.
EL SR. AGUILERA I CARRILLO:	Passam a la votació del punt número 2, amb l'esmena RGE núm. 6142. Votam.
Sí, ja vaig a dir-ho.	30 vots a favor; 25 en contra i 1 abstenció.
EL SR. PRESIDENT:	Passam a la votació del punt número 3. Votam.
Silenci, per favor.	17 vots a favor; 35 en contra i 4 abstencions.
EL SR. AGUILERA I CARRILLO:	<i>(Remor de veus)</i>
Gràcies, president. Sobre què acceptarem o no, sobre l'esmena presentada al primer punt, la RGE núm. 6141, no l'acceptarem perquè..., no, sí, és molt clar, nosaltres ja parlem, el Sr. Biel Barceló ha estat durant mesos per intentar cercar un consens amb la resta de consells i parlar d'aquest límit. No, sense límits no hi ha futur, sembla que hem firmat un manifest..., per tant no l'acceptarem, perquè... ja ho veurem més endavant, però no..., en el primer esborrany hi havia d'haver aquest sostre, no hi és, per tant, no l'acceptarem.	Silenci, per favor!
La segona, sí que estam d'acord, és a dir..., i a més a més esperem que ha de ser el Govern que faci aquesta proposta en els pressuposts de l'any següent, si no, nosaltres presentarem la corresponent esmena per intentar...	Passam a la votació del punt 4, amb l'esmena RGE núm. 6129 integrada. Votam.
	32 vots a favor; 20 en contra i 4 abstencions.
	Passam a la votació del punt número 5. Votam.
	28 vots a favor, 20 en contra i 9 abstencions.
	Passam a la votació del punt número 6. Votam.
	33 vots a favor; 3 en contra i 21 abstencions.
EL SR. PRESIDENT:	<i>(Remor de veus)</i>
Sr. Aguilera, per favor, vagi directament a les esmenes.	Doncs passam al quart punt... -silenci per favor!-, passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a les proposicions no de llei.
EL SR. AGUILERA I CARRILLO:	IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 15753/16, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, relativa a manteniment de l'actual sistema de descompte de resident.
Ja acab. La segona sí que l'acceptarem. La tercera no l'acceptarem, perquè és obvi que volem anar molt més enllà.	En primer lloc debatrem la proposició no de llei RGE núm. 15753/16, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, relativa a manteniment de l'actual sistema de descompte de resident.
<i>(Remor de veus)</i>	Intervencions dels grups parlamentaris que han signat la iniciativa. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Damià Borràs.
Per favor, Sr. President, si no, ja estic acabant! Bé, ...	EL SR. BORRÀS I BARBER:
EL SR. PRESIDENT:	Gràcies, Sr. President. Bon dia. " <i>Saber decir que sí, saber decir que no</i> ". Rajoy ens ha explicat en una extraordinària exhibició de talent, allò que segons ell és el talent i, en voler explicar-nos què és segons ell el talent, es va resumir la seva política erràtica, intermitent sobre el descompte de resident: " <i>saber decir que sí</i> ". Ara toca acceptar que les Illes Balears continuem, de moment, amb el 50% de descompte, tal com fins ara, tant si viatjam de manera individual, o si ho fem en companyia de molts altres, en grup.
Sr. Aguilera, se li acaba el temps, vagi directament a les esmenes, per favor.	
EL SR. AGUILERA I CARRILLO:	
I la quarta esmena, la referent al punt quart, la RGE núm. 6129, sí que l'acceptarem perquè matisa "allà on tingui competències".	
Moltes gràcies.	
<i>(Alguns aplaudiments)</i>	
EL SR. PRESIDENT:	
Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Sr. Aguilera, accepta votació separada?	

Davant les queixes de la societat civil, de les agències de viatges, dels clubs esportius, de les associacions de gent gran, dels joves, ara toca dir que sí, i toca dir que sí davant la posició ferma del Parlament i del Govern, dels consells i dels ajuntaments. I el Grup Popular per força van en galeres, li toca afegir-se *sotto voce* a la reclamació i ha d'anar a posar un ciri perquè Rajoy no toqui el descompte, perquè no ens deixi venuts una vegada més, com ens ha venut amb les prospeccions, amb els convenis de carreteres, les depuradores, les dessaladores, el finançament, tenim el pitjor finançament. Quan pensa Rajoy asseure's a parlar?

Ara toca dir que sí, després d'haver dit que no el PP moltes vegades: *"Se ha observado la conveniencia de ajustarlas, -es refiere a les quantitats- de la subvención, adecuándolas de modo más preciso al uso efectivo que del transporte aéreo realizan los residentes en Baleares, Ceuta y Melilla. Artículo único, la cuantía de las subvenciones al transporte aéreo para residentes en Baleares, Ceuta y Melilla actualmente vigentes, se determinará aplicando los porcentajes legalmente establecidos al importe del título de transporte con derecho a subvención, que actúan como límite, siempre que dicha cuantía no sea superior a las siguientes cantidades que actúan como límite de la subvención. A) Desplazamiento Baleares resto del territorio nacional 5.000 pesetas ida o vuelta y 3.000 pesetas ida y vuelta"*. Reial Decret 200/1997, de 7 de febrer, sobre subvenciones al transporte aéreo para residentes en Baleares, Ceuta y Melilla. Ho firma Francisco Álvarez Cascos fa 20 anys. Ve de ben antic la voluntat de posar límit al descompte de resident. Per cert, fa 20 anys Canàries ja menjava a part, a la carta.

Quantes vegades hem hagut de manifestar el nostre rebuig a la intenció de posar un sostre de descompte? Quantes vegades s'ha hagut d'aixecar la societat civil per protestar? Ja fa estona que el PP va aprendre a *"saber decir que no"* a les Illes Balears, *"saber decir que no"* amb qualsevol excusa. Ara ho volen fer pagar a la necessitat de combatre el frau, com abans va ser que gastaven massa, o que feia falta austeritat. Han arribat a dir en temes d'Ana Pastor, que anàvem massa en primera classe, una clara demostració de la falta de respecte i de desconeixement de la realitat, o de mala intenció, de falsedat intencionada, *"saber decir que no"* de qualsevol manera.

"Quina casta de temps deuen ser els que vivim que hem de defensar allò que és obvi?", va escriure Bertolt Brecht. Però és ben difícil haver de pensar que allò que és obvi es resumeixi avui pel que fa als drets de les ciutadanes i ciutadans de les Illes Balears, a coses fins i tot que semblaven tan inqüestionables, tan de caixó com el descompte de resident. Perquè es pot arribar a entendre que des de posicions "catacarístiques" de defensa de l'ultra liberalisme es pugui discutir la necessitat de posar un sostre a les tarifes, es qüestiona la tarifa plana entre illes, o que es qüestioni la conveniència d'intervenir davant la ineficiència del mercat per manca de massa crítica d'usuaris potencials suficients en algunes rutes imprescindibles, tot dictant obligacions de servei públic. Però no hi havia, ni hi ha cap argument, motiu, ni necessitat de rompre el consens social i polític de més de 30 anys sobre el descompte de resident.

Sobretot mentre no siguem capaços de trobar un mecanisme millor. Què gastam massa? N'hi ha prou en veure com tenim el finançament per desmentir-ho.

Fa 30 anys que, sent president Leopoldo Calvo Sotelo, es va aprovar la Llei 46/1987, que establia el 25% de descompte amb la península i el 10% entre illes. Després, el 1998, es va pujar al 33% per a totes les rutes, ho va fer Álvarez Cascos, és cert, ho va fer davant l'escalada de preus dels bitllets i forçat per les protestes de la societat civil i algunes institucions, ho va fer, amb una mostra precoç de la política del *"saber decir que sí"*, després d'haver sabut dir que no, que *na-nai*. I Rodríguez Zapatero va pujar el descompte al 38% i finalment al 50 que tenim ara. I així fins avui, que el descompte torna estar en perill amb el PP.

És cert que el descompte de resident pot limitar a vegades els efectes benefactors de la lliure competència sobre la moderació dels preus dels bitllets. Però en la gran majoria de rutes i sobretot a Menorca, Eivissa i Formentera de retruc, aquesta lliure competència no actua, ni ha actuat mai de manera positiva. I l'escalada de preus mai és superior al benefici del descompte. En qualsevol, el cost afegit que açò pot representar per als recursos públics és molt inferior a la penalització que podria significar per a les empreses de les Illes Balears, per als col·lectius d'associacions de gent gran, de joves, esportives, o culturals. I per al dret individual de poder accedir a la cultura, la salut, educació, la formació, l'oci i l'esport, es tracta del dret bàsic a la igualtat d'oportunitats. Hauria de ser un argument suficient, no hauria de fer falta haver de recordar aquí l'argument afegit i tan suat de les escandaloses inversions i bonificacions ferroviàries, les polítiques recentralitzadores a través de l'AVE. Algun portaveu tal vegada ens dirà que el problema capital és el finançament i que amb iniciatives com aquesta, no feim més que allò que algú aquí, tot emprant una paraula impostada, falsament popular en diu *"postureo"*.

Però aquesta és una iniciativa necessària i que arriba quan pot arribar, va ser registrada dia 14 de novembre passat i tot i que dijous passat en comissió vam aprovar per unanimitat una proposta similar, que El Pi va registrar quatre mesos més tard, legítimament evidentment, entenem que la que firma amb MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca continua sent vàlida i necessària. Com és necessari que els representants de les Illes Balears a les Corts Generals, defensin a Madrid els nostres interessos, el descompte de resident i amb èmfasi especial els designats per aquest Parlament.

Ningú no té la prerrogativa de la defensa en exclusiva de les Illes Balears. Així com el Sr. Font recorda sempre aquí, amb raó, que tots som representants dels ciutadans i ciutadanes per igual, sense distincions, és igual de cert que qui pot i ha de defensar els interessos de les Illes Balears és qui ha estat elegit per fer-ho, i tots estam, a priori, legítimats per un igual. Ara, com va dir Diògenes de Sinop, el moviment es demostra caminant, obres i no xerrameca. En els debats de les esmenes dels pressuposts generals ho podem veure, què presenta qui, sobretot què vota cadascú. I és clar, ho podem veure amb la defensa del descompte de resident de la tarifa plan d'un REB

condret, d'un finançament just i suficient i del no a les prospeccions.

Ah, perdó, i dels controladors de trànsit aeri, no ens oblidem dels controladors, açò sí, sempre que els controladors siguin militars. Aquest tema dels controladors ha ocupat el 50% dels esforços del senador Bauzá. L'altra meitat els ha destinat a les autoritzacions municipals de les maniobres militars. Les maniobres internes, punyal en mà, del PP fan quota a part. Bauzá dues iniciatives en dos anys, Antich 1.200. Açò sí, Bauzá continua tocant la corneta, per més que gairebé que els diputats que abans es quadraven en sentir-lo, hagin desertat. Tot i que després de sentir avui l'exègesi del condemnat Jaume Matas feta per part del PP en el Parlament, la corneta de Bauzá és pura fanfàrria. "*Saber decir que sí, saber decir que no, saber mirar hacia otro lado cuando hay que hacerlo*. Filosofia Rajoy.

El ministeri ha mirat durant molts d'anys cap una altra banda, ha ignorat les denúncies sobre les trampes d'algunes poques empreses deshonestes i sobre les reclamacions i sobre les reclamacions, fins que la situació es va fer insostenible. Davant les evidències el ministeri va pactar una sanció irrisòria amb Air Europa Globalia, un dels més importants defraudadors tot i que no l'únic. És un fet jutjat, no una sospita, però la Fiscalia va decidir actuar d'ofici, més de 30 milions entre responsabilitat civil i sanció, de moment, perquè els tribunals europeus bé poden incrementar la sanció. Moltes anualitats de frau han prescrit a Espanya, però no per als tribunals europeus, i han estat denunciades.

Per culpa de la competència deslleial fraudulenta i *el saber mirar hacia otro lado*, moltes petites agències de viatges han hagut de tancar, i gran part d'aquest frau es feia precisament en els viatges de grups amb dret a descompte de resident; fals el grup, fals el dret, falses les dues coses. *Saber mirar hacia otro lado cuando hay que hacerlo*, ens aconsella Rajoy. Però cap a on mira Rajoy quan *mira hacia otro lado?*, mira cap a les ciutadans i els ciutadans de les Illes Balears; ens ha fet culpables del frau, ens ha assenyalat amb el dit. Rajoy ha sembrat la sospita de manera impune sobre la nostra honestedat individual i col·lectiva, social. Només per aquest sol fet ignominiós hauríem de dir prou d'una vegada. Mereixem almanco ni que sigui una mica de respecte, ja que no ens consideren dignes de rebre inversions, disposar d'un millor finançament, de poder confiar, ni que sigui per una vegada, en la seva paraula donada en va tantes vegades. Avui és el descompte de resident per a grups i la retallada de la partida corresponent en els pressupostos. Ahir ho van ser els convenis de carreteres i de sanejament, el finançament, un REB esquifit i trampós anunciat en temps electoral, durant pròrroga. Què serà demà?, demà pot ser qualsevol cosa, i és que s'ha de *saber mirar hacia otro lado cuando hay que hacerlo*. Es veu que quan es tracta de les Illes Balears sempre toca, sempre *hay que hacerlo*. Ara, com també deia Diògenes de Sinop, l'insult deshonor qui l'ofereix, no qui el rep.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Correspon ara al Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, seré breu. Crec que és decebedor, especialment a una comunitat que té uns aeroports que generen més de 200 milions d'euros de benefici i en canvi no són capaços ni de garantir - almanco per part de l'Estat- la garantia del descompte de resident o una tarifa màxima de 30 euros, és decebedor, deia, i irritant que cada mes pràcticament aquest parlament hagi de debatre sobre la connectivitat aèria en la majoria de casos de les nostres illes, i no per culpa dels grups parlamentaris, sinó que aquests grups parlamentaris l'únic que fan i l'únic que han de fer és reaccionar davant la incomprensió de Madrid. Jo no sé si Madrid ens mata, el que sí sé és que Madrid com a mínim no ens estima o no ens entén, no entén quin és el tema de la connectivitat per a una comunitat autònoma feta d'illes.

No s'explica que la voluntat política, que alguns diuen que efectivament és la de mantenir l'actual sistema de descomptes de resident, com he sentit dir al Partit Popular, després no es tradueixi açò en un pressupost, en una llei que és la principal llei que vincula l'executiu, que recull i materialitza aquesta voluntat. Es diu després o es pot dir que es preveu gastar menys per evitar abusos, i açò està bé, però és molt fàcil de resoldre amb la liquidació. El que materialitza la voluntat política és el pressupost, i aquest pressupost explica clarament que el compromís d'aquest govern, del Govern de l'Estat, no és clar a l'hora de resoldre el tema de la connectivitat. Posa també en evidència, però, una altra cosa, i és la poca sensibilitat de Madrid, dels despatxos, dels lobbys polítics de la capital respecte de la realitat de l'arxipèlag balear, amb actituds jo diria que quasi insultants reiterades cap a aquesta comunitat autònoma. És un insult veure cada vegada com es proposen tarifes planes de l'AVE, o el pressupost general de l'Estat preveu inversions milionàries respecte de la infraestructura ferroviària, però en canvi té problemes per materialitzar la voluntat de millorar la connectivitat aèria.

I també posa en evidència una altra cosa, que és que en aquestes illes no ens hem sabut fer valer. Hi ha moltes fórmules, bàsicament se n'utilitzen dues, avui: una, que és la utilitza Coalició Canària o que utilitza el PNB, els terroristes, que deia el Partit Popular del PNB; bé, idò, aquests terroristes ara amb els quals el Partit Popular sí que pacta un pressupost, aquesta via, o també quan hi hagi altres grups o altres formacions que puguin defensar la connectivitat de les nostres illes, aquesta via; o la via que tenim que és la unanimitat, i està clar que aquest parlament poques vegades l'ha feta valer. Ara tenim una oportunitat i veurem si és així respecte de la tarifa

màxima, però és una qüestió jo diria tan senzilla com de patriotisme. Haurem de veure si efectivament aquest parlament és capaç, els grups parlamentaris són capaços de fer valer el seu patriotisme respecte de les Illes Balears a Madrid a l'hora de defensar aquests interessos.

La proposició no de llei parla de mantenir l'actual sistema de descompte de resident, i estaria bé aclarir i afegir mentre no en tenguem un de millor; entre les illes hem proposat un sistema millor, que és la tarifa màxima de 30 euros; o entre illes i la resta del món proposam o hauríem d'avançar cap a descomptes majors, alguns han proposat el 75% de descompte, etc., etc., respecte també del transport marítim.

En definitiva, crec que l'expressió menorquina, també eivissenca, del negoci de na Peix "frit" és una altra vegada doncs una expressió molt, molt clara del que passa a aquesta comunitat autònoma, i és que les Illes Balears són tractades per part de l'Estat d'aquesta manera. Na Peix "frit" comprava el peix a 12, el fregia i després el venia a 6, i és que els nostres recursos Madrid els recapta així, els ben fregeix i després els torna dient que ens ofereix grans coses, però els torna absolutament minvats, i és que crec que és evident que aquest estat ens té en aquest tema molt "frits", molt cansats i molt venuts, i aquest parlament o es fa fort o es fa valent o continuarà repetint, mes a mes, el mateix debat.

Fa poc -efectivament ja alguns grups parlamentaris hi feien referència a l'anterior debat- l'estudi de la UIB respecte del REB posava en evidència açò que l'Estat, que Madrid ens vol vendre com un gran esforç i després queda en no-res, l'OSP Menorca-Madrid, que costa 1,2 milions d'euros; doncs resulta que ara es finança pràcticament, o el cent per cent o fins i tot més, amb les taxes aeroportuàries, és a dir, que a Madrid podríem dir que li costa poc o fins i tot res respecte del que ja la mateixa connexió, la mateixa línia genera.

En aquest sentit, per tant, reiteram que aquesta proposició no de llei és necessària, una altra vegada, lamentablement una altra vegada és necessària, però continuarem fent cada mes aquest debat si no som capaços d'una vegada fer-nos forts davant Madrid, i aquesta fortalesa només es podrà expressar d'una manera, en aquest moment almanco, d'una manera, que és amb la unanimitat. Esperem, per tant, que tenguem la unanimitat d'aquest parlament aquesta proposició de llei que avui hem defensat. Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies. Com ja han dit els companys d'abans tornam ser aquí, en aquesta espècie de io-io del Partit Popular, aquest io-io del descompte de resident a què ens té acostumats el Partit

Popular, perquè realment, com ha dit el company Damià Borràs, ja fa trenta anys que estam amb aquest joc, vull dir, a final de 2016 el ministeri ens ve amb l'amenaça que realment posarà un preu màxim pel tema de grups als illencs, als residents d'aquestes illes, i que per tant no podran gaudir d'aquest dret del 50% del descompte de residents. Després quan la societat civil, com ha dit, es posa en marxa i realment fa valer la seva veu, ens diuen que el març, bé, ja en parlarem, el març de 2017. Segueixen les protestes i el març torna a ajornar, però sense cap seguretat que no es faci al final; realment l'únic que passa és que diuen que estan... seguim estant en mans de la discrecionalitat de l'Estat, que nosaltres entenem que fa parts i quarts i que discrimina els illencs, ens els discrimina.

Imposa un cost màxim per un preu autoritzat, un màxim que si s'arribàs a fer vull dir que per exemple de Palma a Madrid, que si es valoràs aquest preu mitjà, quan es valora de 71 euros, idò es pagaria un màxim de 35,5 euros, encara que el bitllet et costàs 300 euros. O sigui, que ara una persona que li descomptes un 50%, un bitllet que li costàs... que costàs 300 euros, ara amb el 50% recupera aquests 150, i si realment aquest preu màxim es posen... realment s'aprova i es du a terme aquesta amenaça realment hauria de pagar quasi 264 euros, no? Jo crec que això així mateix... a la butxaca dels ciutadans... perquè la gent és veritat que se'n va moltes vegades d'oci, però moltes vegades també viatge per necessitat i a les nostres illes la major part de la gent viatja, a les nostres illes, els nostres residents viatgen per necessitat.

Per tant, entenem que l'excusa aquesta del frau no pot anar en contra dels drets dels nostres residents, és injust, mostra com sempre... entenem que el Partit Popular prefereix anar contra les persones que perseguir les grans empreses. No pot ser fer culpables els illencs d'aquest frau, a les empreses, als grups esportius, als grups escolars, als grups de tercera edat, a les associacions perquè aquests són realment els perjudicats per aquesta amenaça de preu màxim amb aquesta resolució del Ministeri de Foment.

La connectivitat i la insularitat ha de ser compensada, sense excuses. Nosaltres des de MÉS per Mallorca així ho entenem.

El ministeri diu que aquestes retallades no s'aplicaran mentre les mesures previstes funcionin, bé, estam aquí en mans que la ministra consideri que aquestes mesures funcionin o no funcionin. Per tant, seguim estant en l'aire, no tenim cap seguretat i sempre amb aquesta amenaça injustificada.

Aquests pressuposts generals estatals de 2017 mostren a més la falta d'atenció que es té pels drets dels residents d'aquestes illes, en canvi tampoc no tenen cap mania a afavorir altres zones de l'Estat espanyol, tant en inversions, pensau que és veritat que nosaltres tenim 10 milions menys en inversions des de 2016-2017, o sigui que em baixat, no sé per quina raó, supòs que criteris discrecionals, com en finançament, ens discriminen en estatutàries.

Aquesta mateixa partida de descompte de resident ha passat de 103 milions d'euros el 2016 a 93 milions d'euros al 2017, ha baixat 10 milions d'euros, no sabem si perquè vol fer complir aquesta amenaça el compte està enlaire o perquè... en canvi a Canàries es manté, vull dir, es veu que... aquesta resolució en teoria també afecta la resta d'illes de Canàries, però es veu que a efectes de pressupost generals de l'Estat no es considera igual.

Per tant, seguim estant discriminats, per exemple al transport marítim, només ens subvenciona un 25% de transport marítim l'Estat espanyol. No entenem per què el Partit Popular troba massa aquests 100 milions d'euros de descompte de resident per a compensar la insularitat dels illencs i en canvi no troba massa 7.000 milions d'euros per a AVE, 5.000 milions d'euros per rescatar les autopistes, 30.000 milions en defensa i armament... que realment si ho pensam bé -si ho pensam bé- parlam de minúcies -de minúcies- devora el que es gasta l'Estat espanyol en coses que realment es podrien estalviar.

Bé, des de MÉS per Mallorca continuam reclamant la cogestió dels ports i aeroports de les Illes Balears, continuam reclamant la tarifa plana interilles, com han dit companys que m'han precedit, i que fins ara el PP ha negat a tots els illencs.

Estam en mans de... entenem d'un Partit Popular que prefereix privatitzar els nostres aeroports i repartir els beneficis entre els grans accionistes privats i impedir que aquest benefici realment faci millores i afavoreixi els nostres residents, amb una altra amenaça constant perquè realment sempre tenim l'altra amenaça que encara volen privatitzar més aquests aeroports, aquests AENA, cada... de tant en tant surt aquesta amenaça de seguir... d'augmentar aquesta privatització i passar, llevar aquest control del 51% públic o sigui que no... no podem estar molt tranquils, no?

I pensam que només amb la gestió d'aquesta aeroport de Palma, aquests 200 milions d'euros més o manco que es treuen de beneficis la majoria se'n van fora, per tant, és que... si ho pensam bé ens espolien de per tots els costats, vull dir, realment aquí només arriben aquests 100 milions d'euros per al descompte de resident i encara així i tot mirau en quina situació ens tenen, no?, en aquest io-io, un dia sí, un dia no, un dia sí, un dia no.

Per tant, creiem que és hora de dir prou, prou d'amenaçes al dret i defensar... i prou també d'ofenses, eh?, d'ofenses als illencs, ja ho ha dit el company Borràs, d'acusar-nos que som delinqüents i que realment volem estafar l'administració.

També prou d'espoli dels nostres impostos, i per a un finançament just, prou de discriminacions amb altres zones de l'Estat espanyol. Ja és ben hora que es compensi la nostra insularitat així com toca, com ens mereixem. Ja és ben hora de dir prou al maltractament fiscal de l'Estat a les Illes Balears. I per això MÉS per Mallorca continuarà defensant, reclamant, exigint i reivindicant el que pertoca a les Illes Balears, aquí, a Madrid, a Europa, on faci falta.

Ara cal veure què farà el Partit Popular a les previsions dels pressuposts generals de 2017 que, per ara, no són gens alentidores, perquè vostès aquí no s'han compromès al fet que realment algunes de les millores d'aquest pressupost de cara a aquestes illes..., jo no he entès que aquí hi hagués previsió que hi hagués alguna millora.

Per tant, la lluita per part de MÉS per Mallorca no s'atura i nosaltres preferim la gent a les armes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Per fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui arriba a aquest plenari una proposició no de llei que versa sobre el descompte de resident, però ho fa de forma extemporània, aquesta proposició no de llei va ser entrada en aquest parlament dia 14 de novembre de l'any passat i va ser redactada en unes circumstàncies concretes que res no tenen a veure amb la realitat d'avui.

El Ministeri de Foment havia detectat, en efecte, ja s'ha dit, un possible focus de frau en l'aplicació del descompte de resident i més en concret en els viatges contractats per a grups o en viatges de empreses fets a través d'acords amb les companyies aèries i, a fi d'acabar amb aquesta corruptela, el Govern central va decidir modificar el sistema de descompte de resident per a grups i posar un sostre a la tarifa sobre la qual s'hauria d'aplicar el 50% de descompte.

En aquell moment, i me'n record perfectament, des d'aquesta mateixa tribuna un servidor va dir clarament que no podíem estar d'acord amb aquella decisió del Ministeri de Foment i que no podíem compartir el més mínim retrocés en tot el que afecta la nostra connectivitat aèria.

Afortunadament, el temps ens ha donat la raó i s'ha pogut reconduir aquella situació de forma que avui el Ministeri de Foment accepta les consideracions que des del mateix Partit Popular se li van fer arribar i també des del Govern. I a finals del passat mes de març es coneixia la decisió del ministeri de reconsiderar la seva situació i mantenir, per tant, el sistema de descompte de resident.

I és que no té massa sentit que perquè alguns actuïn de forma il·legal o fraudulenta s'hagin d'aplicar determinades mesures que acaben afectant de forma negativa també aquells que sempre han actuat de forma correcta. Si hi ha frau en l'aplicació del descompte aeri en els viatges de grups que s'investigui i que es persegueixi aquells que actuen de forma

fraudulenta, però, lògicament, que no s'apliquin solucions que acaben essent injustes per a tots.

És per açò que dic que en el mes de novembre de 2016 la situació era una i ara, avui, la situació és una altra ben distinta. Aquella intenció de limitar el descompte aeri avui ja no hi és, aquell perill que existia al mes de novembre de l'any passat que es pogués restringir l'accés al descompte de resident avui ja no hi existeix.

I per tant, quin sentit té instar al Govern d'Espanya a mantenir el sistema de descompte de resident en les mateixes condicions i normatives que l'actual quan açò ja es fa i està absolutament garantit? O per què hauríem d'instar el Govern de les Illes Balears a prendre les accions oportunes per tal d'evitar l'aplicació de la mesura anunciada si aquesta mesura ja no es farà, i de fet el Govern ja va presentar i va negociar també propostes alternatives a fi d'evitar, precisament, limitar aquest descompte de resident aeri?

En qualsevol cas, sí que crec que val la pena deixar les coses ben clares: el descompte de resident no està en perill, el descompte de resident -i ho repetesc- no està en perill, està totalment garantit, ningú no qüestiona l'actual sistema de descompte de resident i si res hi ha és que només si hi ha alguna modificació serà perquè pugui millorar o fins i tot pugui augmentar en percentatge. Per tant, voler fer alarmisme d'una cosa que està absolutament assentada i no està de cap de les maneres en discussió és certament pura demagògia parlamentària que no té cap tipus de recorregut.

I és cert que la partida pressupostària de 2017 per al descompte de resident passa de 104 milions a 93,8, i que l'OSP de Madrid, de Menorca a Madrid, passa d'1,2 milions a 1,03 milions, però també és cert que ningú que tenguí dret al descompte de resident no quedarà sense descompte de resident i que L'OSP Menorca-Madrid seguirà oferint els seus serveis a tots els seus usuaris. Dir el contrari, dir el contrari, o insinuar tan sols el contrari és certament mentir.

De la mateixa manera que en els pressuposts de 2011 el Ministeri de Foment del Sr. José Blanco, perquè alguns s'obliden, el Sr. José Blanco, que va ser ministre de Foment i que era del PSOE o és encara, m'imagín, també volia reduir de forma dràstica el descompte de resident. No només és el PP, aquest io-io del PP, no, no, no, el PSOE, el Sr. José Blanco també volia reduir de forma dràstica el descompte de resident i va tenir el rebuig unànimе d'aquest parlament i del Govern del Sr. Antich.

Avui jo crec que també hi ha un clam unànimе en aquest parlament que en la qüestió de connectivitat aèria i de descompte de resident mai no acceptarem passes enrere, mai no s'acceptarà des d'aquest parlament, esper que sigui així, cap passa enrere amb aquesta qüestió.

La proposta de tarifa plana és un exemple claríssim d'açò que dic i del que volem aquí a Balears. Tots els partits d'aquí, de Balears, estam a favor d'una tarifa plana universal de 30

euros per als vols interilles i ho hem expressat de forma clara amb una proposició de llei que haurem de defensar en el Congrés dels Diputats. Per tant, i crec que val la pena remarcar-ho, val la pena remarcar-ho perquè és difícil que açò es produeixi i de vegades resulta fins i tot insòlit, però en temes centrals per al benestar dels ciutadans ens hem sabut posar d'acord i aquesta força, quan tots remam junts en la mateixa direcció ho hem de saber aprofitar.

Aquí entraré en la qüestió del pressupost general de l'Estat. En aquests moments segueixen la seva tramitació parlamentària, es varen rebutjar les esmenes a la totalitat, hi va haver 175 vots a favor i 175 en contra i ara, per a l'aprovació definitiva dels pressuposts, es requereix un vot més. Jo no vull donar idees, però bastaria que els dos diputats del PSIB negociassin directament amb el Govern de Rajoy, prescindint de criteris partidistes, i negociassin millores per a Balears a canvi del seu vot. Estic convençut que tendríem aquestes millores per a les nostres illes i tendríem uns pressuposts aprovats i tendríem el que realment convé a la nostra comunitat autònoma.

Per tant, en el tercer punt més que instar a diputats i senadors a fer esmenes, que em sembla molt bé, però el més intel·ligent, des del meu punt de vista, és que aquests dos diputats del PSIB tanquin un acord amb el president Rajoy a canvi del seu vot i a canvi que puguem tenir tarifa plana, a canvi que hi hagi més inversions aquí a Balears, a canvi de millorar el sistema de finançament, del descompte aeri, etc. Aquests 442 milions que deia la Sra. Armengol avui d'esmenes del PSIB-PSOE que els negociïn aquests dos diputats del PSIB, l'oportunitat hi és, però a vegades, clar, es fa difícil rompre la disciplina de partit. Perquè si la presidenta Armengol es preocupés de ver pels ciutadans de Balears aprofitaria aquesta situació única perquè algun dels seus diputats iniciés unes negociacions amb el Govern central i dur cap a Balears més inversions i millores de finançament.

He de dir, per altra banda, que aquesta forma d'actuar no em sembla la més adequada, no em sembla que sigui bo fer dels pressuposts una subhasta i vendre un vot a canvi d'inversions en una determinada zona, em sembla una distorsió de la democràcia que impedeix tenir una visió general de les necessitats del conjunt de ciutadans. És per açò que allò desitjable hagués estat fer uns pressuposts pactats amb el PSOE i d'aquesta manera no estar subjecte a xantatges ni negociacions amb partits nacionalistes o amb representants de regions concretes que lògicament estiren inversions cap a la seva comunitat. Però, atès que aquesta és la dinàmica que tenim, i abans que Canàries novament es vegi beneficiada ara pel diputat de Nueva Canarias que demana 450 milions més per a aquelles illes a canvi del seu vot, crec que el més intel·ligent, ja dic, seria el que he dit abans i aprofitar aquesta oportunitat històrica i fer valer el vot dels nostres diputats, d'aquests dos diputats del PSIB, de forma que per primera vegada els interessos de Balears estiguin per sobre dels interessos polítics partidistes i s'aprofiti aquesta situació que fa falta un vot precisament per aprovar els pressuposts.

Si no es fa així, quina credibilitat té el Govern i els partits d'esquerres quan presenten esmenes o fan reivindicacions públiques quan precisament ara, ara, tenen aquesta oportunitat de fer valer, de veritat, el seu vot a Madrid? Si ara no ho fan servir, no ens poden culpar a nosaltres, no poden culpar el Partit Popular, vostès tenen la clau que açò pugui ser possible.

En qualsevol cas, i ja per acabar, m'agradaria remarcar el nostre compromís de sempre amb la comunitat aèria i amb el descompte de resident. Sempre ens hem posicionat, avui també ens posicionam, ens posicionarem també en el futur, en contra de qualsevol mesura que pugui suposar una limitació en el descompte de resident o a qualsevol minva en la comunitat aèria.

Quant als tres punts de la moció, de la proposició no de llei, encara que siguin extemporanis, i perquè no hi hagi cap tipus de dubte del nostre total compromís amb el descompte de resident, nosaltres votarem a favor dels dos primers punts i ens abstenem en el tercer punt perquè, ja dic, entenem que la millor estratègia en aquests moments és la que acab de dir, que els dos diputats a Madrid que té el PSIB-PSOE obrin una negociació directa amb el Govern central. Aquesta és l'única manera i la més ràpida i la més senzilla i la que ens pot donar millors resultats per dur inversions aquí, a Balears. Tota la resta són focs d'artifici i tota la resta és parlar per parlar, aquesta és la solució que jo avui propòs a aquest plenari i a aquest parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè crec que hem comentat arguments de sobra per defensar aquesta PNL, que evidentment aprovarem, però crec que ens tocarà pregar per mantenir el descompte de resident, Sr. Camps. Aquí hi ha amenaces permanents des de Madrid que demostren que, efectivament, hi ha motius per a la preocupació i no, no hi ha seguretat, no hi ha seguretat en aquest manteniment, exacte.

Compromís. Vostè apel·la al compromís total amb aquesta comunitat des del seu partit estatal, però no és, no és el que es demostra. Hi ha un alarmisme, hi ha un alarmisme permanent i tenim la sensació que aquí hagués estat millor que tots haguéssim nascuts bascos, que deia el llibre d'Oscar Terol.

Evidentment que la rebaixa... l'amenaça de rebaixa del Govern central no afectarà el ciutadà mitjà, però sí que afecta, i ho deia la Sra. Campomar també abans, els viatges de necessitats, efectivament, de necessitats.

Frau. No pensa que convindria més que el Govern pogués perseguir altres tipus de frau a més d'aquest evidentment? Però que sigui el frau la causa que justifica per intentar reduir aquest descompte, home, pot entendre que no és tampoc un bon argument.

Per tant, nosaltres estam totalment d'acord que s'ha de mantenir aquest descompte perquè, a més, l'encariment que podrien tenir els preus dels bitllets també juguen en contra de la competitivitat de les nostres empreses, per aquest encariment dels trasllats. És a dir, que la nostra economia també es podria veure perjudicada, no sé per què el Partit Popular a nivell central té aquesta intenció permanent de perjudicar la nostra economia.

Per comentar, el darrer punt, evidentment, totes les mesures que se'ns puguin ocórrer per evitar l'aplicació d'aquesta idea, d'aquesta ocurrència del Partit Popular anirà bé, però m'ha sorprès és la justificació del Sr. Camps, o les idees del Sr. Camps, per evitar que el Sr. Bauzá pugui fer feina a Madrid, instant els diputats socialistes que facin més coses, que evidentment tendran la seva part de responsabilitat, com també la tendran els nostres d'aquí, que hem presentat una esmena als pressuposts de 18 milions precisament per la tarifa plana als vols interilles, que per molt que vostès acceptin el compromís des d'aquí, com ara vostè ha insistit en el compromís que aquest descompte es pugui mantenir, després a Madrid passa el que passa i ni tan sols no pot ni entrar a tràmit les mesures que es plantegen des d'aquí.

Acab, i em dirigeix directament al Sr. Camps, *el vasco que todos llevamos dentro puede despertar en cualquier momento*, Sr. Camps. Això demostra el fet que tothom a jugat qualche pic a la pilota o ha intentat aixecar una pedra, crec que hauriem d'actuar més com a bascos aquí, plegats, el PSIB, nosaltres, però també crec que vostès tenen una part important de responsabilitat que ens puguem convertir en bascos a qualche moment.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument. Estam en contra de qualsevol retallada en el descompte de resident. Poques compensacions que tenim de la insularitat és evident que hem de donar suport a aquesta proposta. Ja es va debatre la setmana passada una similar d'El Pi en comissió, per tant, no serem reiteratius amb els arguments, només li diré al senyor de Podemos, al Sr. Camps, que si volen exercir de bascos i de canaris el que han de fer és afiliar-se a El Pi.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula... no fan ús de la paraula? Molt bé, moltes gràcies.

Intervenció d'algun dels grups parlamentaris proposants, supòs que és el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, president. La veritat és que pensava intervenir només per agrair el suport als grups a la proposta del Grup Socialista, MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, però si una virtut té el Sr. Camps és que no deixa mai indiferent i avui crec que ha marcat la diferència d'una manera especial. El darrer que em pensava és que arribaria a sentir a un diputat del PP, a un diputat del PP, reconèixer a la tribuna del Parlament de les Illes Balears que els pressuposts generals de l'Estat són fruit d'un xantatge acceptat i pagat per Rajoy.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

És el darrer que esperava sentir, que el Sr. Camps reconegués que és fruit d'un xantatge.

També m'ha encantat que el Sr. Camps apel·li, apel·li, els diputats socialistes per fer la feina que és incapaç de fer el grup, els representants del PP de les Illes Balears a Madrid. És a dir, si Balears necessita dels diputats de l'oposició per treure endavant millores als pressuposts és per la incapacitat que reconeix el Sr. Camps dels diputats del Partit Popular, la inutilitat del grup de diputats i senadors del Partit Popular.

(Algunes aplaudiments)

El Sr. Camps els acaba de titllar d'inútils.

I li faré una proposta, Sr. Camps, una proposta, vostè diu que els diputats socialistes votin amb el PP i abans negociïn millores amb Rajoy per als pressuposts. Negociar vol dir cedir, negociar vol dir cedir, per tant, vol dir que dels 440 milions que demanam igual ens quedariem amb la meitat; jo li faig una contraproposta, que els diputats del PP votin les esmenes del PSOE i tendrem els 440 milions per a les Illes Balears.

(Algunes aplaudiments)

Perquè estic convençut que els altres grups que no donen suport als pressuposts les votarien i, ara que el Sr. Melià diu que bascos i canaris estan en sintonia amb El Pi, fins i tot igual PNV i Coalició Canària canviarien d'opinió i votarien les esmenes favorables a les Illes Balears de l'oposició, perquè evidentment Coalició Canària poc ha ajudat, poc ha ajudat acceptant els pressuposts generals de l'Estat de Rajoy. Per tant, ha mirat més per Canàries que no per Balears, cosa que és lògica, cosa que és lògica, Sr. Font, que facin.

Tampoc no pensava mai sentir a la tribuna del Parlament que un diputat del PP digués que el Ministeri de Foment, del PP, són una colla d'inútils ignorants, perquè el que ha dit, que no té sentit, que és un disbarat, una barbaritat, perseguir el frau acusant els ciutadans de les Illes Balears en comptes de no... i limitant i retallant els beneficis dels ciutadans de les Illes Balears, açò, evidentment, si és una barbaritat és un desastre, no té sentit, ha dit vostè, si és un sense sentit, idò, que canviïn el ministre, que canviïn el ministre si no té sentit. Evidentment no som jo, estic d'acord amb vostè per una vegada que el Ministeri de Foment és un disbarat.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No, sí, Sr. Camps, però evidentment 10 milions menys a la partida, evidentment esperar que no...

(Pausa de l'intervinent)

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Clar, com que no aprofita el seu torn d'intervencions després ha de menester el dels altres, perquè mai no fa, mai no fa la feina a temps.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

I, Sr. Camps, perdoni, però que vostè sigui l'avalador aquí de la paraula de Mariano Rajoy, la veritat, és per prendre-s'ho com a mínim a broma, perquè ni vostè ni el Sr. Rajoy no han demostrat mai tenir paraula en la defensa dels interessos de les Illes Balears.

(Algunes aplaudiments)

Em sap molt de greu, però la realitat és aquesta, és a dir... I acusar, acusar de mentir a qui diu que el descompte de resident no està en perill, evidentment crec que és una altra broma. Vostè es pren aquest parlament sempre a *cachondeo*, s'ho pren a broma, vostè és un inconscient declarat i manifest i, per tant, aquí, per açò, ens ve a dir que el descompte de resident no està en perill, com la tarifa plana no està en perill, com les prospeccions no estan en perill, com el finançament és magnífic el que tenim.

Sr. Camps, vostè avui crec que han enviat el pitjor missatge per fer la feina que havia de fer el Partit Popular, que era defensar els interessos de Balears. Vostè intentant defensar els interessos de les Illes Balears, l'únic que ha fet és tirar terra damunt del seu grup a Madrid i ha fet tirar terra damunt el Govern d'Espanya i de Mariano Rajoy. És a dir, que el Partit

Popular reconegui en seu parlamentària a les Illes Balears que el president d'Espanya és víctima d'un xantatge consentit i volgut és el darrer que m'esperava sentir en aquest parlament. Ara ja ho sentit tot, esper que mai no s'hagi de penedir de les seves paraules de dir que no està en perill el descompte de resident.

Gràcies als grups que donen suport a la nostra proposta.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. Borràs. Sr. Borràs, accepta votació separada dels punts? Sr. Borràs, accepta la votació separada, eh?

Doncs, passam a la votació. Primer votarem el punt 1 i 2 i després el número 3.

Votació del punt 1 i 2. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 3. Votam.

36 vots a favor; 1 en contra i 19 abstencions.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 6607/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb la malaltia celíaca i altres intoleràncies alimentàries.

Doncs, a continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 6607/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions en relació amb la malaltia celíaca i altres intoleràncies alimentàries.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bé, bones tardes una altra vegada, ja a aquestes hores a tothom. Benvinguts, en primer lloc, els assistents, el públic que ens acompanya avui. Vull donar la benvinguda als representants de l'Associació de Celíacs de Balears, a la seva nova presidenta Alba, a la presidenta anterior Lluïsa, que ha fet molt bona feina, al president del Col·legi de Dietistes i Nutricionistes de Balears, Manuel també benvingut. I a la resta de públic i als membres de la casa que també ens escolten avui. Gràcies, per acompanyar-nos.

El Grup Parlamentari Popular ha presentat aquesta proposta positiva davant la cambra en defensa d'un col·lectiu important, cada vegada més nombrós, representat per més de disset associacions nacionals, per associacions balears, per encara més associacions internacionals, en definitiva una proposició no de llei que cerca el reconeixement i ajudes per als afectats

per les intoleràncies alimentàries i entre ells per als afectats per la malaltia celíaca.

Aquest mes precisament es commemora el dia del celíac i ara ja fa un any que vàrem elaborar aquest document, gràcies a la participació activa de l'Associació de Celíacs de les Balears, l'associació ACIB, així com per l'ajuda del Col·legi de dietistes i nutricionistes. I la intenció era fer sentir un col·lectiu cada vegada més ampli, però que passa moltes vegades desapercebut i pensam que es mereix la implicació social i pública.

Qui més qui menys ha sentit parlar de la celiaquia, de la ingesta de gluten, de les intoleràncies perquè a dia d'avui sembla que fins i tot s'ha posat de moda l'alimentació més sana i més ecològica, però, és clar, no és el mateix menjar determinats aliments per voluntat pròpia que per malaltia o intolerància. Quan parlem d'intolerància ens trobam davant aquelles persones que no poden consumir uns aliments perquè el seu sistema immunitari genera un procés de reacció destructiva autoimmune i destrueix per error els mateix òrgans i els teixits sans quan els detecta.

És diferent de les al·lèrgies perquè una al·lèrgia produeix una reacció visible, una intolerància en canvi produeix una reacció autoimmune, quasi sempre interna, invisible i, com deia, destructiva per a l'organisme.

Hi ha diferents intoleràncies a diferents aliments, totes vitals per a la salut del que les pateix, d'elles la més coneguda, la celiaquia, per això enfocam la proposició no de llei principalment parlant de la celiaquia, però també d'altres intoleràncies, però la celiaquia és la intolerància al gluten, al blat, l'ordi, la civada... i la seva ingesta produeix atrofia de les vellositats intestinals.

Té també un ampli ventall de símptomes: nàusees, vòmits, pèrdua de pes, problemes de pell, d'ossos, retard en el creixement, mal de panxa... que fan que es conegui com la malaltia de les múltiples cares o la gran imitadora perquè la gran varietat de signes fan que sigui molt desconeguda.

A la vegada els pacients celíacs són un grup de risc elevat d'altres malalties associades, ja que són més afectats que la resta de persones a dermatitis atòpiques, herpes, anèmies, diabetis, síndrome de Down, hepatitis, tiroides, limfomes i carcinomes.

És clar, tot això semblaria molt simple, sembla una simple explicació d'un diagnòstic o una explicació tècnica des del punt de vista, com deia, més de diagnòstic tractament, qui té una intolerància que no consumeixi el producte.

El problema és que són malalties silencioses, moltes de vegades difícils de diagnosticar per aquesta multitud de possibles símptomes. També resulta que la majoria són malalties que no es curen, són de per vida i finalment a més són difícilment compreses perquè la medicina no es troba en farmàcies, són silencioses -com diuen elles, les membres que

avui ens acompanyen- es troben a les pròpies botigues, és la privació d'uns aliments i la substitució per uns altres i això fa que moltes vegades no es prengui seriosament aquestes malalties i que la societat no les reconegui com a malalties vitals.

Però la realitat és que afecten més d'un 1% de la població, 450.000 persones al nostre país el que pot representar al voltant de més de 1.000 persones a les Balears, amb una freqüència major a les dones de 2 en relació amb 1 als homes i, a més, afegint aproximadament que un 75% dels afectats no han estat encara diagnosticats i els que han estat diagnosticats es troben després amb un problema afegit i és que l'accés als aliments que sí poden consumir, que sempre són més cars que la resta, són també més inaccessibles perquè no es troben per tot.

No importa anar molt enfora per comprovar-ho, l'aliment més bàsic, per exemple el pa, jo els diria que si anam a una botiga a comprar pa sense gluten o uns macarrons o unes galetes, parlarem de coses que menjem dia a dia, els trobarem a un petit espai, a una zona reduïda si els trobam i a més el trobarem a un preu el triple dels normals. Si pagam per una barra de pa 0,45, per una barra de pa sense gluten, quan la trobam, podem pagar de 2 a 3 euros; per unes galetes normals o uns cereals per berenar un nin podem pagar 3 euros i per unes magdalenes hem arribat a pagar fins a 4 euros.

Si a això hi afegim que hi ha gent que no es pot pagar la senalla de la compra molt completa perquè no té molts de recursos econòmics, encara es complica més perquè renunciar a comprar allò que es una vertadera medecina per no haver de gastar, les conseqüències són encara pitjors. Això si hi ha un membre que és celiac o que té una intolerància a la família, però el problema, a més, afegit és que hi ha famílies que en tenen dos o més, i això es complica encara més.

Vos posaré també per comprendre, per fer més amena aquesta proposta alguns exemples que ens hem trobat aquest darrer any i que hem tocat de prop i que per ventura ajudaran a entendre un poc aquesta realitat. Per exemple, del tema del diagnosi o de la formació. Ens trobam casos, per exemple, d'un nin celiac de naixement que va començar a mostrar símptomes, vòmits, caure a terra quan caminava de debilitat amb nou, deu mesos, se li feien anàlisis normals, el nin no tenia res i es pensaven que era que li sortien les dents, cosa molt normal als nins d'aquesta edat, per tant, com que no volia menjar el que fan els pediatres o els metges recepten una llet amb cereals o un pa amb oli, és a dir, el pitjor verí que es pot donar a una persona celiaca.

Parlem, per exemple, d'accessibilitat a establiments públics o menús, per exemple també ens trobam amb nins que tenen moltes intoleràncies, perquè de vegades no només és una, sinó que poden ser moltes, que ingressen tal vegada a un hospital, a una clínica o a un centre per fer-los proves i no els poden donar de menjar perquè la dieta, el menú que hi ha allà no està preparat, no saben què donar-li per les múltiples intoleràncies que pugui tenir aquest nin i la mare ha de dur el menjar de casa seva. Això passa a la nostra comunitat.

Parlam de recursos econòmics, les associacions, per exemple, coneixen famílies a l'atur que tenen un o més membres celiacs als quals no els arriba la paga per comprar productes sense gluten i compren pa normal, galetes normals o macarrons normals, és a dir, realment estan comprant coses que perjudiquen la seva salut.

O accessibilitat, gent major que viu a un poble de l'interior de Mallorca, no importa anar molt enfora, al qual tal vegada només hi ha una botiga o dues i en aquestes botigues no vénen pa, aquestes persones no es poden desplaçar i no mengen pa, no mengen macarrons, no mengen galetes que són aliments bàsics.

Aquesta és la realitat de les nostres illes. Són casos normals, del dia a dia, que ens trobam qualsevol de nosaltres quan sortim al carrer i demanam a la gent afectada.

Som al segle XXI, volem que tots tinguin qualitat de vida, pensam que els polítics som aquí per fer propostes en positiu, per debatre idees, sí, però també per fer propostes positives, comunes. Hem d'aportar el nostre granet d'arena perquè així sigui.

Per tant, és molt important que davant col·lectius com aquests donem exemple de conscienciació, impulsem mesures d'ajuda i difusió, sapiguem anar tots de la mà, independentment de colors polítics o de grups parlamentaris perquè les malalties no tenen color ni ideologia, tenen pacients i símptomes iguals per a tots.

Les institucions tenim l'obligació de seguir fent feina perquè la situació de les persones diagnosticades de celiaquia o d'altres intoleràncies es normalitzi i perquè puguin dur una vida segura amb els mateixos drets que la resta de ciutadans, ni més ni menys.

Nosaltres demanam per això el suport a aquesta proposició, instam el Govern de les Illes Balears a donar suport permanent a les associacions de celiacs i d'altres intoleràncies alimentàries específiques perquè s'impulsin iniciatives de diagnòstic d'aliments que poden consumir.

Instam que es despleguin campanyes específiques d'informació i conscienciació de la celiaquia i d'altres intoleràncies i que s'actui permanentment... que s'actualitzi permanentment el llistat d'aliments aptes per a aquests pacients.

Instam el Govern de l'Estat que doti totes les mesures fiscals i altres que siguin necessàries per abaratir els aliments sense gluten o elaborats específicament per a l'alimentació d'intoleràncies, que es puguin equiparar a la resta d'aliments, que s'aprovin incentius fiscals en forma de despeses deduïbles per la compra d'aquests aliments o que s'aprovin ajudes directes.

Instam el Govern de les Balears a afavorir l'accessibilitat als productes a tots els establiments de venda d'alimentació sigui al poble que sigui i sigui a l'indret que sigui de la nostra

terra amb la major varietat possible per garantir una dieta equilibrada i saludable.

Instam que se signin convenis amb els bars, restaurants, menjadors sanitaris, escolars o llocs on se serveixin aliments perquè s'incloguin menús específics. No n'hi ha prou que les cartes posin que els aliments tenen gluten, hi ha d'haver alguna opció, algun menú per a aquesta gent perquè també pugui menjar amb una mínima varietat.

Per incentivar la qualitat també proposam que s'identifiquin aquests locals que tenen menús aptes per a celíacs i en el seu cas per a altres intoleràncies.

Instam els governs que donin un tractament especial assimilat al de una família nombrosa a les famílies amb algun membre celiac o amb intoleràncies alimentàries.

Instam el Govern a promoure mesures per facilitar la informació de la composició dels aliments al seu etiquetat i potenciar la inspecció i compliment de la normativa europea que ho obliga.

I instam que dins el Servei de Salut de les Illes Balears es millori la informació i la coordinació per als celíacs i intoleràncies alimentàries, que es coordini amb els centres sanitaris i que sigui fàcilment accessible des del Portal del Pacient perquè actualment no és així.

Per això, és fonamental i hem d'agrair la col·laboració de les associacions dels celíacs, les associacions d'altres intoleràncies alimentàries, els col·legis especialitzats principalment dietistes i nutricionistes que són els que han d'orientar i assessorar els establiments de venda i serveis d'aliments i de restauració, els centres educatius o els centres de salut, i sobretot és imprescindible, senyores i senyors diputats, la nostra implicació i el nostre suport.

No ens diguin que es podria haver fet abans, per ventura és ver; no ens diguin que s'anirà fent a poc a poc, també és ver, tendrien part de raó, però ara som aquí, avui, en aquest parlament. Hem consensuat la redacció de moltes de les esmenes que han presentat, les hem consensuades entre tots, i pensam que tots ens hem d'implicar de valent amb un col·lectiu que demana la nostra ajuda.

Gràcies, senyors diputats. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar l'esmena [RGE núm. 6072/17](#). Té la paraula la Sra. Diputada Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Benvingut el públic assistent.

La celiaquia és quelcom més seriós que una simple intolerància alimentària, perquè té una base immunològica que causa un desordre sistèmic que afecta tot el cos. L'únic tractament que tenen és seguir una dieta estricta sense gluten durant tota la seva vida; però el que a priori resulta senzill no ho és tant, tant pels preus com per la manca d'informació; a més per seguir correctament una dieta sense gluten que no produeixi desequilibris nutricionals aquests pacients necessiten un seguiment a llarg termini per part dels professionals dietistes i nutricionistes, a més del control periòdic del quadre clínic associat a la malaltia.

Per açò és d'agrair aquesta proposta que avui debatem, i crec que la quantitat d'esmenes presentades demostra l'interès de tots els grups per aquest tema, una iniciativa amb nou punts que insta la CAIB i el Govern de l'Estat. Hem trobat a faltar un punt, i per açò hem fet l'esmena en la qual instam el Servicio Nacional de Salud a elaborar un mapa epidemiològic dels afectats per aquesta intolerància alimentària, demanda de les associacions de malalts, i també una de les conclusions de l'informe elaborat per la Defensora del Poble, *La situació de les persones amb malaltia celíaca a Espanya*, d'abril d'aquest any, i el qual diu literalment: "En un període de temps relativa curt la malaltia celíaca ha passat de ser considerada una malaltia minoritària o poc freqüent a convertir-se en una patologia més estesa. S'accepta que la seva prevalença entre la població general supera l'1%, tot i que no es disposa de dades epidemiològiques actualitzades per al conjunt del Sistema Nacional de Salut". Per tant entenem que aquest mapa és necessari per poder tenir constància de la incidència real d'aquesta malaltia i fonamental per dissenyar estratègies i ajudes.

Ara voldria parlar de la bona pràctica en l'atenció directa als pacients que es fa a Itàlia per dos motius. Primer, per la seva regulació, i perquè aquesta normativa posa de manifest una diferència essencial entre els sistemes de salut d'Itàlia i d'Espanya, i és que defineixen la malaltia celíaca com a malaltia social; aquest concepte no existeix a l'ordenament jurídic espanyol, essent el concepte més aproximat el de les patologies cròniques, al tractament del qual l'Estat hauria de proveir una atenció integral més enllà de les tècniques, els procediments i els productes de caràcter estrictament sanitari. Seguint amb Itàlia, la llei del 4 de juliol de 2005 regula la protecció dels malalts de celiaquia; l'article 4 de dita llei disposa que els afectats per celiaquia tenen dret a la dispensació gratuïta de productes dietoterapèutics sense gluten; el decret ministerial del 8 de juny de 2001, que regula l'assistència integral relativa als productes destinats a una alimentació especial, especifica al seu article 1.1 que s'inclogui entre els nivells essencials de la prestació de l'assistència sanitària la dispensació dels següents productes alimentaris: els aliments destinats a usos mèdics especials per a les persones que sofreixen malalties metabòliques congènites, els aliments

destinats a usos mèdics especials per a les persones amb fibrosi quística del pàncrees, els aliments etiquetats com a sense gluten específicament formulats per a celíacs o lliures de gluten formulats específicament per a persones amb intolerància al gluten per a les persones amb malaltia celíaca, incloent la variant clínica de dermatitis herpetiforme.

El que no hem de copiar del model italià és la distinció en l'ajuda econòmica entre homes i dones, que afavoreix econòmicament els homes quan la prevalença d'aquesta malaltia és més gran entre les dones; a més vulnera el principi d'equitat.

L'infradiagnòstic d'aquestes malalties suposa una gran despesa per al sistema de salut, ja que si el diagnòstic es produeix en l'edat adulta aquest pacient desenvoluparà altres malalties associades que requeriran d'un tractament i d'un seguiment; per tant el diagnòstic precoç suposa un estalvi per a l'administració, però, el que és més important, millor qualitat de vida per al pacient. A més quan es diagnostica una persona seria convenient realitzar proves a la resta dels membres de la família.

Però les necessitats dels que pateixen qualche intolerància alimentària són múltiples. La dada imprescindible per a un pacient celíac és que s'indiqui clarament la presència de gluten en un producte. La normativa europea, Reglament UE 1169/2011, preveu que la Comissió Europea pugui dictar normes que continguin una simbologia comuna per a tota la Unió Europea sobre la presència de gluten; no obstant açò aquesta previsió encara no ha estat adoptada.

L'informe abans esmentat de la Defensora del Poble resulta molt interessant pel que fa a les seves conclusions, 28 en total, així com a les recomanacions, 23, que fa als diferents nivells d'administració. Pel que fa a les administracions autonòmiques, recomana, primer, adaptar els protocols d'atenció a la malaltia celíaca a les últimes evidències científiques i difondre el seu contingut entre el personal sanitari del Servei de Salut; segon, promoure instruments pràctics de coordinació entre nivells assistencials per al diagnòstic i el seguiment de la malaltia celíaca; tercer, elaborar i posar a disposició dels pacients informació pràctica sobre la manera saludable de seguir una dieta sense gluten, amb indicació dels grups d'aliments a consumir, així com consells per a la comprovació dels etiquetatsges i de la informació alimentària; quart, analitzar les necessitats de dotació de professionals dietistes i nutricionistes en Atenció Primària i en atenció especialitzada, i acordar, a resultes d'açò, una suficient dotació de places per promoure adequadament el seguiment dels pacients amb malaltia celíaca i amb altres patologies o trastorns que requereixen una dieta d'alimentació especial; cinquè, intensificar les campanyes de control i inspecció en relació amb les declaracions obligatòries en matèria de productes i substàncies al·lergògenes o que produeixen intoleràncies alimentàries. Sisè -i vaig acabant-, fomentar la participació de les associacions d'afectats per la malaltia celíaca en les tasques de planificació i seguiment per a la seguretat i la qualitat alimentàries; així mateix, establir un protocol per a la cooperació d'aquestes entitats en les tasques

de control alimentari de conformitat amb el Reial Decret 538/2015, de 26 de juny. Seria molt interessant que la conselleria recollís aquestes recomanacions, que encara no aplica, i que les posés en pràctica, perquè invertir en salut és invertir en un país, en la seva gent i en seu benestar. A més coneixement, més prevenció.

I tot i que la Sra. Riera ha comentat que hem fet com una mena de consens entre les esmenes, jo esperaré fins la final de tot per ja definir realment el nostre vot, que ja avançam, evidentment, que és a favor d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt per defensar les esmenes RGE núm. 6076, 6077 i 6078/17. Té la paraula la Sra. Diputada Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, después de la intervención de la diputada Patricia Font poco tengo que añadir a la intervención, porque no me ha dejado nada, así que voy a pasar directamente a las enmiendas que he presentado al texto que presenta el Grupo Popular.

En el punto 1 les presentaba un texto alternativo en el que se dice que el Parlament de les Illes Balears insta al Govern de les Illes Balears a requerir la participación de las asociaciones de afectados por esta enfermedad celíaca en los trabajos de planificación y seguimiento de la seguridad y la calidad alimentarias, a la vez que a establecer un protocolo para la cooperación de estas entidades en los trabajos de control alimentario, de conformidad con el Real Decreto 538/2015, de 26 de junio, que fue en la intervención anterior mencionado.

En el punto 3 también planteaba un texto alternativo, en el que se instase al Parlamento de las Illes Balears a coordinar con las administraciones sanitarias las medidas de impulso sociosanitario de los colectivos de pacientes con enfermedades crónicas, como la celíaca y el tratamiento integral que supone un incremento de costes económicos para establecer las correspondientes medidas de compensación.

Y por último, en el punto 10, añadiríamos un punto adicional, el 10, en el que instaríamos al Govern de les Illes Balears, aunque sabemos que la competencia es estatal y la competencia de elaborar la guía es del Govern de la nación, pero lo que nosotros pedíamos en este punto es instar al Govern para que elaborara una versión simplificada de esta guía, resumida y más cercana para que la puedan entender todos los establecimientos del sector de restauración, e incluso los más pequeños.

Esa es la petición que haríamos. Anunciar que apoyaremos por supuesto la iniciativa y que espero a que si la ponente tiene a bien reconocer algunas de las enmiendas que presento.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Seijas. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Per defensar les esmenes RGE núm. 6130, 6131, 6132, 6133, 6134, 6135 i 6136/17 té la paraula el Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Agraïm i saludem la presència dels representants de les associacions i del Col·legi de Dietistes.

Serem molt concisos i molt breus. Volem agrair a Partit Popular aquesta voluntat de presentar una proposta constructiva i que dona visibilitat a un problema que està amagat i que des de les institucions públiques tenim l'obligació de donar resposta i avui ho fem des del Parlament.

També agraïm, com no, la feina desinteressada i voluntariosa que es fa des de les associacions de celiacs per donar solucions i donar suport als malalts i fer la feina que des de les administracions públiques s'hauria de fer millor. Entenem que les institucions públiques, en concret les sanitàries, haurien d'avançar en aquest problema, de tenir paper en aquest problema.

Bona part de les propostes que fem a les esmenes que presentem van en aquesta direcció, de reforçar i donar rellevància a l'actuació pública en donar eines i suport per a millorar i donar resposta a les necessitats dels malalts celiacs i altres trastorns alimentaris. Com ja s'ha explicat, els malalts celiacs tenen uns perjudicis difícils de veure, com els canvis d'hàbits alimentaris, l'encariment de la borsa de la compra, que suposa al voltant d'uns 1.500 euros a l'any. I a més, hi ha una mancança a l'etiquetat i per trobar restaurants aptes per a celiacs.

A més, quant al diagnòstic, és molt difícil per la seva gran varietat de símptomes. És molt complicat el diagnòstic precoç, al voltant del 80% dels malalts poden estar sense diagnosticar, segons dades de les associacions de celiacs. S'estima, com s'ha dit ja en anteriors intervencions, que un 1% de la població podria ser celiac, el que dona a Balears un nombre aproximat d'11.500 persones que podrien estar afectades. Els objectius que s'haurien de perseguir en les polítiques sanitàries haurien d'anar en el camí de millorar la qualitat de vida als malalts celiacs, així com la seva salut i la seva economia.

El Defensor del Poble, com ja s'ha explicat en anteriors intervencions, ha recollit aquesta problemàtica i volem fer esment d'aquest informe que s'ha publicat i està disponible a internet, on podem tenir una idea de quin és el problema i quines solucions i recomanacions es podrien dur a terme. I de fet, algunes d'aquestes propostes estan d'una o altra manera dins les esmenes que hem presentat.

Des del nostre grup parlamentari, des de Podem, es ferm el suport i fer visibles els malalts celiacs i ací ho hem demostrat en incloure en el nostre programa electoral estatal, el suport als malalts celiacs, que vàrem incloure una proposta de llei celiaca. En general en aquesta llei es tractava d'abordar qüestions com la investigació, la prevenció, la detecció precoç en edat escolar, tractament i seguiment adequat dels pacients, fer un llistat d'aliments sense gluten a la llei, identificats i controlats pel Ministeri de Sanitat, un estudi d'ajudes directes, en funció dels grups, famílies nombroses, aturats i persones que reben un subsidi no contributiu, jubilats, discapacitats, o grups amb risc d'exclusió social.

Ja sense..., entrarem a defensar les nostres esmenes que hem presentat, amb l'objectiu de millorar, ampliar i... la proposta que s'ha fet des del Grup Parlamentari Popular. En el punt 1 proposem la substitució de donar suport permanentment a les associacions, per l'opció d'incrementar les mesures de suport i col·laboració amb les associacions de celiacs. És un matis, però bé, creiem que és important aquest canvi.

Quant al punt 2, estem d'acord amb el que es diu, però trobem que podria quedar encara millor si s'hi inclou la col·laboració de les associacions, ja que entenem que és fonamental, que tenen coneixement en les tasques de sensibilització i conscienciació ciutadana.

Quant al punt 3, també estem d'acord i el que hem fet és explicar un poc amb més detall, o explicar millor en què consistirien les ajudes directes, incloent que s'hauria de tenir en compte el grup poblacional, persones en atur, o que rebin subsidi no contributiu, persones jubilades, persones amb discapacitat, o grups amb risc d'exclusió social.

Quant al punt 4, estem també d'acord, encara que teníem dubtes en el que podria entendre's com afavorir l'accessibilitat als comerços dels aliments. Com que tampoc..., bé, o en el torn de rèplica es podria explicar un poc millor, però de totes maneres sí que hi estem d'acord i hi votarem a favor.

Quant al punt cinquè, entenem que es queda curta la proposta que es fa des del Partit Popular i volem anar més enllà. I entenem que promoure està molt bé, però si s'obliga o si es dona aquesta obligatorietat als menjadors sanitaris, als educatius i socials, d'oferir menús sense gluten, podria ser més efectiva i realista aquesta proposta.

I quant a la resta de punts, estem a favor, no m'estendré més i hi votarem a favor.

Quant a les esmenes d'addició les explicarem també un poc per explicar-les. I entenem que es completa la proposta del Partit Popular.

El punt 10 aglutina quatre propostes en una, s'insta el Govern balear a intentar aconseguir el diagnòstic precoç del celiac, unificant el protocol d'actualització periòdica. En aquest sentit trobem molt important que els professionals sanitaris tinguin la formació adequada per a la correcta detecció i diagnosi. A més, estímem essencial que el sector hotelier i la restauració millorin l'atenció dels celiacs als seus establiments i es podria desenvolupar una campanya de sensibilització i proposem que s'inclogui el criteri d'afectat per malaltia celiaca, el barem per a la concessió d'ajudes de menjador als centres educatius.

Quant al següent punt d'addició que hem presentat, instem el Govern de l'Estat a crear un registre de pacients celiacs, en col·laboració amb les associacions i els professionals sanitaris.

I el darrer punt d'addició que hem presentat, la darrera esmena que hem presentat, instem tant el Govern balear com a l'Estat espanyol, dins les seves competències, a augmentar les ajudes destinades a la investigació sobre la celiaquia i la resta d'intoleràncies alimentàries.

Ja per concloure, esperem que les nostres esmenes siguin acceptades pel grup proposant del Partit Popular i reiterem la intenció d'enriquir la proposta i que en gran part estem d'acord, en tot pràcticament. Si hi ha algun punt que volíem fer canvis, estem oberts a qualsevol canvi o transacció. Els malalts de celiaquia i altres toleràncies alimentàries demanen una resposta de les institucions públiques i esperem estar a l'alçada en aquest Parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE núm. [6145](#), [6146](#), [6147](#), [6148](#), [6149](#), [6150](#), [6151](#), [6152](#) i [6153/17](#). Té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia a tots i a totes, especialment als membres de l'Associació de persones afectades, i també al president del Col·legi Oficial de Dietistes i Nutricionistes de les Illes Balears.

La malaltia celiaca és una malaltia amb una prevalença que és propera a un 1% de la població, és a dir, afecta bastant gent, afecta persones de qualsevol edat, i presenta una clínica absolutament variable: a vegades hi ha símptomes clars, però en una majoria són asimptomàtiques o amb símptomes intercurrents, i això són factors o condicions que condicionen

que estigui infradiagnosticada. I el gran repte, i no ho hem d'oblidar, és fer un diagnòstic precoç per evitar complicacions, però especialment per iniciar l'únic tractament efectiu que existeix, que és una dieta sense gluten.

La definició ens dona la clau de moltes coses, perquè és una malaltia d'origen autoimmune originada per una intolerància permanent a determinats pèptids del gluten de certs cereals - parlem de blat, parlem del sègol, de l'ordi, de la civada...-, i això és el que provoca una lesió a la mucosa del budell que apareix en persones que genèticament hi estan predisposades. I, com dèiem, allò important és un diagnòstic precoç; si hi ha una sospita clínica, si s'identifiquen persones de risc, és fàcil fer un diagnòstic serològic, una biòpsia de budell o un estudi genètic, si és necessari.

Avui en dia tothom està d'acord que tenir una malaltia celiaca modifica la qualitat de vida d'aquestes persones, i segons diversos estudis fets a malalts celiacs bàsicament aquesta qualitat de vida es modifica en quatre conceptes, els majoritaris: perquè a vegades manquen alternatives d'aliments sense gluten a restaurants, a bars, menjadors...; perquè tenim dubtes de l'etiquetatge dels aliments; perquè no trobam determinats aliments sense gluten, per exemple al comerç de proximitat; i evidentment, també, pel preu que tenen aquests aliments. Això és el que ressalten els malalts celiacs, i ja ho hem dit, el millor i únic tractament és una alimentació sense gluten i durant tota la vida, i això és molt important.

És evident que el sector de l'alimentació ha desenvolupat productes que al eliminar o reduir de manera important la composició d'aquests cereals poden ser consumits per persones celiaques, i així la Unió Europea declara sense gluten els productes amb una presència inferior a 20 mil·ligrams per quilo. Hem de mencionar, com ja s'ha fet, el Reglament núm. 1169/11 del Parlament Europeu, la Directiva de la Unió Europea 41/2009 i el Reial Decret 126/2015, que pretenen tots ells que una persona tenguí informació clara sobre els al·lèrgens alimentaris potencials, que l'etiquetatge sigui correcte i que estigui indicada clarament la presència de gluten en un producte i a quin nivell. I el que sí que és important és que hem passat cada vegada més, amb una estratègia d'àmbit europeu, a protegir les persones que tenen aquesta intolerància, però ara, a diferència de fa un temps, el que es persegueix és el dret d'aquestes persones a tenir una vida normalitzada, s'ha canviat a l'àmbit europeu aquesta estratègia, i si tenen el dret a tenir una vida normalitzada, per tant quan hagin d'anar a qualsevol establiment han de tenir la seguretat que un producte teòricament sense gluten compleixi totes aquestes condicions.

També hem de tenir present que avui en dia molta gent menja fora de casa, i estam parlant de restaurants i de bars, però també de menjadors escolars, de menjadors d'establiments sanitaris o d'establiments socials, de residències o d'altres. I és veritat, i ho hem de recordar avui aquí, que existeix ja una previsió legal per a la inclusió d'aquestes adaptacions dins la licitació pública de servei de restauració per l'administració pública, però també hem de dir que no està generalitzada o que no ofereix suficients garanties de qualitat, ho podem dir com

vulguem, però la previsió legal ja existeix. Per tant tenim un camí a fer en aquest sentit.

També es parla a la proposició d'accessibilitat als productes i als aliments per dur una alimentació sense gluten que ha de ser afavorida, i en això hi estam d'acord, però l'administració especialment el que ha de fer és vetllar pel compliment de la normativa en seguretat alimentària i desenvolupar mesures per informar els consumidors, i també conscienciar els venedors. Són uns importants però els altres, també, i avui en dia tenir productes sense gluten és un senyal de qualitat d'un establiment, i aquest ha de ser l'objectiu, no intentar afavorir determinades coses, que està molt bé, el que hem de fer és que els propietaris d'establiments, grans superfícies, comerços de proximitat, incorporin que tenir aliments sense gluten és una marca de qualitat del seu establiment.

I ho dèiem al principi, els productes substitutius sense gluten són més cars. Ara, ara, perquè fa un temps no perquè el PP ho va apujar però ja no té importància, tenim un IVA del 4% en el pa comú i a les farines tractades per eliminar gluten, però si em permeten una petita reflexió, introduir deduccions a la quota diferencial de l'IRPF o un increment del mínim personal i familiar podria tenir resultats molt més efectius per compensar la despesa addicional del tractament mèdic del celiac, i per raons d'equitat aquesta regulació hauria de ser estatal i dins un marc d'atenció integral com a malalts crònics, i després em referiré a això. Les subvencions econòmiques personals i directes desenvolupades per determinades comunitats autònomes i durant uns pocs anys no han resultat mesures efectives i adequades, i una altra opció, crec jo, podria ser modificar la cartera de prestació socio sanitària, i no seria excloent del que he dit abans, per finançar, per finançar de manera parcial l'adquisició de determinats productes, però modificar la cartera de prestació socio sanitària també ve a ser una competència estatal.

Dues paraules d'atenció sanitària. Jo crec que és correcta, Sra. Riera, però evidentment tot en aquesta vida és millorable, i ja ho dèiem: millorar formació de professionals, afavorir un diagnòstic precoç, millorar coordinació entre atenció primària i atenció hospitalària, fer el consell dietètic i nutricionista... Continuem pel camí de la millora.

I no vull finalitzar sense quatre paraules per a les associacions de malalts, en aquest cas de malalts de celiaquia. Crec que fan una bona feina d'acollida, especialment a nous diagnosticats, pel suport que donen, per la informació, pel coneixement, i que han de ser col·laboradores i també fiscalitzadores de la feina que fan les administracions públiques, i vagi aquí el nostre reconeixement a la seva feina.

Jo he volgut fer consideracions, més que parlar estrictament de les esmenes que hem presentat, però saben que hem presentat esmenes de modificació als punts 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8 i 9, i també una esmena d'addició per incloure també a la PNL el personal d'hostaleria i de restauració. Totes crec que es defensen en els mateixos termes, però deixin-me fer tres comentaris, especialment a la Sra. Riera, que fan referència als

punts 7, 8 i 9. Si em permet, Sra. Riera, jo li faré tres propostes *in voce*, perquè si vostè les acceptàs seria com una transacció a tres esmenes nostres. La que nosaltres hem presentat al punt número 7, seria afegir, dins el Govern de les Illes Balears, seria afegir també "Govern de l'Estat espanyol, o Govern d'Espanya, dins les seves competències".

Si vostè acceptés aquesta proposta *in voce* del punt número 8 podria transaccionar-se, afegint a la nostra esmena de modificació "així com potenciar la inspecció i el compliment de la normativa aplicable".

I pel que fa referència al punt número 9, en el mateix sentit, afegir a la nostra esmena de modificació "i millorar la coordinació entre atenció primària i atenció hospitalària, millorant la informació a través del portal web del malalt".

Creo que són tres propostes que milloren el seu text i els he de dir que les 9 esmenes que hem presentat estan fetes només amb un únic desig, que és millorar i adequar el text que vostès proposaven i poder atendre al final millor les persones que tenen una malaltia celíaca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca per defensar les esmenes RGE núm. 6145, 6146, 6147, 6148, 6149, 6150, 6151, 6152 i 6153/17. Per defensar-les té la paraula la Sra. Bel Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Perdoni, Sr. President, perquè jo ja era aquí sense que vostè quasi m'hagués cridat, de fet crec que tardaré menys en defensar les esmenes, o fer la intervenció, quasi que vostè llegint totes les esmenes. Però de totes maneres moltes gràcies.

Benvinguts als representants de les associacions. I la veritat és que faré una defensa senzilla, tampoc no llegiré les esmenes, que també ha explicat ara el meu company el Sr. Vicenç Thomàs, i sí que faré referència a tot el seguit d'esmenes que hi ha en aquesta proposició no de llei, que també tenia molts de punts que ha elaborat la Sra. Riera, i que tota aquesta varietat d'esmenes el que demostren és la preocupació dels grups pel tema i la voluntat també de fer unes modificacions en sentit constructiu i que també hem estat capaços d'asseure'ns i de negociar una via perquè pugui sortir endavant aquesta proposició no de llei.

Aquesta iniciativa presentada pel Partit Popular se centra en diverses mesures que van des de l'àmbit de la salut, fins el consum, la fiscalitat, la divulgació i per tant, millora del coneixement i a més a més a través d'esmenes presentades, si són acceptades també per la formació.

Si ens centram a l'àmbit de la salut, caldria posar l'èmfasi en el diagnòstic que és de vital importància, ja que com més aviat es detecti la intolerància, més aviat es regularitzarà l'alimentació amb una dieta exempta de gluten i més aviat es normalitzarà l'estat de salut de la persona. Per això és tan important potenciar la formació cap als professionals, especialment a nivell d'atenció primària i en aquest sentit presentem les esmenes que matisin el punt que tractin la malaltia.

També cal incidir en la informació, a través de campanyes específiques, que es poden treballar de la mà de les associacions per veure de quina manera es pot incidir millor. El que es fa difícil és elaborar llistes d'aliments, per mor de la gran variabilitat d'aliments actuals. Elaborar llistes d'aliments sense gluten, o lliures d'altres al·lèrgens és una decisió dels elaboradors d'aliments industrials i minoristes, en un context de món globalitzat i atesa la dinàmica de la indústria alimentària, és d'una enorme dificultat.

Per altra banda, tenim la qüestió fiscal, és una demanda del col·lectiu que s'adoptin mesures fiscals per tal d'aconseguir un abaratiment dels productes sense gluten, o elaborats específicament per a persones amb intolerància alimentàries. O incentius fiscals per a les persones afectades, per aconseguir deduccions en les despeses de compra d'aquests productes, que, com bé ha explicat la Sra. Riera, poden arribar a ser un 30% més cars.

Si continuam amb el punt de vista del consum, no és competència de Salut, ni del Govern dir quina varietat de productes han d'oferir els establiments. Des de l'administració sanitària i de salut pública es vetlla per al compliment de la normativa en seguretat alimentària i es desenvolupen mesures per informar els consumidors i també conscienciar els venedors.

La prioritat és que les persones amb intolerància o al·lèrgies alimentàries no es sentin segregades de la societat, així les noves normatives europees van en aquest sentit, aconseguir que aquestes persones tinguin una vida normalitzada, amb la garantia de productes lliures d'un o diversos al·lèrgens, o que tinguin al seu abast tota la informació referida a la presència d'aquests al·lèrgens, tant si els aliments estan envasats, com si no ho estan.

També cal garantir el consum normalitzat en establiments de restauració, a través de cartes i menús on consti tota la informació. La tasca d'informació i difusió sobre quins establiments ofereixen aquest servei és un dels objectius de les associacions de persones celiaques.

A les Illes Balears es compleix la normativa sobre informació dels al·lèrgens. El Servei de Seguretat Alimentària vetlla per al compliment tant del Reglament de la Unió Europea sobre la declaració d'al·lèrgens en establiments, com de la Directiva de la Unió Europea sobre la composició i etiquetatge dels productes alimentaris per a persones celiaques, mitjançant els controls oficials del Servei de Seguretat Alimentària en els

establiments que serveixen menjar. De fet, s'han fet algunes campanyes específiques tant sobre el compliment de la normativa d'al·lèrgens, com la de productes per a persones celiaques. El Servei de Seguretat Alimentària té inclosa la vigilància d'aquests perills i el compliment de la normativa dins el seu programa de control.

Quant a aliments sense envasar, s'exigeix que es tinguí a disposició del consumidor la informació sobre al·lèrgens i així mateix, que disposin de fitxes tècniques, on poden comprovar que l'operador alimentari informa els seus clients, és coincident de l'aliment que prepara. Els tècnics tenen perfectament incorporada aquesta qüestió en els protocols d'actuació. I per tenir alguna xifra, l'any 2016 es varen proposar 47 expedients sancionadors per aquest tema.

Quant a establiments industrials, la vigilància es fa mitjançant auditoria, un procés molt més intens i que inclou no només la gestió d'aquests perills, sinó que la informació sigui fidel al que es fa i jurídicament correcta. En el programa específic de control d'al·lèrgens presentat en els aliments que provoquen intolerància, s'han fet 126 preses de mostres i s'han detectat 9 incompliments, que han donat lloc a 4 expedients sancionadors i a 5 requeriments de correcció d'incompliments.

I finalment acabam amb dos punts de formació, per una banda, la formació dels professionals sanitaris que afavoreixi el diagnòstic precoç de la malaltia, així com hem començat la intervenció. I per l'altra, aquesta esmena d'addició en el punt 10 perquè la formació inicial dels professionals del món de l'hoteleria i la formació permanent dels professionals en actiu de la restauració, que garanteixi un bon coneixement i manipulació dels aliments, per oferir un bon servei dels productes alimentaris lliures d'al·lèrgens.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Busquets. Passam al torn de fixar posicions. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Se n'han posat i no un, però és així com volia començar, perquè és així com queda més clar, amb un exemple: el pa de motlle d'una determinada marca costa uns 2 euros, el pa de motlle d'aquesta marca sense gluten en costa devers 5. En molts de casos la cistella de la compra per a famílies amb membres celiaques es duplica, o fins i tot es pot triplicar, de fet, s'ha calculat que costa uns 100 euros més per mes de mitjana, o fins i tot 1.300 euros més anuals. I ser celíac no es tria, han explicat aquí i com ja sabem, és una malaltia crònica intestinal, malauradament molt freqüent i malauradament amb una única cura, una dieta lliure de gluten. L'aliment es converteix en la medicina.

Només dir que encara queda molt per fer, el problema és que no hi ha una prova genèrica que identifiqui la intolerància al gluten. Com veuen, l'aposta per la investigació de la que sempre parla el meu grup, és també essencial dins aquests àmbits. Diagnosticar de forma correcta és essencial ja que només una de cada set persones són conscients que ho pateixen, especialment a l'edat adulta, però tampoc no volem ser pessimistes, és cert que ha augmentat l'oferta dels productes per a celíacs i també els llocs de distribució, és cert que ja hi ha establiments turístics o menús que contempnen les necessitats d'aquest col·lectiu i també que moltes administracions regionals han optat per afavorir-lo amb ajudes per a l'adquisició de productes o subvencions, però no n'hi ha prou.

A Finlàndia es donen ajudes de 78 euros als menors de 16 anys, a Malta i al Regne Unit els celíacs poden comprar productes amb prescripció mèdica, a Espanya encara és un luxe, a Balears també. Explicava la que era presidenta, Lluïsa Serra, de l'Associació de Celíacs de Balears que a la nostra comunitat actualment no hi ha cap ajuda per als celíacs i demanava el suport de l'administració i per això instam que la comunitat balear s'hi sumi perquè, tot i que el camí s'ha iniciat, queda molt per recórrer.

Per tots aquests motius votarem a favor d'aquesta proposició no de llei. No m'allargaré massa, perquè a més som la darrera i tots els portaveus que m'han precedit han explicat i exposat clarament les necessitats de donar suport a aquest col·lectiu.

En el tema de les esmenes veig que hi ha unanimitat o una gran entesa i serà la portaveu del grup parlamentari la que explicarà si les accepta o no i en quins termes. Esper de totes maneres que es posi fil a l'agulla i que, així com es fan passes en aquest sentit, es pugui treure aquesta proposició no de llei perquè serà una passa més en pro d'aquesta problemàtica que tenen les persones celiaques.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Intervenció del grup parlamentari proponent, pel Partit Popular té la paraula la Sra. Núria Sureda... sí, no... perdoni... sí, ho he dit bé, té la paraula.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Si m'ho permet faré la intervenció des d'aquí, més ràpidament perquè ja s'ha exposat per part dels diferents grups parlamentaris el suport a aquesta proposició. Vull agrair el tarannà en general de tots els grups, crec que és un dia important ja no per la feina que fem al Parlament, sinó realment per a les associacions i totes les entitats implicades en la lluita i la defensa d'aquest col·lectiu que necessita la nostra ajuda.

Per tant, únicament faré l'exposició de les esmenes, com quedem. Vull agrair que hi ha dinou esmenes, la qual cosa suposa un gran interès i preocupació per aquesta proposta.

En relació amb el punt 1 hi ha tres esmenes, acceptam que es voti la 6130 del Grup Podem, pel seu redactat ens sembla més completa, encara que totes són vàlides, però bé acceptam la 6130, i no la 6076 del Grup Mixt ni la 6145 del Grup PSOE i MÉS per Mallorca.

Al punt segon acceptam a votació l'esmena 6131 del Grup Podem i no la 6146 de PSOE i MÉS per Mallorca perquè la de Podem fa referència a la col·laboració de les associacions i no modifica més el redactat.

Al punt tercer acceptam la votació de la proposta o esmena 6134 del Grup Podem perquè simplifica la redacció en relació amb les ajudes directes i mesures fiscals, i no la 6077 del Grup Mixt.

Al punt quart no acceptam la proposta de l'esmena 6147 del Grup PSOE, sinó que passàrem a votació el nostre punt inicial, perquè el que es vol o l'esperit d'aquest punt és que hi hagi accessibilitat a establiments d'alimentació i que vinguin productes a tots els municipis de la nostra terra.

Al punt cinquè acceptam la proposta de l'esmena 6132 de Podem, però com a un punt nou si és possible, no sé si ho ha comentat el Sr. Martínez, però seria un punt nou perquè es complementa amb la nostra proposta. I sí acceptàrem l'esmena 6148 dels grups PSOE i MÉS per Mallorca que fan referència a treballar conjuntament perquè hi hagi menús aptes per a tots.

Al punt sisè acceptàrem també l'esmena 6149 dels grups PSOE i MÉS per Mallorca. Nosaltres volíem que hi hagués un segell identificador, però si el que hi ha és qualque manera d'identificar els establiments que tinguin cartes aptes amb menús per a celíacs, idò ja ens va bé, l'important és que hi hagi aquesta identificació i que sigui un segell de qualitat, encara que no hauria de ser un segell de qualitat, hauria de ser un segell ordinari, no?, però bé, que hi hagi cartes aptes.

Als punts setè, vuitè i novè on el Sr. Thomàs ha comentat que feia esmena *in voce* per fer una transacció, acceptam les transaccions. Per tant, el punt setè quedaria que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern d'Espanya i el Govern de les Illes Balears, dins les seves competències, a analitzar la possibilitat de donar un tractament especial similar al de les famílies nombroses a les famílies amb algun membre celíac o diagnosticat en intoleràncies alimentàries específiques".

Al punt vuitè també acceptam l'esmena *in voce*, per tant la transacció dels grups propositants PSOE i MÉS, que seria l'esmena 6151 afegint al final la part de la nostra proposta, és a dir: "així com potenciar la inspecció i el compliment de la normativa aplicable".

Al punt novè acceptam també la transacció, per tant, seria l'esmena 6152, afegint al final "i millorar la coordinació entre

atenció primària i atenció hospitalària millorant la informació al portal web del pacient”.

I després, els punts nous que s'afegeixen, és a dir, esmenes d'addició, acceptariem votació de la 6153 del PSOE, perquè fa referència a formació; la 6133 de Podem, perquè també fa referència a formació a professionals; la 6072 de MÉS per Menorca, perquè fa referència a fer el mapa epidemiològic; la 6135 de Podem, que fa referència a crear un registre de pacients amb intoleràncies, i la 6132 de Podem, que era al punt cinquè, que hem dit que seria una addició perquè complementava el nostre punt esmenat.

L'única que no acceptariem és la 6078 del Grup Mixt, no perquè no ens agradàs la redacció, sinó perquè, per tema competencial, no és competència d'aquest parlament i d'aquesta comunitat modificar la guia, és una guia que ja ve establerta de forma bàsica, a més des de les associacions se'ns proporciona als associats unes guies simplificades que van molt bé i que també es poden... proporcionar, ja existeixen guies simplificades.

Aquesta serien les propostes i les esmenes que nosaltres podríem acceptar que es passassin a votació.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera.

(Pausa)

Doncs passam... -sí, agafi el micròfon-...

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Sí, en relació amb la proposta que ha fet, acceptem canviar l'esmena 6132 a addició.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs passam a la votació. Votació del punt 1, amb l'esmena 6130 de Podem. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 2, amb l'esmena 6131 de Podem. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 3, amb l'esmena 6134 de Podem. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 4. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 5, amb l'esmena 6148. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt número 6, amb l'esmena 6149 de PSOE i MÉS. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt número 7, amb la transacció que ha fet el Sr. Thomàs. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt número 8, també transaccionat pel Sr. Thomàs. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 9, també transaccionat. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació dels nous punts. Nou punt amb l'esmena 6153 del PSOE. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació també d'un nou punt, amb l'esmena 6133 de Podem. Votam.

50 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació d'un altre nou punt, amb l'esmena 6072 de MÉS per Menorca. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a la votació d'un altre nou punt, amb l'esmena 6135 de Podem. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

I passam a la votació del darrer punt, d'addició, amb l'esmena 6132 de Podem. Votam.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sr. President, només una observació, perquè no sé si ha quedat clar. El punt 9 estava transaccionat amb una redacció de la 6152...

EL SR. PRESIDENT:

6152.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

...i vostè havia dit 53, i la 6153 és un punt a part, per favor, que tal vegada..., ja que ho votam punt per punt, que no quedi després un dubte d'aquests.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, ens quedarà clar. Bé, 49 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Per tant...

(Remor de veus)

No he votat jo, efectivament.

(Aplaudiments)

Bé, doncs, com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS